

El jardí

Núm. 40 | Maig 2018 | Diari independent i gratuït

DE SANT GERVASI

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY |
TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

www.eljardidesantgervasi.cat

Twitter Facebook Instagram @ElJardiSG

Especial casals d'estiu

22-23

Els carrils bici

Reportatge sobre les bicicletes i els carrils bici al districte

27

Carles Solà

Sandra Palau entrevista al presentador dels "30 minuts"

40

Jordi Bulbena

'Les noves fornades d'actors catalans tenen molt bon nivell'

Casals Trémolo Estiu 2018

STAGE TEATRE MUSICAL La bella i la bèstia 2.0

Juny i Juliol
Júnior (10-12 anys)
Jove (13-16 anys)

Reconegut per l'Ajuntament de Barcelona

FACTORIA TRÉMOLO Espectacles d'estiu!

Juny, Juliol i Setembre
Infantil (3-6 anys)
Júnior (7-10 anys)

MICRO TEATRE & TAPES "Trémolo new experience"

Setembre
Júnior (10-12 anys)
Jove (13-16 anys)

Reserva la teva plaça! 932 371 379
www.tremolo.cat

C./Vallirana 79-81, 08006 Barcelona

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

RC RUSTIC CORNER
BARCELONA REAL ESTATE

LLÁMENOS PARA VALORAR SU PISO

93 204 55 11

www.rusticcorner.com

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990 2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

LES JOIES D'OR CANVIEN DE FORMA, NO DESAPAREIXEN

Compren la seva peça d'or amb les més altes garanties de cotització, seguretat i serietat

Amb refinaria pròpia i sense intermediaris.

Taxació a càrrec de gemmòlegs professionals.

Compren rellotges de marques exclusives i també de gamma mitjana.

La valoració més justa.

COMPREM®
R
I PLATA
N.1 a Catalunya

C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 · C. Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

Clínica ServiDigest

Esòfag de Barrett. Ablació Endoscòpica amb Radiofreqüència

L'Esòfag de Barrett és un dels factors de risc relacionat directament amb l'Adenocarcinoma d'Esòfag.

La Ablació Endoscòpica per Radiofreqüència és una tècnica efectiva i segura que pot disminuir la progressió de la displàsia i d'adenocarcinoma.

Clínica ServiDigest disposa de l'equip de RF més avançat amb els catèters d'ablació per radiofreqüència d'última generació i amb Unitats especialitzades en l'Esòfag de Barrett i en la Malaltia per Reflux gastroesofàgic.

Clínica ServiDigest: la medicina adaptada a cada pacient.

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334

08006 - BARCELONA

93 545 09 90 - 93 415 34 64

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions:
s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font F., Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardà, Marta Trius
Correcció: Jordi Gamundi
Disseny de maquetació i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Mel per Sant Ponç, J. Compairé

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

La primavera es va consolidant, tot i que està costant més que altres anys. Sant Jordi ha estat una diada primaveral paradigmàtica i aquest maig sembla que vol complir la vella dita: "pel maig, cada dia un raig", sobretot a la resta del país. Són diades favorables a les fires de carrer, algunes de caràcter popular, com la Fira de Sant Ponç que ha obert parada al Farró, o les mostres de comerç de Galvany, que s'ha fet amb molta participació, i la de la Bonanova que tindrà lloc a principis de juny. Gaudim, doncs, d'aquesta primavera gairebé canònica amb temperatures molt agradables. Les pluges abundants han tenyit els paisatges d'un verd molt viu: és el moment per fer una passejada per la Carretera de les Aigües, on es pot viure de prop la natura i gaudir de vistes excepcionals sobre Sant Gervasi.

El barri també viu els esdeveniments polítics del país: les enllaçades grogues són seguides per les desenllaçades, gairebé automàtiques i les manifestacions de signes contraris es convoquen i desconvocuen als nostres carrers. Esperem que la constitució del nou govern de la Generalitat aporti dinamisme a una vida quotidiana en situació política excepcional, des de fa més de mig any.

Però la vida política seguirà intensa: els partits ja preparen les campanyes per a les eleccions municipals de l'any vinent! Al districte hi ha una constant rèplica del Grup Demòcrata a l'acció de govern de Barcelona en Comú. Certament és bo fer oposició però també caldria mesurar bé les accions. Sobretot si les crítiques tenen com a objectiu les mesures a favor d'accions de caràcter sostenible (carrils bici, aparcaments de motos, tractament de residus...), de les que la ciutat té un gran dèficit. En aquest sentit, proposem en aquest número un reportatge sobre els carrils bici, amb les opinions de partits, entitats i veïns.

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10
Carme Rocamora, Juanjo Compairé, Bernat Julià, Sergi Alemany

Articles | 12, 14, 16
Jaume d'Oleza, Roger Rossich, Marc Talló i Neus Mestre, Jordi Bertran, Xavier Boned, SSG Coopera, Marta Royo, Fra Valentí Serra

Comerç de barri | 17
Cartell de la Festa Major

Política de barri | 18 i 19
Sobre el comerç de barri.
Entrevista Pilar Boguñà, C. Rocamora Primàries del PDeCAT, Jesús Mestre

Treballant a Sant Gervasi | 20
Xarcuteria Bragulat, J. Sardà i J. Mestre

Especial carrils bici | 22 - 23
Joan Manuel del Llano, Carme Rocamora, Juanjo Compairé, Marta Trius

Explorar el jardí | 24
Maduixer i pl. Alfons Comín, M.J. Tort L'oriol, Enric Capdevila

Bellesguard | 25
La Casa Figueras, Esteban Galindo

26 | **Abans i ara**

El fangar de Mandri, J. Sardà i J. Mestre

27, 28, 29, 31 | **Arts i lletres**

Carles Solà, Sandra Palau.
Casa Usher, Jordi Quer, Marta Trius
Gisela Rovira, Jesús Mestre. J. Compairé

30 | **Galvany - Turó Parc**

L'Hospital Plató, Roser Díaz Martín

32, 33 | **La mirada jove**

Jan Gonzalez, Carme Rocamora.
#TrobemNos. La contrapartida d'Elena Bulet. Eduard Sant. Covard Festival

34 | **Per als petits de casa**

35 | **Escoles, infants**

Kaplan al Mercat Galvany, Roser Díaz
Matemàtiques dibuixades a Canigó

36 i 37 | **Gent Gran, mestres**

Josep. M. Bosch, Bartomeu Palau
El català, cosa de tots, C. Rocamora

37 | **Salut i nutrició. Passatemp**

Marta Castells, Blai Pérez

39 | **Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi**

40 | **Contraportada**

Jordi Bulbena, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

INSTITUT AUDITIU

salesa

A punt per l'estiu amb les teves orelles protegides

Hem donat la volta al preu dels **taps de bany a mida**: gaudeix per només **66€** la parella (preu original 99€)

Els taps de bany fets a mida permeten segellar el conducte auditiv, de manera que impedeix l'entrada d'aigua i s'eviten les molèsties i infeccions.

Ampli assortiment de colors

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

AGENDA DEL 16/V AL 9/VI 2018

MAIG

DEL 20 ABRIL A 27 MAIG

Exposició: **"Reines per un dia"**. Núvies i festa a la Col·lecció Antoni de Montpalau. Cada dia, de dimarts a diumenge de 10 a 14 h, dilluns tancat
Fundación Rocamora
 c. Ballesté, 12
 Organitzadors: Fundació Antoni de Montpalau i Fundación Rocamora
 Entrades: 7 €

FINS AL 31 DE MAIG

Exposició: **Miratges 2017**. Fotografies de dansa de la mà de David Parra.
Vil·la Florida
 Muntaner, 544

DEL 15 AL 30 DE MAIG

Exposició: **Masies i vida rural a Collserola**. Una retrospectiva de la vida a la serra.
Biblioteca Joan Maragall

16 DIMECRES

A LES 10:30 H
 Itinerari: **El Turó del Coll. Un passeig per la naturalesa i la història**, amb Alicia Bienert.
Vil·la Florida
 Preu: 8,20 €

A LES 19 H

Any Manuel de Pedrolo:
Avui parlo de mi, monòleg dramàtic de Jordi Malé
Biblioteca Joan Maragall

A LES 21:30

Luciano Supervielle, piano/electrònica
 Nota 79
 c. Vallirana, 79
 Entrades: 12 i 15 €

17 DIJOUS

A LES 11 H
Les històries del senyor Borra, amb MicroTroupe.
 De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18:15 H

Xerrada/taller: **El pla de part**, amb Eva Carnicer de Dona Llum.
Centre Cívic Vil·la Urània
 c. Saragossa, 29

A LES 18:30 H

Consell de Barri del Putxet i el Farró
Espai Putxet
 carrer de Marmellà, 13

A LES 19 H

Col·loqui amb Jordi Amat al voltant del seu llibre **La confabulació dels irresponsables** (Anagrama).
Casa Usher
 c. Santaló, 79

A LES 20:30 H

Barcelona Soul Choir
 Luz de Gas, Sala B

A LES 21:30 H

La guitarra canta "clàssic vs flamenco" Bernat Padrosa, guitarra clàssica, Pedro Javier Gonzalez, guitarra flamenca
 Nota 79
 Entrades: 15 i 19 €

18 DIVENDRES

A LES 17:30 H
 Diverdivendres: **Experimentació**. A partir de 3 anys
Centre Cívic Vil·la Urània

A LES 19 H

Teatre petit format: **Bonsell familiar**, amb Vada Retro Teatre.
Centre Cívic Can Castelló
 c. Castelló, 1-7

A LES 19:30 H

Cant per a tothom: **Oriana Singers i Cor de Cambra Diatonic**
Centre Cívic Pere Pruna
 c. Ganduxer, 130

19 DISSABTE

A LES 11:30 H
 Sac de rondalles: **Xup, xup**

A dalt, exposició sobre núvies, col·lecció de la Fundació Antoni de Montpalau, a la Fundació Rocamora. Fotografia de J. Casamartina. A sota, cartell del concert: La guitarra canta "clàssic vs flamenco".

L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: [eljardidesantgervasi.cat](https://www.eljardidesantgervasi.cat)

acions de dansa de caire íntim i estils diversos
Vil·la Florida

A LES 19:30 H

Rapar a un calvo, peça de micro teatre amb Cristian Fernández i Silvia Siles.
Casa Usher
 Preu: entrada inversa

A LES 19:30 H

Concert del **songwriter** **Almo**, soul i pop.
 Nota 79
 Entrades: 8 i 10 €

A LES 21H

Música Solidària: Por fin viernes
 Luz de Gas
 Organitzen CatSya, Solc Nou, Maat i Mary'meal
 Donació mínima: 15 €

25 DIVENDRES

DE LES 17:30 A LES 20:30 H
Fem 10 anys! Celebrem el 10è aniversari del centre cívic amb una programació per a tota la família.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 20 H

Nit de jazz: **Jofre Fité Trio**.
Espai Putxet

A LES 20 H

Supernit a les biblioteques. Ves a salvar la Nenúfar i la Matoll del Super3
Biblioteca Joan Maragall

26 DISSABTE

DE 10:30 A 12:30 H
Patés casolans per anar de pícnic, amb de Mercè Homar. A partir de 4 anys
Vil·la Florida
 Preu: 9,95 €

DE 10:30 A 13 H

Itinerari: **Sortida mensual de marxa nòrdica**, a càrrec de Nordic Walking Terapèutic (NWT).
Centre Cívic Can Castelló
 Preu: 12,44 €

A LES 11 H

Atreix-te amb els llibres, amb Carles Alcoy i Gina Leal. Club de Lectura Infantil-Juvenil. Públic Infantil de 10 a 12 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 12 H

Conta contes amb l'Editorial Juventud: "La saltinadora gegant" de Julia Donaldson i Helen Oxenbury, "El que el llop li explica a la lluna" de Lucia Scuderi y "Max el valent" d'Ed Vere.
Casa Usher

A LES 13 H

Aquafonia, espectacle de música i llum per tota la família.
Espai Putxet

A LES 22:45 H

Transit Trio presenta el disc **Take One**, jazz.
 Nota 79
 Entrades: 5 €

27 DIUMENGE

A LES 11 H
Maleable, amb Helena Lizari. Edat de 2 a 5 anys
 A PARTIR DE LES 12 H
Miratges, cicle de dansa:
Dansa als jardins. Un matí d'activitats i espectacles.
Vil·la Florida

A LES 12 H

The Jazz Friends
 pl. Cardona
 AV Sant Gervasi Sud

28 DILLUNS

A LES 19 H
Qui diu que l'òpera és avorrida, amb Quim Mas, cantant tenor
Biblioteca Joan Maragall

29 DIMARTS

A LES 18H
 Xerrada: **Per la defensa de les pensions**, amb Maria Pensionista
Vil·la Urània

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
 Via Augusta, 166
 08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

30 DIMECRES

A LES 17:30 H

Sac de rondalles: **Contes des de la lluna**, amb Mercè Rubí.

A partir de 3 anys

Biblioteca Joan Maragall

A LES 21:30 H

Giulia Valle Trio, jazz
Nota 79

Entrades: 10 i 12 €

DEL 31 DE MAIG

AL 23 DE JUNY

Exposició: **Del retrat al selfie**, amb Ramon Poupiana. La exposició se inaugurarà el dia 30 de maig a les 19 h.

Espai Putxet

31 DIJOUS

DE 20 A 22 H

Psicoteràpia de parella i família, amb Maria Rosa Arriaga.

Curs de 6 hores, els dijous 31 de maig, i 7 i 14 de juny de 2018, de 20 a 22 h

iPsi, Centro de Atención Psicológica

www.centrepisi.com/web/
Preu: 90 €

A LES 21:30 H

Xavi Torres, jazz
Nota 79

Entrades: 8 i 11 €

JUNY

DE L'1 AL 18 DE JUNY

Exposició: **Vida i obra d'Olga Sacharoff**. Amb motiu del 50è aniversari de la mort de la pintora d'Olga Sacharoff, que va viure al Putxet des del 1935 fins el 1967.

Vil·la Florida

1 DIVENDRES

A LES 19 H

Conferència: **Pulsars: monstres magnètics, ones gravitacionals i GPS per a viatges interestel-**lars.
Vil·la Urània

A LES 21 H

Clara Peya, concert final de la gira Oceanes.

Entrades: 13 € (anticipades) i 16 € (taquilles)

Luz de Gas

A LES 21 H

Cicle Jazz al Jardí: **Sophie Wells & The Swing Cats**.
Centre Cívic Pere Pruna**2 DISSABTE**

DE 10 A 20 H

Mostra de Comerç de Sant Gervasi. Fira, gastronomia i activitats infantils
Entre la plaça Bonanova i la Ronda de General Mitre
Organitza: Barnavasi

DE 10 A 12:30 H

Tahine de verdures de Marràqueix, a càrrec de Marta Lorente.

Vil·la Florida

Preu: 12,43 €

A LES 10:30 H

Caminada i Festa Radars 2018Sortida: plaça Kennedy
Arribada i festa, a les 12:30 h, a la **plaça Molino**: música, activitats i pica-pica!
Organitza: Taula d'Entitats

i Serveis Radars de Sant Gervasi Galvany, La Bonanova, el Putxet i el Farró

A LES 10:30 H

Costura solidària: **Ninos de drap pels refugiats**
Vil·la Urània

D'11 A 12:30 H

Perruqueria creativa, amb Fafá Franco de la Cia Sienta La Cabeza.
A partir de 5 anys.
Vil·la Florida

DEL 4 AL 22 DE JUNY

Exposició: **Horts urbans: Espais de transformació**, a càrrec de Nexes Interculturals de Joves per Europa.

El projecte s'ha dut a terme en xarxa entre associacions i horts de 5 ciutats europees.

Centre Cívic Can Castelló

4 DILLUNS

A LES 20 H

Maragall a casa, amb Josep M. Jaumà
Arxiu Joan Maragall
c. Alfons XII, 79 bis**5 DIMARTS**

A LES 18:30 H

Vine a saber-ne més de...
Especial cicle: **Agricultura de proximitat a Sarrià - Sant Gervasi**. Es realitzarà una degustació dels productes cuinats!
Vil·la Florida**6 DIMECRES**

A LES 18:30 H

Consell de Barri de Sant Gervasi - La Bonanova
Vil·la Florida
carrer Muntaner, 544

A LES 19 H

Trobada mensual d'intercanvi per a practicants de reiki, amb Rubén Pérez.

Centre Cívic Can Castelló

A LES 21 H

Concert per l'Autisme: **Elliott Murphy i Olivier Durand**.
Luz de Gas
Entrades: 18 €**7 DIJOUS**

A LES 11 H

La casa del vent, amb Sherezade Bardají. El Racó dels pares. Primeres passes. De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Taller de lectura en veu alta, amb Jordina Biosca, narradora i actriu. Lectura final oberta al públic.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 20 H

Xerrada: **Pagesia agroecològica a prop de Barcelona**
Vil·la Urània

A LES 20 H

Sandra Artigas Quartet
Centre Cívic Pere Pruna**8 DIVENDRES**

A LES 19 H

Música't: **"l'Instant que precedeix la música"**, amb Carles Fontova
Centre Cívic Can Castelló

DEL 9 AL 19 DE JUNY

Festa Major de Sant Gervasi. Exposició: **Cartells de Festa Major**, a la Biblioteca de Sant Gervasi-Joan Maragall**9 DISSABTE**

DE 9 A 19 H

Recapte d'aliments, per a la campanya "La fam no fa vacances", del Banc dels Aliments. Destinació dels aliments: Districte NOU BARRIS - Entitat DISA (Distribució Solidària d'Aliments - agrupació parròquies de Roquetes)
Escala de la Parròquia de la Bonanova**NOMENCLÀTOR****La plaça Gal·la Placídia**► **Jesús Mestre Campi**En aquest lloc era límit entre els municipis de Gràcia i Sant Gervasi de Cassoles, i coincidien les rieres de Sant Gervasi i de Cassoles que, un cop unides, seguien per la riera de Sant Miquel fins a arribar a la Rambla de Barcelona. Segons recull Julià Guillamon en la biografia sobre Perucho (*Joan Perucho, cendres i diamants*, p. 44), a mitjan segle XIX, a aquest espai es van traslladar els corrals que abans hi havia a tocar del Portal de l'Àngel, a l'entrada de Barcelona. Els Jordana, parents de Perucho, eren tractants de bestia de Gràcia i deixaven els animals en corrals que tenien en aquest descampat.

Des de principis del segle XX hi ha diversos projectes per ordenar aquest espai però no és fins al 1917 quan s'aprova fer una plaça. Aleshores hi passava el ferrocarril de Sarrià i hi havia l'estació de Gràcia, que era a l'aire lliure. El 1925 es va començar a soterrar les vies i l'estació del tren, i es planifica una àmplia avinguda de 30 metres d'amplada, la Via Augusta. Seguint amb el fil romà, la plaça es va batejar com a Gal·la Placídia, emperadriu romana filla de Teodosi el Gran, nascuda a final del segle IV. Amb la caiguda de l'Imperi Romà, Alaric va fer presonera Gal·la a qui casà amb el seu fill Ataülf, que establí la cort a Barcino. • A la fotografia aèria (del fons Angelini), de principis dels anys seixanta, si veu una plaça diferent de l'actual i el solar on poc després es va construir l'edifici Autopistes, a la cantonada amb Travessera, entre la plaça i el carrer Regàs.

Santalo, 153**dsushi.es**Abierto de lunes a domingo
de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30PEDIDO MÍNIMO 15€
(Servicio a domicilio +1€)

Pedidos online desde nuestra web

www.dsushi.es

info@dsushi.es

dsushi
take away & delivery**(93) 143 38 78**
(93) 681 45 17

NOTÍCIES DEL BARRI

EL RACÓ DELS VEÏNS

Publiquem la resposta a la carta de Francesc Costa, que es va reproduir a El Jardí de febrer

► **Silvia Grandio**

El meu millor amic, el meu gos Bambi, va morir fa cinc dies. Fins al que va ser el seu darrer matí va passejar tranquil·lament per Can Castelló, aquest parc de la discòrdia on durant anys no hi ha hagut problemes de convivència entre nens, gossos, ancians que prenien el sol i els usuaris del centre cívic.

L'entrada de gossos havia estat prohibida feia unes setmanes, però ni per un sol moment em va passar pel cap robar-li a l'ésser més bondadós i agraït que mai he conegut els seus darrers passejos al sol al jardí on se sentia segur. El Bambi era molt conegut al barri, un àngel realment estimat per tots els gossos i per desenes de veïns. Tots el saludaven i s'acostaven a fer-li una carícia, que ell retornava amb la seva mirada neta i sempre plena d'agraïment. El meu petit ja gairebé no tenia forces per caminar i s'estirava a terra després d'unes quantes passes; i així, mentre descansava, dos membres de la Guàrdia Urbana em van multar per "tenir un gos sense lligar però sense que suposés perill per a la gent". El meu petit iaio, malalt i cansat era de sobte un perill per a la societat.

És una ironia que arran de les trucades constants a la policia d'un veí que mai ha trepitjat el parc, s'hi hagi prohibit l'entrada als gossos. És una injustícia que desenes de persones, moltes d'elles -d'edat avançada- hagin de passejar als seus gossos pel carrer, privant-los a ells d'un passeig tranquil amb el seu millor amic i privant als seus gossos de la socialització amb els seus congèneres.

Pagaria totes les multes del món per poder tornar a veure al meu gos estirat al parc, per tornar a veure'l remenar la cua mentre els veritables usuaris del parc com el senyor Vicente i la seva esposa Ana en cadira de rodes, l'acaricien.

I mentre segueixo plorant cada dia la pèrdua d'en Bambi, desitjo que el nostre món deixi de regir-se per persones que fan passar el seu benestar per sobre del de tota una llarga comunitat.

A Barcelona, aquesta ciutat recentment qualificada de "ciutat amiga dels animals" li estan robant a poc a poc els petits espais verds de cada barri on els millors amics dels homes podien gaudir i alhora ens feien a tots millors persones.

El nostre ajuntament ha oblidat que tots els ciutadans, pel simple fet de viure en una ciutat convivim els 365 dies de l'any amb sorolls infernals de cotxes, autobusos, obres inacabables, festes de barri, camions de les escombraries nocturns, i consideren un tema d'estat el lladruc ocasional d'un grup de gossos. El nostre ajuntament ha convertit als ciutadans amb gos en una casta marginada. ●

Els gossos volen tornar al Turó Parc

Més de 200 persones es van manifestar acompanyades pel PP i Cs. Asens assegura que és el millor pel manteniment de l'emblemàtic parc

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

Quan es va anunciar que es restringiria l'accés dels gossos al conegut Turó Parc, ja fa mesos, les protestes van proliferar i es van sentir a tots els òrgans de participació de Sarrià - Sant Gervasi. Les queixes han anat augmentat i s'han agreujat també amb la molèstia que han desenvolupat alguns veïns d'aquesta zona amb la implantació del carril bici de Pau Casals. Aquesta indignació va esclatar el passat 10 de maig a la Plaça Francesc Macià, on més de 200 veïns del districte, però també d'altres zones de Barcelona, convocats per l'organització Turó Can, van mostrar cartells de crítica i van cridar consignes diverses contra Ada Colau.

Aquesta acció va comptar també amb els representants dels grups polítics que estan liderant aquesta protesta al districte: Ciutadans i el Partit Popular. Els populars, de fet, van presentar el passat dimecres una proposició al Consell Plenari demanant que els gossos puguin gaudir del Turó Parc, proposició que va ser aprovada amb l'únic vot a favor de Ciutadans, el vot en contra de Barcelona en Comú i les abstencions d'Esquerra Republicana i el Grup Municipal Demòcrata, aquest últim també present ahir a la concentració.

Fa un mes que aquesta entrada dels gossos es va prohibir un cop acabades les obres que han suposat una reforma integral del parc. Com a alternativa pels usuaris dels gossos, s'han habilitat els Jardins de Piscines i Esports, situats a uns 350 metres del Turó Parc. Però els veïns, acostumats al Turó Parc, es resisteixen al canvi i al·leguen que Piscines i Esports no és tan agradable com el parc dedicat a Eduard Marquina.

Tot i les queixes, el govern de BeC i el regidor del districte, Jaume Asens, han insistit en diverses ocasions que en tots els canvis es produeixen resis-

Fotografia: Espai Gos BCN

tències i ho entenen, però que és una mesura per protegir la vegetació i assegurar el bon estat del parc en un futur, atès que la gran presència de gossos l'estava erosionant. Els veïns, però, creuen que es tracta d'una mesura ideològica "de càstig" per "no haver votat els comuns a la zona".

De moment el govern d'Ada Colau està convençut que aquesta és la millor solució i que no tindria cap sentit fer una reforma tan important per després deixar que es torni a malmetre de nou amb la presència dels animals de companyia.

Abandonament dels jardins Rosa Sabater

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

"Ara ve la temporada del botellón" comenta una veïna de la plaça Rosa Sabater, preocupada pel soroll que aquest comporta pels veïns. "Hi ha mobiliari i espais que fa més de 40 anys que no s'arreglen" etziba una altra. Elles i més veïns, conjuntament amb el Grup Municipal Demòcrata, es

© Grup Municipal Demòcrata

van reunir el dia 4 de maig a la plaça Rosa Sabater per fer una queixa conjunta al govern municipal de Barcelona en Comú i denunciar així la deixadesa d'aquest espai situat al barri de la Bonanova. *El Jardí* ja va fer un reportatge el mes d'octubre sobre els problemes detallats que hi ha a la plaça, el podeu trobar al web amb el nom "Veïns de La Bonanova demanen que s'arregli la Plaça Rosa Sabater".

Veïns i polítics van explicar que Rosa Sabater és un lloc poc conegut al barri i aquesta desconexió ha provocat en part el seu estat deplorable, afectant als veïns que viuen al voltant i que en són usuaris. És un espai abandonat que incompleix les normatives bàsiques de Parcs i Jardins: l'espai de gossos i nens haurien d'estar més separats, el picicà, a causa de males filtracions, produeix un l'olor insuportable i no hi ha accessibilitat ni per cadires de rodes ni pels cotxets dels nens. Els veïns ja fa temps que demanen una reforma integral i si ara mateix no és possible, fer com a mínim una millora parcial. A més, insisteixen en la necessitat de promocionar el civisme perquè és un lloc on a les nits es fa servir per festes i esbarjo dels més joves.

Així doncs, el Grup Demòcrata va demanar que el govern abordi les problemàtiques amb una reforma completa i mentre no arriba va exigir una actuació del govern del districte en coordinació amb Parcs i Jardins per mirar de resoldre punt per punt totes les qüestions esmentades. ●

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
teràpèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

POR FIN
ALGO
QUE NO TE VA
A SABER MAL
PERDER:
3 TALLAS
EN 21 DÍAS

LipodietDiet^{21a}

LA DIETA QUE ELIMINA
LA GRASA LOCALIZADA

etern
WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona
Tel. 93 181 39 34

Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h
Sábado: 10:00 a 20:00 h

www.eternwellness.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Ampliació de l'horari de la Biblioteca, com a sala d'estudi

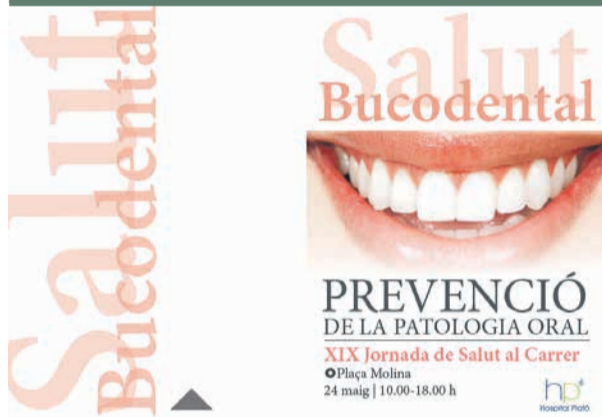
Des del 7 de maig i fins el 22 de juny, l'Ajuntament de Barcelona ha obert noves sales d'estudi i ampliarà els horaris de cap de setmana. La Biblioteca de Sant Gervasi-Joan Maragall, al carrer de Sant Gervasi de Cassoles, 85, obrirà els dissabtes i els diumenges, de 10 a 21 h.

Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall

Horari: de dl. a dv. de 21 a 1 h. Cap de setmana, dissabtes de 10 a 21 h i diumenges de 10 a 21 h

Desfilada per la integració

Un any més, per sisè any consecutiu, el dissabte 12 de maig, Pedralbes Centre va acollir una de les desfilades de moda més especials de Barcelona. Models molt singulars van desfilat per la passarel·la amb peces de botigues del centre com Javier Simorra, Timberland, Items d'ho i Siete Besos.

Hospital Plató celebra la XIX Jornada de Salut al Carrer dedicada a la salut bucodental

L'Hospital Plató apropa la salut als veïns i veïnes del barri, celebrant una nova Jornada de Salut al Carrer. Serà el dijous 24 de maig, i en aquesta ocasió l'objectiu és fer difusió de la salut bucodental per així prevenir diferents patologies orals.

La jornada tindrà lloc a la plaça Molina des de les 10 del matí fins a les 6 de la tarda. Voluntaris i voluntàries del centre sanitari donaran a conèixer la importància de les revisions bucodentals periòdiques i el control dels factors de risc que originen la patologia a la cavitat oral, com ara la placa dental, la ingesta de begudes ensucrades, l'alcohol o el tabac, entre d'altres.

Per això, es realitzaran exploracions intraorals i es donaran nocions sobre una correcta higiene bucodental. L'Hospital Plató, hospital de referència al districte de Sarrià-Sant Gervasi, celebra les Jornades de Salut al Carrer des de l'any 2012.

Obres al Turó Parc

Vista aèria de les obres de remodelació de l'estany de nenúfers del Turó Parc, a principis de maig. ●

Audiència i Consell Plenari

Els gossos i el Turó Parc van ser els temes de debat

Fotografia: Carme Rocamora

► Carme Rocamora

L'Audiència Pública celebrada el passat 9 de maig va tenir d'element estrella la temàtica dels gossos a Sant Gervasi. És una qüestió que abans no ocupava grans espais de debat, però des de la prohibició de l'entrada dels gossos al Turó Parc els veïns han protestat en diversos espais i de diferents maneres. Com ja hem explicat en altres articles, les queixes dels usuaris van en la línia que volen recuperar l'entrada de gossos al Turó Parc, com abans, i també expressen el seu total descontentament amb el nou espai que s'ha destinat als gossos: un picicà als Jardins de Piscines i Esports, que els veïns van qualificar "d'arenal molt limitat" que resté a veure amb els arbres i l'ambient del Turó. Els veïns de Piscines i Esports, per la seva banda, estan molestos per la nova instal·lació que van descriure com "un canòdrom que produeix sorolls les 24 hores del dia" i van explicar que es tracta d'una construcció mal feta perquè "la sorra s'aixeca" i el sistema de desinfecció "és molt dolent".

El regidor Jaume Asens va explicar un cop més que és una decisió presa després d'escoltar la petició de veïns del parc i va dir també que no tindria cap sentit, després de la gran reforma que s'ha fet al parc, tornar-lo a erosionar amb la sobre-presència d'animals de companyia. Els veïns van retreure al govern que això s'arregla amb la destinació de més diners pel manteniment. Tot i la negativa d'Asens de tornar a la situació anterior, va dir que traslladaria als tècnics una proposta que va fer una representant d'Espai Gos Barcelona, consistent en dotar diversos usos al parc en diverses franges horàries, per tal que per exemple, a primera hora, pogués ser per amos amb els seus gossos.

Per altra banda el govern municipal va anunciar que els estudis que s'havien encarregat de Manacor 1 ja estan acabats i que ara el que han de fer és discutir-los en gerència per després treballar-los amb els veïns. Així mateix, es va parlar sobre que l'equip

de govern ha tirat endavant l'estudi de catalogació del barri d'El Putxet. El president de l'associació de veïns, Francesc Ribera, va mostrar l'acostament dels veïns per aquesta acció però va demanar al govern que mentre s'estigui fent l'estudi se suspenguin les llicències, ja que és un procés lent i tenen la por que quan estigui decidit catalogar el barri ja no hi hagi ni les torres ni les cases que defineixen el paisatge d'El Putxet.

Així mateix el govern va anunciar que a principis de juny, si tot va bé, es podran fer servir els Jardins de Can Ferrer, després que s'acabin les obres aquest mes de maig.

Consell Plenari

Acabada l'Audiència Pública, el regidor va exposar el seu informe, en el que va anunciar un nou servei que s'ha posat en marxa des de l'Ajuntament: Vincles, un projecte per gent de més de 65 anys que busca reforçar les relacions de les persones grans que se senten soles, la inscripció es pot fer trucant a 010. Per altra banda, va anunciar les propostes de Medalla d'Honor de Barcelona 2018 a proposta del Consell del Districte, que són Josep Mentrut, president de l'Associació de Veïnes i Veïns de les Tres Torres durant més de 23 anys i per altra banda l'Associació de Veïns i Comissió de Festes del Barri del Farró, organització sense ànim de lucre que treballa per promoure, vetllar, recolzar i millorar les condicions del barri i dels seus veïns i d'organitzar les seves festes.

Coordinadora Barcelona de Marea Pensionista

Es presenta al districte la Marea Pensionista

► Juanjo Compairé

Aquest mes de maig la Marea Pensionista es presenta al nostre districte. Aquest moviment social, que ja porta deu anys d'activitat i que ha aconseguit imposar la revaloració de les pensions d'acord amb l'IPC per als dos propers anys, té per davant un llarg recorregut.

Parlem amb Manel Ginès, promotor de la Marea, veí de Sarrià i membre de la comissió catalana que va presentar les demandes al Congrés de Diputats el passat 8 de maig. Va participar també a la reunió estatal del moviment. En Manel està decidit a crear una Comissió gestora a Sarrià Sant Gervasi. Per tot això està mantenint reunions amb les diverses entitats i centres cívics, així com a persones particulars.

Per al proper dia 17 de maig a les 18,30h. a Vil·la Urània està prevista una primera presentació a càrrec de Ramon Franquesa, economista. Amb ell debatrem sobre el futur de les pensions.

I finalment el dia 29 de maig a les 18h. també a Vil·la Urània es presentarà la Marea. En Manel confia que llavors podrem conèixer ja la Comissió gestora del nostre districte. A l'acte intervindran Domiciano Sandoval, portaveu de la Coordinadora estatal; Miguel Arenas, advocat del col·lectiu Ronda, que els assessora legalment; i Conchita Ribera, també membre de la coordinadora.

"El jardí" ha assistit a una reunió de la Coordinadora de Barcelona, a la seu mare de la Marea, l'Associació de Veïns de Clot-Camp de l'Arpa. Hem parlat personalment també amb en Domiciano sobre els objectius d'aquest moviment, que van molt més enllà del manteniment del poder adquisitiu de les pensions i contempen tot un seguit de canvis legislatius i fiscals que les assegurin per al futur perquè són un dret bàsic.

Hem parlat també amb la Conchita, atès que un dels punts principals és la supressió de la bretxa que separa les pensions de les dones, gairebé un 40% per sota de les dels homes, de mitjana.

Tot fa pensar, doncs, que aquests actes i especialment el del dia 29 seran molt concorreguts. *El Jardí* no faltará a la cita.

Residencial Augusta Park
 Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
 informacio@residencialaugustapark.com
 www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial Bellesguard Park
 Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
 informacion@bellesguardpark.com
 www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

"La fam no fa vacances"

► El Jardí

Els Bancs dels Aliments de Catalunya promouen, un any més entre els mesos de juny i juliol, la realització d'activitats destinades a recollir aliments dirigits a pal·liar la precarietat alimentària de les persones més necessitades del nostre entorn. L'objectiu és tant la recollida d'aliments com el recordatori què, mentre molts poden gaudir d'unes vacances, hi ha persones que no sols no en poden gaudir sinó que, fins i tot, continuen patint gana.

Col·laborant amb aquesta solidària iniciativa, un any més, la Parròquia de la Bonanova organitza, per al proper **dissabte 9 de juny**, un recapte d'aliments que en aquesta ocasió aniran destinats, d'acord amb el Banc dels Aliments, al Centre de Distribució Solidària d'Aliments de Roquetes, al districte de Nou Barris, on hi ha nombroses persones que pateixen aquella precarietat.

El recapte tindrà lloc, **des de les 9 hores del matí fins les 7 hores de la tarda**, a les escales de la Parròquia, a la plaça de la Bonanova.

Els aliments que preferiblement desitgem recaptar són: llet, oli, conserves de carn o de peix i aliments per a infants. En tot cas, cadascú pot donar els productes que desitgi, amb la única limitació que no siguin aliments refrigerats o congelats, per llur complexa distribució.

Agraïrem tota col·laboració, sigui en forma de donació d'aliments, sigui com a disponibilitat personal per a actuar com a voluntaris solidaris durant aquella jornada, que esperem demostrï un cop més el destacat esperit solidari dels veïns i veïnes de Sant Gervasi.

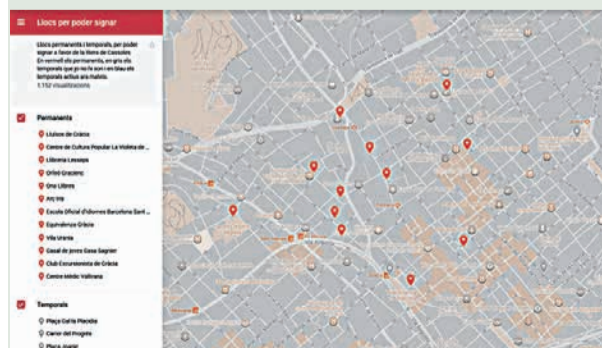
Riera de Cassoles

► Plataforma Riera de Cassoles

Nous avenços en la recuperació del patrimoni local mitjançant el **canvi de nom de l'avinguda del Príncep d'Astúries pel de la Riera de Cassoles**. Amb l'obertura, el mes de gener, del tràmit de canvi de nom, cada vegada més veïns i veïnes de Sarrià-Sant Gervasi, de Gràcia i del mateix carrer, s'estan sumant a la proposta de recuperació de la denominació històrica del vial. D'aquesta forma, es permetria trobar un punt de consens ciutadà davant la manca de connotacions polítiques, culturals o religioses que poguessin dur a controvèrsia futura.

Ara, **fins al 18 de juny, s'ha engegat la Iniciativa Ciutadana de recollida de signatures**, avalada per l'Ajuntament de Barcelona. La iniciativa democràtica compta en nombrosos punts permanents de recollida de signatures. Només al districte de Sarrià-Sant Gervasi compta amb Vil·la Urània, el Centre Mèdic Vallirana, l'Escola Oficial d'Idiomes i la Llibreria Lesseps (aquests dos últims al mateix carrer), així com Casa Sagnier i Casa Orlandai.

En només cinc dies, la iniciativa ha recollit més de 1.000 signatures de veïns i veïnes, cobrint amb el mínim requerit a Gràcia i superant amb escreix la meitat del de Sarrià-Sant Gervasi. ●

Periodisme cooperatiu

Fotografies: Juanjo Compañé

Sessió de debat organitzada per Economia Social i Solidària de la Casa Orlandai amb la participació de la Jornada, la Directa i el Jardí

► Bernat Julià i Carme Rocamora

Que el **periodisme cooperatiu** s'estén com una taca d'oli és quelcom que hem anat constatant darrerament. Així, al costat de projectes que s'han consolidat a través de la fórmula cooperativa, com *La Directa*, en naixen de nous com *La Jornada*. Al costat d'aquests, molts altres projectes han nascut o crescut darrerament: *Setembre*, *El Crític*, *La Marea*, *Alternativas Económicas*...

També és el cas de **El Jardí de Sant Gervasi**, que ens estem plantejant fer el salt a cooperativa perquè perseguim dos objectius bàsics del cooperativisme: ampliar la base social i professionalitzar unes tasques que fins ara es feien en gran part des de la gratuïtat o la baixa remuneració. Això no vol dir que a partir d'ara prescindim de col·laboradors que, de forma altruista, facin aportacions socials o culturals al mitjà, sinó que volem arribar a més gent, amb més suports i tenint més eines.

Per parlar de tot això el dimecres 25 d'abril ens vam trobar al nou Centre Cívic Vil·la Urània amb el Maties Lorente i l'Ester Mora, de *La Directa*, l'Anna Palou de *La Jornada* i el Jesús Mestre i el Martí Rodríguez d'*El Jardí*. En un espai còmode i distès, més d'una quinzena de persones vam debatre al voltant del periodisme que volem i també de per què organitzar-se en una cooperativa.

La Directa i *la Jornada*, van explicar que parteixen d'una base feminista i d'esquerres tenint com a àmbit d'actuació els territoris de parla catalana, és a dir, els Països Catalans. Igualment, van posar molt d'èmfasi en la necessitat de fer un periodisme crític, pausat, a través de processos d'anàlisi i reflexió col·lectives. També van posar en relleu, justament, que el cooperativisme aporta una raó de ser als seus mitjans, que són els subscriptors i socis com a punta de llança i base del projecte, donant més sentit a un espai que vol ser obert a la participació de persones i col·lectius.

Un altre element que es va posar en relleu és la necessitat de mantenir el paper com a element vehiculador de la informació que es vol donar. Tant *La Directa*, que treu un diari en paper quinzenal, com *La Jornada* que tenen la intenció de sortir cada dia en paper, fan aquesta aposta sense defugir tampoc de les noves tecnologies, xarxes socials i plataformes web. Apostar pel

Ester i Maties, de La Directa

paper en ple segle XXI els converteix en una proposta arriscada però valenta: el paper cada vegada es ven menys perquè la gent té la comoditat de consumir informació des dels dispositius electrònics, però és el suport periòdic on hi cap la reflexió i l'anàlisi a fons, així que el seu manteniment és bàsic per seguir comptant amb una ciutadania crítica.

Davant d'aquestes propostes arriscades, una de les coses que va demanar el públic va ser d'on s'obté el finançament per aquests projectes: principalment dels subscriptors i socis, que paguen una quota per tal de garantir que els mitjans puguin seguir treballant. Així doncs, en ambdues capçaleres la publicitat no és la base del finançament i tenen molt clar que en cap cas pot condicionar els continguts. A *La Directa*, de fet, automàticament no s'accepta publicitat d'empreses de l'Ibex, de la banca, ni en definitiva, contràries a l'ètica del mitjà. Les subvencions tampoc són de les principals fonts d'ingrés de les capçaleres: no les tenen en compte als pressupostos per prudència, ja que hi ha vegades en què es reben i d'altres que no. Sigui com sigui, l'objectiu és que l'estabilitat econòmica sigui aportada pels socis i subscriptors que són els que alhora poden decidir la línia del projecte.

Aquestes restriccions van sorprendre alguns dels assistents, que van proposar tant a *la Directa* com a *la Jornada* que fossin menys exigents amb el filtre ètic del finançament per tal de poder tenir més recursos i oferir millors condicions laborals. La resposta a aquesta proposta va venir de la mà dels dos membres de *la Directa* que van posar sobre la taula la necessitat de no canviar aquesta política i, per tant, no acceptar les regles del joc convencional del sistema per tal de poder seguir transformant. Si l'objectiu és la transformació social cal seguir apostant per aquest model, estendre'l i implicar, cada vegada més, a una societat activa, crítica i compromesa.

Consumir menys, viure millor

► Sergi Alemany

El passat dijous 3 de maig el Centre Cívic Vil·la Urània va acollir un espai de debat sobre consum conscient i economia solidària, impartit pel divulgador i formador Toni Lodeiro. La trobada no va destacar per ser un gran èxit de convocatòria però les cinc persones assistents van poder debatre obertament gràcies a una iniciativa impulsada amb el suport de la cooperativa de consum Germinal.

La metodologia del ponent, Toni Lodeiro, consistia primer de tot a preguntar a l'assistent el motiu d'acostar-se a la trobada. Hi va haver argumentacions diverses com ara el reclam de l'economia responsable o de les cooperatives, els nêts que llencen el menjar, que avui en dia les coses ja no s'arreglen sinó que directament es llencen a la primera de canvi o bé el record que en la postguerra un mateix es restringia el consum.

Entre els assistents i Lodeiro van anar sorgint les idees i les conclusions en relació a un consum conscient, aquell que ens permet en el fons viure millor. Per exemple, on queda l'alegria de fabricar-te encara que sigui un sol objecte en comparació amb comprar 10 articles en una botiga? Se'ns ha introduït la cultura de comprar-llançar i no invertim temps a mirar d'arreglar les coses. El context va canviant i allò que era normal ara ens sembla extraordinari. I per tornar a "certa sensatesa" en paraules de Lodeiro, el que cal és desfer el camí, però també canviar les lleis que suposen un topall. Per mirar de desfer aquest camí, Toni Lodeiro va donar als cinc assistents dos consells bàsics: fer-ho en grup i atractiu.

No podem canviar-ho tot nosaltres sols però si ens associem amb altra gent amb qui connectem i generem l'alegria de trobar i descobrir, estarem convertint en atractiu allò que de vegades pot semblar un sacrifici avorrit. Provem-ho, mireu de fer un canvi al mes en les nostres accions de consciència.

Toni Lodeiro és col·laborador en l'Estratègia d'Impuls del Consum Responsable de l'Ajuntament de Barcelona i autor dels llibres *Consumir menys, viure millor* i *Som part del canvi. Guia pràctica de consum conscient i economia solidària per associacions*. ●

Fotografia: Sergi Alemany

¿Tienes artrosis?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.

Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISI **BCN**
FISIOTECHNOLOGY

ARTICLES

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

Una torre de comunicacions
pels Jocs Olímpics del 92► **Jaume de Oleza**

La Torre de Collserola està situada al Turó de Vilana a la Serra de Collserola i va ser construïda el 1992 com una antena de telecomunicacions, per l'arquitecte britànic Sir Norman Foster i els enginyers espanyols Julio Martínez Calzón i Manuel Julià Vilardell, amb motiu dels Jocs Olímpics de la Barcelona de l'any 1992. Aquest projecte va ser la proposta guanyadora del concurs convocat el 1987, una idea original que s'apartava de la concepció de les torres de comunicacions que estem acostumats a veure en altres ciutats. La torre té una alçada de 288 metres i està situada a 560 metres sobre el nivell del mar. Una concepció arquitectònica que Foster va concebre com un gran pilar de formigó buit de 4,50 metres de diàmetre, sobre el qual es suspèn a la meitat, un edifici de 12 plantes d'alçada. Un edifici que incorpora les diferents antenes de telecomunicacions, així com un mirador obert al públic. El mirador està situat a una alçada de 115 metres, i està considerat com el millor observatori de la ciutat. Aquest edifici penjat, se sustenta per tres grans tirants que per possibles interferències en les telecomunicacions, no es van poder realitzar en acer i es van d'haver de construir en Kevlar. El Kevlar és una poliamida sintetitzada d'extraordinària lleugeresa i d'excel·lents resistència al trencament. A la part inferior s'arriostren mitjançant altres tirants d'acer que estan ancorats a terra. En definitiva, tot això comportava una idea molt innovadora, que mitjançant el seu característic perfil, contribuïa a donar una imatge i un nou símbol icònic de la ciutat.

Norman Foster és un gran arquitecte amb reconeixement internacional. Va ser guardonat amb el "nobel" de l'arquitectura, el Premi Pritzker el 1999, el màxim guardó que es pot obtenir en l'arquitectura mundial. És el president de la Norman Foster Foundation, una fundació interdisciplinària amb seu a Madrid d'ajuda als arquitectes joves. Foster ha estat un arquitecte que sempre ha mostrat un gran interès per la tecnologia, és l'autor del projecte de la base lunar per l'Agència Espacial Europea, i malgrat que les seves obres es troben per tot el món, a Barcelona la Torre de Collserola és la seva única obra. Va ser el redactor del primer projecte de l'estadi del Camp Nou, tot i que no es va arribar a realitzar, i és autor de les sortides de les estacions del metro de Bilbao. Aquesta Torre de Telecomunicacions és una magnífica obra d'arquitectura contemporània, que permet ser admirada des de qualsevol punt de la ciutat, i al mateix temps ens dona l'oportunitat de gaudir d'una de les obres d'aquest insigne arquitecte.

Jaume de Oleza és arquitecte,
www.controller.cat

LA MIRADA POLÍTICA

El Republicanisme català

► **Roger Rosich**

"Fer república" és una de les expressions més emprades en la política i el periodisme polític català d'aquests darrers mesos sense govern, amb aplicació de l'article 155 de la Constitució i amb polítics presos i exiliats.

"Fer república" com a concepte de bastir "el país que volem": lliure en primer lloc, però també més just i equitatiu. Vol dir també "fer Estat" a partir

dels resultats de l'1 d'octubre i de la proclamació del Parlament.

Per tot això, és un concepte en el qual se sent molt còmoda la CUP; però també Esquerra Republicana de Catalunya, pel seu propi nom històric, i per la nova formació Junts per Catalunya, fidel a l'ultrança del liderat i la causa del president Puigdemont. Aquestes dues, però, i sobretot en camps del PDeCat i d'Esquerra, són cauteloses en l'ús del concepte: ja prou escapçades han quedat amb una Justícia espanyola que actua amb un arbitri subjectiu en vers els "processats del Procés".

La voluntat republicana catalana ve de lluny. El republicanisme és arrelat en la història política catalana i és un eix motriu comú de la política contrària al règim espanyol del segle XIX i primera meitat del segle XX. El republicanisme es va apaivagar al llarg de quaranta anys de boira franquista, on el combat era un altre, i en la Transició, la monarquia va ser considerada un mal menor. *I de aquells polvos, estos lodos...*

I de l'independentisme i de la pèssima gestió d'aquest per part de l'Estat espanyol i el seu cap, el Rei, el republicanisme català ve carregat de raons. Els discursos del monarca allionant-nos, comprant el discurs oficial del govern Rajoy, i no exercint de primer entre igual, no gestionant amb el diàleg, li treu la condició de sobirà mitjançant a Catalunya. A Felip VI li va poder la genètica borbònica...

Tanmateix, el republicanisme català també té molt més de propi i que l'encaixa amb els valors republicans d'arreu. Té una manera de ser i pensar pròpia. Dels nostres valors i principis rectoris. Som, per exemple, un poble molt més aconfessional que la resta de pobles de l'Estat: ho veiem en el debat a les escoles o amb qualsevol Setmana Santa.

Som també esmerçadament democràtics. Tenim una articulació profunda i diversa de la democràcia i dels seus valors com a societat. D'aquí també, en part, el nostre interès per la Unió Europea. I de valorar la participació i la llibertat com a exponents.

El republicanisme català és, a demés, molt transversal i incloent. Creiem en el civisme i en la civilitat. Articulem una societat viva en centenars d'associacions que ens teixeixen com a poble. I creiem i respectem molt les nostres institucions. L'antiguitat històrica de la nostra sobirania i governança envernissen aquesta imatge institucional pròpia. Tenim clars els nostres valors republicans, i aquests sempre són la llavor de molt més: si més no, de mantenir-nos fermes i resistir.

Roger Rosich és analista polític, 1400caracters.wordpress.com

NATURALMENT CURIOSOS

Medicina personalitzada

► **Marc Talló i Neus Mestre**

Ara farà una setmana, vam veure un noi a la farmàcia comprant-se càpsules de ferro, ja que deia que se sentia anèmic. Molt assenyadament la farmacèutica li va aconsellar que era millor que demanés una cita al CAP, ja que abans caldria saber quina n'era la causa. L'anèmia pot ser causada per diversos motius: per deficiència de ferro, de vitamina B12, falta de glòbuls vermells (un tipus de cèl·lula que transporta l'oxigen gràcies al ferro), pel fet que aquests glòbuls tenen una forma de falç en lloc de rodona o bé pot aparèixer anèmia com a conseqüència de tenir una altra malaltia. En cada cas, caldrà tractar-la d'una forma diferent.

Així mateix, hi ha diverses malalties que no poden tractar-se de forma homogènia, amb la mateixa medicació, ja que cada pacient pot, o bé tenir una causa diferent o bé reaccionar diferent als fàrmacs.

Per exemple, el càncer de mama es classifica en diferents grups en funció de la presència o absència d'unes proteïnes (receptors) a la membrana de la cèl·lula. Cada tipus es tracta d'una forma diferent, ja que s'han desenvolupat fàrmacs que poden reconèixer aquests receptors. Si tots els casos es tractessin amb el mateix fàrmac, llavors sempre hi hauria gent que no respondria al tractament. Com ja hem comentat, també cal considerar si un tractament específic pot tenir possibles efectes secundaris per a una persona concreta. Un exemple és la gent que té insuficiència renal, ja que no poden filtrar degudament alguns tipus de fàrmacs.

La pràctica de buscar el tractament específic per a cada persona en cada malaltia es coneix com a medicina personalitzada. Actualment hi ha molts laboratoris de recerca que busquen com entendre i tractar les malalties, sobretot cancerígenes, en funció de, per exemple, les molècules que es troben circulant per la sang o bé mirant si hi ha una mutació específica en algun gen. Aquests indicadors s'anomenen biomarcadors, i permeten personalitzar els tractaments per tal que siguin més eficaços.

Un altre exemple de medicina personalitzada és la teràpia gènica, que busca corregir l'error genètic que causa la malaltia.

Aquesta teràpia, encara no és una pràctica estesa, ja que és molt complexa però de mica en mica sembla que cada vegada sigui més factible.

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

nodre@nodre.com

677 17 63 93

- formació a mida
- estudis qualitius
- consultoria d'equips
- disseny de material didàctic
- cursos per educar l'escolta i la mirada
- dinamització de processos participatius

Donar vida als locals del barri

Espai Disseny, un nou estudi situat al barri del Farró

Al carrer Ríos Rosas 17, podràs descobrir un nou local que ha estat molt de temps tancat, com molts altres baixos d'aquest barri, ara reobert com un estudi amb el nom d'Espai Disseny.

Aquest local del barri del Farró, que havia estat seu d'un partit polític i després un garatge, abans fosc, humit i poc agradable, ara ha fet un gir de 360° i l'hem convertit en un espai lluminós, diàfan i que atrau les bones energies.

Pensem que els locals a peu de carrer trenquen barreres entre les persones. El petit comerç millora el tracte humà i les relacions entre veïns. Per això apostem per **substituir els locals buits d'abans en nous i moderns espais** per a empreses, tallers, comerços, estudis, restaurants, que ajudin a dinamitzar el barri i a donar un millor servei als veïns. Creiem en la proximitat, la flexibilitat, i per això donem serveis des del més bàsic fins al projecte més complex. Ens agrada treballar per la gent del barri, emprenedors o particulars, ajudar-los en tots els aspectes, aportant els nostres coneixements i la nostra experiència a l'hora de prendre decisions sobre els espais de treball o de vida, i sobre la imatge que volen projectar.

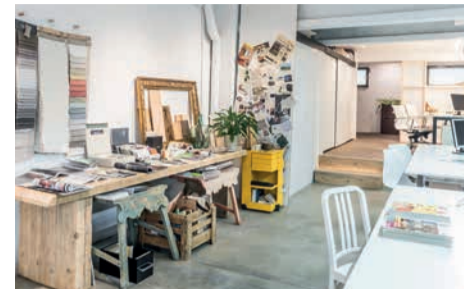
A Espai Disseny hi treballem un equip de professionals de diferents generacions, que combinem experiència, dinamisme i entusiasme. **Gramona Interiors** i **Onetree**, amb una llarga trajectòria professional, som les empreses que hem engegat aquest nou projecte per tal d'oferir els nostres serveis d'**interiorisme, arquitectura, imatge corporativa o disseny online** entre d'altres.

L'estudi per dins i per fora

El primer que et cridarà l'atenció és el petit jardí urbà de l'entrada del local. Està ple d'energies positives gràcies a les tècniques de "feng shui". Tenim hores,

plantes, flors silvestres penjades a l'estil d'un pati andalús, una petita font que hipnotitza a tot aquell que passa i un banc per fer una pausa i no pensar en res. Un petit racó de calma dins de la cridòria de la ciutat.

Si entreu, trobareu un banc amb uns coixinets de "Bagbalsac". A mà esquerra, la nostra taula de mostres feta per "CoolWood", i just al davant, les taules de treball, una de les quals busca *freelance* relacionat amb el món de l'arquitectura o el disseny. Al fons hi ha l'espai de "coffee break" i sala de reunions, amb una taula feta d'hidràulics de "A manivela".

Volem estar a prop teu i potenciar un espai de treball creatiu, volem que la creació de nous locals o negocis sigui un fet accessible, volem que la teva imatge sigui única. Si vols saber més sobre nosaltres, sobre el nostre estudi o els serveis que oferim, et convidem a fer-nos una visita, estarem encantats de rebre't.

espaidisseny.info

Fotografies: Mercè Gost

Superservis

Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarria 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

ARTICLES

MOSSOS D'ESQUADRA

Prevenir abusos a persones amb discapacitat intel·lectual

► **Xavier Boned**

Els Mossos d'Esquadra, en col·laboració amb DINCAT (Federació d'entitats que treballen amb persones amb Discapacitat Intel·lectual de Catalunya), la Fundació Vicki Bernadet i la Fundació Catalana Síndrome de Down, engegarem un nou projecte pioner en l'àmbit policial europeu per ajudar a prevenir i detectar els abusos que poden patir les persones amb discapacitat intel·lectual. La iniciativa integra tallers divulgatius de prevenció, formació i una guia per a l'assistència a persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament (PDID) en l'àmbit de la seguretat

Aquest col·lectiu és molt heterogeni i les persones que l'integren es poden convertir fàcilment en víctimes, a causa de la seva especial vulnerabilitat. Alguns dels àmbits que es tractaran en els tallers són els abusos sexuals, els abusos psicològics, els abusos econòmics, delictes relacionats amb l'ús de les tecnologies i d'altres que puguin patir. També se'ls facilitarà tota la informació i recursos necessaris perquè puguin detectar si estan essent víctimes de delictes d'odi i discriminació.

L'augment de la proximitat de la policia a la ciutadania implica que els agents hagin d'atendre un ampli espectre de situacions en què es veuen implicades persones de molt diferents característiques i, en ocasions, amb necessitats especials.

En aquest sentit, de les víctimes de violència sexual del 2017 (abusos i agressions sexuals), el 5,2% són persones amb discapacitat. D'aquestes es destaca que el 87% són dones i el 31% són menors d'edat. Tot i aquestes dades, el motiu pel qual es realitza aquesta iniciativa no és l'estadística, sinó donar una atenció adequada a les persones amb necessitats específiques que no mereixen que els abusin econòmicament, sexual, psicològicament ni físicament.

A les persones amb discapacitat els hi costa denunciar els abusos que pateixen, i aquest és un dels sentits del projecte comú. Així, es pretén que amb els tallers que es faran arreu del territori s'aproximi la figura policial a aquest col·lectiu. En aquest tipus d'activitat és habitual que algun dels oients s'animi a explicar que ha patit o pateix alguna de les situacions que s'expliquen.

És per aquest motiu que s'ha realitzat formació interna a agents dels Mossos per tal de perfeccionar el servei del Cos a favor d'un sector de la ciutadania molt vulnerable. Es tracta d'aportar a la PG-ME els coneixements i els recursos bàsics per saber identificar i interactuar adequadament amb les PDID de manera que l'actuació policial sigui adaptada a les necessitats de comprensió i comunicació d'aquest col·lectiu. S'encarregaran prioritàriament d'aquesta atenció les Oficines de Relacions amb la Comunitat i els Grups d'Atenció a la Victima, els quals estan especialitzats en col·lectius i víctimes específics o més vulnerables.

DINCAT, que representa prop de 300 entitats socials, també farà tallers on es tractaran delictes habituals que poden patir i que, pel fet de ser persones amb discapacitat, poden tenir dificultats per comprendre que estan essent víctimes d'un delictes o abús o bé, per prendre la determinació de denunciar-ho.

UNA PERSPECTIVA SOLIDÀRIA

Els teus diners també són poder

► **Bernat Julià i Ruth Mellado**

Els darrers mesos hem volgut posar al centre diferents temàtiques de l'Economia Social i Solidària per compartir i conèixer entitats i recursos a l'abast per seguir transformant els nostres entorns. Aquest mes, per això, ens centrem en les finances ètiques.

Com a resposta a la configuració del sistema financer i partint de la premissa que els diners han d'estar al servei de les persones, van néixer les finances ètiques i dins d'elles la banca ètica. Les finances ètiques són les que fan compatible la rendibilitat econòmica i financera amb la consecució d'objectius socials i ambientals.

Què passa i on són els nostres estalvis quan els deixem al banc? Què fan amb ells? Existirien les guerres si no hi hagués qui finança les armes? Evidentment no, sense el finançament de les entitats bancàries, tres de cada quatre armes no es podrien fabricar. La banca tradicional, a través de les seves inversions, contribueix a l'existència dels conflictes bèl·lics, finança directament la seva producció.

A més, invertir en empreses que vulnereu els drets humans no té cap tipus de cost la qual cosa facilita que les inversions al sector armamentístic de la majoria de bancs convencionals, caixes d'estalvi i cooperatives de crèdit dediquin recursos a fer créixer la producció d'armes, perquè és rentable, molt rentable. Els principals bancs que participen d'aquest finançament a l'estat espanyol són el BBVA, el Banc Santander, Barclays, Deutsche Bank, ING, Banca March, Bankia, el Banc Sabadell, CaixaBank, Banco Popular i Bankinter.

Existeix una altra economia, també en la banca, una economia social i solidària que aplica la traçabilitat i l'ètica a les inversions financeres, en tot el conjunt i el procés de finançament. Perquè els estalviadors, persones o entitats, tenen dret a saber on s'inverteixen els seus estalvis i, per tant, les entitats financeres han de deixar de finançar activitats èticament reprovable i invertir només en projectes amb contingut social i mediambiental i alhora que facilitin l'accés al crèdit a col·lectius que tradicionalment n'han estat exclosos.

En aquest sentit a Catalunya existeixen diversos projectes i entitats que treballen les finances des d'una perspectiva ètica i solidària (Coop57, Oikocrèdit, Fiare, Triodos Bank...).

Així, el passat 7 de maig vam fer una xerrada al Centre Cívic Vil·la Urània en la que hi van participar Fiare, FETS i Coop57 on vam poder conèixer aquestes entitats i els seus projectes així com la manera de participar-hi. Igualment el 10 de maig vam fer un vídeo-forum a la Casa Orlandai, també de la mà de FETS, on vam conèixer més a fons altres temes de la banca. I finalment, fins al 21 de Maig, teniu a disposició a la Casa Orlandai una exposició que forma part de la campanya de Som Comerç Just i Banca Ètica de SETEM Catalunya. Es tracta d'un material que dona a conèixer el paper que juguen els bancs en diferents temes (poder, relacions nord-sud, corrupció, guerres...).

Bernat Julià i Ruth Mellado, tècnics del projecte SSG Coopera: sarrisantgervasiess.com

SOBRE FISIOTERÀPIA

Tendinosi: que són i que fer

► **Jordi Bertran**

Segur que alguna vegada han sentit dir a algun conegut que pateix una "tendinitis" a l'espatlla (supraespinosa), al genoll (rotuliana) o al turmell (aquil·liana). Intentaré explicar en què consisteix aquesta lesió i quines possibilitats de tractament hi ha.

El terme tendinitis (que actualment està desapareixent per anomenar-se **tendinosi**) fa referència a la lesió d'un tendó. Els tendons estan situats al final de cada múscul, un a cada extrem, com si fossin una corda, i serveixen per enganxar el múscul als ossos, de manera que, quan un múscul es contrau, els tendons transfereixen aquesta força als ossos i aquests es mouen generant el moviment de les articulacions.

Les tendinopaties són un problema molt comú que afecta les activitats laborals, recreatives i esportives. **I per què són tant freqüents?** Doncs perquè són unes estructures amb una escassa vascularització i fa que siguin propensos a lesionar-se quan estan sotmesos a friccions o compressions. Les males postures a les oficines, fent esport o duent el carro de la compra, entre d'altres, poden generar desgast prematur dels tendons i provoquen dolor, inflamació i pèrdua de mobilitat i de força.

Per això, si patim una tendinosi necessitem comptar amb un bon protocol d'actuació des de la primera fase, el diagnòstic, fins a l'última, la reincorporació a les activitats quotidianes, laborals o esportives. Ens trobem, doncs, amb una lesió que classifiquem per fases. En funció de la fase en què ens trobem el tractament serà diferent.

La primera fase, que denominarem aguda, es produeix durant els primers dies. Clínicament es manifesta amb inflamació, augment de la temperatura, dolor i restricció de la mobilitat. Com a tractament farem servir mesures antiàlgiques com l'electroteràpia (ultrasò, corrents TENS), crioteràpia (fred) i el massatge descontracturant dels músculs perifèrics.

La segona fase, proliferativa, va de la segona setmana fins a la cinquena, quan apareixen en acció les cèl·lules reparadores. El tractament anirà orientat a prevenir la pèrdua de força muscular i de mobilitat. Afegirem la teràpia amb diatèrmia (Indiba) per afavorir el procés de regeneració propi del cos sobre el tendó.

L'última fase serà la de remodelació, de la cinquena setmana endavant. Li retornarem al tendó les propietats físiques (elasticitat, resistència, força) que tenia abans de lesionar-se. El treball excèntric progressiu serà clau per treballar la resistència del tendó. Consisteix en uns tipus d'exercicis (com el que es fan a un gimnàs) per treballar la força del múscul i el tendó. Tota aquesta bateria d'exercicis anirà acompanyada d'estiraments i de treball propioceptiu (equilibri articular).

I si la tendinosi és crònica perquè fa mesos o fins i tot anys amb dolor? Llavors l'objectiu serà reaguditzar la lesió del tendó per col·locar-nos de nou a la primera fase del tractament (fase inflamatòria). Per dur a terme aquest procés farem servir un dels aparells més útils: les Ones de Xoc. Un equip mèdic que, mitjançant un capçal, emet uns impulsos acústics generats pneumàticament, de manera que estímulen la circulació sanguínia al tendó i la seva capacitat de regeneració.

Recomanem que aquestes teràpies siguin aplicades per fisioterapeutes professionals col·legiats i sota supervisió mèdica. A Fisiobcn posem a la seva disposició tot el nostre equip.

Jordi Bertran és fisioterapeuta, fisiobcn.eu

dissabte
2
JUNY
 2018

21ª MOSTRA del COMERÇ
 de
SANT GERVASI

carrer **MUNTANER**
 entre
pl. Bonanova i rda. Gral. Mitre
 de 10 a 20.30 h

Informació Mostra Tel. 93 217 61 79 / 618 98 80 89

- ALIMENTACIÓ • LLAR • MODA DONA • MODA HOME • MODA INFANTIL • MODA INFANTIL • COMPLEMENTS • SALUT • OPTIQUES • VIATGES • REGALS • ESTÈTICA •
- IMMOBILIARIES • REGALS • ESTÈTICA • ESPORTS • LLENCERIA • BOSSES • LLIBRES • JOIERIA • IDIOMES • RESIDENCIES • ENTITATS • RESTAURACIÓ • ASSEGURANCES • BEGUES •
- MODA DONA • MODA HOME • MODA INFANTIL • COMPLEMENTS • SALUT • OPTIQUES • VIATGES • REGALS • ESTÈTICA •
- ESPORTS • LLENCERIA • BOSSES • LLIBRES • JOIERIA • IDIOMES • RESIDENCIES • ENTITATS • RESTAURACIÓ • ASSEGURANCES • BEGUES •

Organitza:

L'Eix Comercial de Sant Gervasi

Amb el suport de:

ARTICLES

CUINA DE CONVENT

Escudella amb carn d'olla

► **Fra Valentí Serra**

Relacionat amb la ingesta de la carn porcina, a la qual hi vaig fer referència en un article ara fa un parell de mesos,

hi ha l'escudella amb carn d'olla, que és un dels plats més tradicionals i identitaris de la nostra cuina i que, en alguns indrets, se'n diu *bullit* i en altres *escudella barrejada* essent, aquesta, una menja molt estimada pels catalans, especialment en temps hivernal, car és un plat que articula molt bé els productes de l'hort i els del corral, destacant la típica "pilota", que és una mena de mandonguilla grossa afaïçonada en forma de meló feta amb una barreja de carn picada de porc i vedella, ou batut, molla de pa, all i julivert, i que s'enfarina una mica abans de tirar-la a l'olla, i un cop cuita la pilota, es talla en rodanxes que són repartides entre els comensals. A dins de l'olla hom hi posa, junt amb la pasta o arròs, tota mena d'hortalisses de temporada, com ara l'api, la pastanaga, ceba, nap, col, xirivia i patata i, també botifarra negra i blanca, ossos de l'espinada vedella i ossos de pernil i menuts de pollastre o gallina, segons la comarca, estació de l'any i gustos familiars. Actualment, l'escudella amb carn d'olla se sol menjar en temps tardoral i hivernal

pel fet de ser un plat consistent. Fins no fa massa anys, però, d'escudella se'n menjava tot l'any ja que ajudava a recuperar els nutrients perduts amb la suor del treball.

La sopa dels pobres

Un plat força semblant a l'escudella barrejada és l'olla o *sopa dels pobres* que els frares solien repartir quotidianament a la porta dels convents com a "pitança" a benefici dels necessitats de les poblacions i dels pidolaires que s'hi trobaven de pas. Aquesta "sopa dels pobres" esdevingué una pitança cuinada de forma força semblant a la que es menjava en les cases pairals de casa nostra. En efecte, en una antiga recepta conventual se'ns indica la manera de cuinar l'olla dels caputxins:

"Posa la olla al foch ab lo caldo, y quan bulli tira-hi algun nap, algun ull de col blanch y de tota mena de verdura, y tot capolat. A més, hi tires castanyas, cascabellitos, prunas, un puny de mongetas y altre de ciurons; y això primer quan sia perbullit, posahi també bossins de codonys y cabeças de alls senceras, espècias, y safrà al últim. Y en havent bullit tot assò un quart [d'hora], tira-hi lo arròs y adverteix que, cada lliura de arròs té de correspondre una maitadella y mitja de caldo, y quan hage que lo arròs bulli, tira-hi els fideus; a no ser que fossen dels més grossos, que en est cas tira'ls-hi ab lo arròs junt, que los fideus fins ab un bull ja són cuits, y per assò no aprofitan posats

ab verdura. Després, al cap de un quart que lo arròs bullirà, treu la olla del foch, y posa-hi lo safrà, y fes que la olla reposi un quart llarch; al cap d'un quart vaja a taula, y mira primer si està entremig de clara y espessa; si és massa espessa tira-hi del caldo

que te ha quedat, si és massa clara escorra algo de caldo" (Biblioteca Universitària de Barcelona, Ms 1938, ff. 5-6).

L'escudella i carn d'olla, així com també l'olla dels pobres, ha esdevingut, junt amb l'escudella de brou amb botifarra espar-

racada, una de les menges més tradicionals de la cuina pairal i monàstica per als dies previs a la Quaresma, especialment en la diada del "Dijous gras" o "llarder", amb la preparació de les "peroles" o "perolades", la "sopa de Verges", el "ranxo de Vidreres" i "l'arròs d'Albons"; uns plats d'origen medieval i de fort arrelament, principalment, en les poblacions gironines. A l'article vinent us ull parlar, si Déu vol, sobre les amanides de lletuga.

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

COMUNICACIÓ

A propòsit del Dia Mundial del Disseny (27 d'abril)

► **Marta Royo Espinet**

Saps què? Ja estic a punt d'obrir l'Escola de Dansa. Encara no tinc la marca ni el logo, però saps que em volen

cobrar un dineral per fer-m'ho? Em demanen una pasta! Total, per uns coloretts i unes lletres... Tant se val, un disseny o un altre, una creativitat o una altra. La qüestió és tenir alguna cosa que cridi l'atenció. Crec que trucaré al meu cosí, que és molt creatiu...

Això ho vaig sentir dir fa uns mesos, en una cafeteria, a dues dones que preni un cafè. I us prometo que és real.

Em vaig girar (també és real) i vaig fer 5 preguntes a la dona en qüestió:

- Saps la diferència entre una marca i un logo?
- Saps què és una marca i per a què t'ha de servir?
- Ets conscient del valor de la creativitat?
- Què entens tu per "uns coloretts, unes lletres i per cridar l'atenció"?
- De quanta pasta estem parlant?
- T'imagines que per fer una coreogra-

fia per auna pel·lícula truqués al teu cosí, aquest tan creatiu?

Per segons qui, ser publicitari i haver invertit anys a aprendre i adquirir coneixements i experiència no té prou valor. I no és prou lícit cobrar uns honoraris. Als meus col·legues de professió aquesta conversa els pot resultar familiar. Sempre hi ha un cosí que aconsegueix fer un logo més barat igual que existeix aquell veí que fa webs en 24 hores.

No ens enganyem. La creativitat cal treballar-la. No és només inspiració. És molt poc gratificant que un client et digui: "Com pots cobrar-me això per una marca? El meu cosí em fa logos gratis. El convido a dinar i llestos". O l'altra frase, que està tan de moda: "Se'm dispara massa el pressupost. No s'ajusta a les nostres necessitats". Necessitats, per altra banda, que tu (client) m'has transmès abans. Si no vols invertir diners en la teva marca, per què truques al publicitari? Si no em vull comprar res, no entro a Prada ni els dic que no tinc pressupost. No hi entro i llestos! T'imagines anar al dentista per curar una càries (on cal, segurament, fer una radiografia) i, quan te'n diuen el cost, dir-li: "Ui, massa car, trucaré al meu cosí..." O bé: "Ui, això no s'adapta a les meves necessitats..."

Per aclarir que el cosí no et farà bé la fei-

na, intentaré resumir en quatre punts en què consisteix la feina del publicitari:

— **La formació i l'experiència:** el publicitari sovint té una formació i uns anys d'experiència. Una idea —que pot sorgir en 5 minuts, mentre camines, ets al llit mirant de dormir o estàs llegint un llibre— és fruit de molts anys de professió i d'ofici. Hi pot haver una part innata. Hi ha gent més creativa que altra, però no ens enganyem, la gran majoria de les idees surten *currant*. Fer publicitat no és fer anar bé el Power Point o el Photoshop! És fer anar el coco!

— **La proposta i el pressupost:** el publicitari, abans de posar-se a treballar, repassa el projecte. Les necessitats de la marca en qüestió. Què té, què no té. Què ha fet fins ara. Què ha fet bé i què es pot millorar. Un cop fetes l'anàlisi i la diagnòsi, proposarà solucions. Sovint, per lliurar un pressupost, cal fer una feina prèvia. Nosaltres no venem "marques a 1.000 €".

— **El procés de treball:** un cop la proposta està clara, el publicitari es posarà a treballar. A mirar què fa (i què no fa) la competència. A veure en què és millor. A comunicar què fa bé per al seu consumidor. Per què el seu consumidor l'ha de triar a ell i no al del costat. Quin és el seu avantatge diferencial. Un bon logo o una bona campanya no és *millorar el que fa la competència*.

— **El resultat final:** marques o campanyes amb uns valors i una personalitat pròpia, que segurament perduraran en el temps. Una campanya notòria i memorable. Una feina fruit de la dedicació, de l'*expertise*, de la passió. M'atreveria a dir "de l'amor".

Si em permeteu una reflexió final, els publicitaris sovint estimem tant la nostra feina que som capaços d'estar connectats les 24 hores del dia, 7 dies a la setmana, 365 dies l'any.

Una idea, que pot aparèixer quan menys t'ho penses, té molt valor i, per tant, val diners. Ara bé, això no és incompatible amb tenir un cosí creatiu que sap fer de tot...

Marta Royo i Espinet és economista i publicitària. www.mosaiking.com

La Festa Major de Sant Gervasi, ja té imatge

► Comissió de Festes de Sant Gervasi

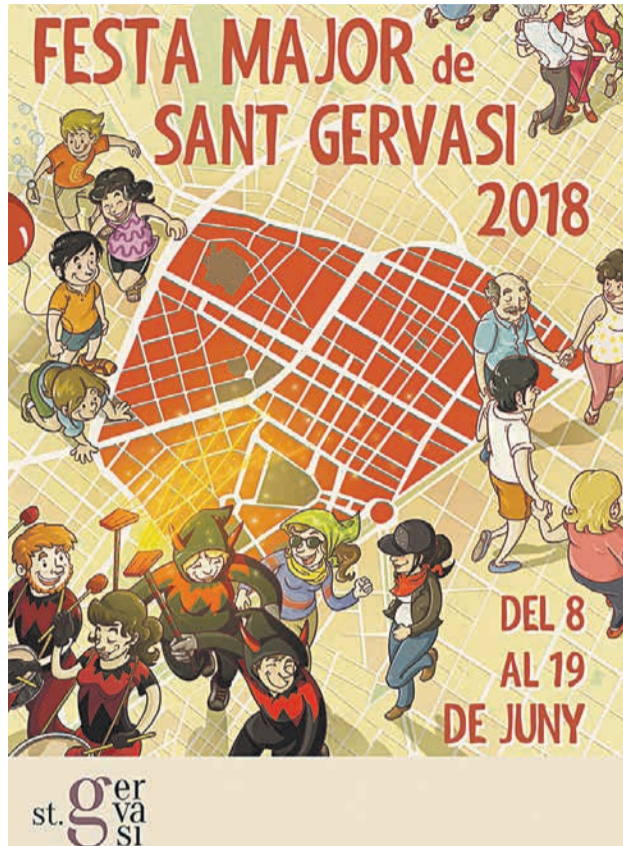
El Jurat del concurs del cartell per a la Festa Major de Sant Gervasi (membres de La Comissió de Festes de Sant Gervasi) reunit el passat 8 de maig han concedit el premi del concurs al cartell presentat amb el pseudònim de "Mar" d'en David Mar.

Per a la valoració dels treballs presentats el jurat ha tingut en compte, de forma prioritària, l'impacte visual, la creativitat, l'originalitat i la qualitat tècnica. El premi consisteix en 400 € que li lliurarem el 19 de juny (festivitat de Sant Gervasi) en un acte de Festa Major.

La imatge del cartell guanyador serà propietat de la Comissió de Festes de Sant Gervasi, així com tots els drets d'explotació, que serviran per al cartell de la Festa Major, programes d'actes i altres peces promocionals.

L'original del cartell guanyador serà exposat a la Biblioteca de Sant Gervasi Joan Maragall del carrer Sant Gervasi de Cassoles, 85, que durant les dates de la Festa Major 2018 (del 9 al 19 de juny) tindrà una exposició de cartells històrics de la Festa Major de Sant Gervasi.

Recordem que les il·lustracions no premiades podran ser recollides al Centre Cívic Vil·la Florida del carrer

Muntaner, 544 del 2 al 7 de Juliol de 16:30 a 20:30 h. Les obres no recollides durant aquest termini seran destruïdes.

Moltes felicitats a David Mar!

Mostres de comerç de primavera

21a Mostra de Comerç de Sant Gervasi

És un dels esdeveniments comercials més importants que es porta a terme a Sant Gervasi. Acull una bona representació dels establiments comercials del barri, vinguts d'arreu de Sant Gervasi i una de les festes de comerç al carrer amb més tradició a la ciutat.

Tanquem el transit del carrer Muntaner, des de la pl. Bonanova fins a la Rda. Gral. Mitre. S'habiliten sectors específics per als diferents tipus de comerços. Adeqüem l'espai de la calçada per a expositors i vianants. Incorporant una zona lúdica i de jocs en un tram del carrer.

La Mostra ha aconseguit crear una sensació difícil d'igualar: la visió, la imatge del carrer ple de botigues dins d'unes carpes i el gran nombre de vianants que passen, observen, compren i gaudeixen d'un dia de compres, esbarjo... És una sensació que es repeteix any rere any, difícil d'oblidar sens dubte.

L'objectiu és donar a conèixer al veïnat i visitants l'àmplia oferta del nostre comerç de Sant Gervasi.

Dissabte 2 de juny, de 10 a 20:30 h c. Muntaner (entre la Ronda de Gral. Mitre i pl. Bonanova)

BARNAVASI – As. Comerciants de Sant Gervasi

Informació Mostra Tel. 618 98 80 89

6a Mostra de Comerç de Galvany

► Roser Díaz

El dissabte 12 de maig el carrer dels Madrazo va quedar tancat entre els carrers d'Amigó i Santaló. Per unes hores ha estat un espai sense cotxes que ha encabit una representació de les botigues del barri.

Per iniciativa de l'associació dels comerciants de Sant Gervasi (Barnavasi) una trentena d'establiments comercials del barri i de tot tipus de sectors han exposat una mostra dels seus productes. Hem pogut trobar parades de projectes socials com la de la Fundació Engrunes, on venien des de roba fins a objectes de decoració de segona mà, fins a botigues d'assegurances, de roba, de complements, de serveis per a mascotes...

Per anar fent boca, hem trobat un restaurant japonès, una casa de menjar preparats i un forn artesà. També hi havia una iniciativa solidària per recaptar diners pels nens malalts de càncer de Sant Joan de Déu. Els més petits, podien rematar la jornada, fent saltirons als inflables que l'associació de comerciants havia col·locat al pati del mercat. Ha estat un matí complet per gaudir del barri.

Campus d'Estiu

codelearn

computational thinking

DEL 25 DE JUNY
AL 27 DE JULIOL

LEGO MINDSTORMS
RPGMAKER
ARDUINO
UNITY 3D
MINECRAFT
HACKING/SEGURETAT
YOUTUBERS

PLACES LIMITADES!
FES JA LA TEVA
RESERVA!

DESCOMPTES PER
NÚMERO DE CURSOS
I GERMANS!

C/Balmes, 456 - 8022 Barcelona
Tel. 93 178 06 26
santgervasi@codelearn.cat
 [codelearn.santgervasi](https://www.facebook.com/codelearn.santgervasi)
www.codelearn.cat/sant-gervasi

POLÍTICA DE BARRI

Sobre el comerç de barri

Carne Rocamora (@CarneCRS)

Un dels factors que donen identitat a una comunitat és que hi hagi comerç de proximitat, aquell que treballa pels veïns del barri. Després d'una tendència general a la reculada, moltes ciutats del món són conscients dels valors que aporta aquest comerç i, de fet, a molts llocs s'està recuperant l'espai que les grans superfícies i les cadenes li havien pres. Sou partidaris de què es facin iniciatives de suport al comerç de proximitat des de les administracions? Quines?

I preservar els comerços tradicionals?

Montse Martín, GMD

Comença el batec d'un nou dia, per-
sianes amunt, els

comerciants es disposen a afrontar una nova jornada. El comerç i sobretot el comerç de proximitat és una peça clau i vertebradora dels nostres barris, que realitza una gran tasca de cohesió social al promoure la relació entre el veïnatge. És la suma de molts esforços que fan que tinguem uns barris i unes ciutats capdavanteres. Degut a la crisi molts establiments han hagut de tancar les seves portes, i alguns han estat establiments emblemàtics. El comerç no està degudament atès pels responsables polítics actuals. El govern de la senyora Colau té posat el fre de mà i no ha dut a terme cap iniciativa a favor dels comerciants ni mesures per garantir la continuïtat dels establiments emblemàtics. Manca doncs la realització d'un Pla específic de comerç amb consens dels diferents ens que representen aquest sector, que vetlli per la millora i pervivència del comerç de proximitat.

Boris Valls, PP

Entenem que els
comerços dels nos-
tres barris represen-
ten l'ADN de Barcelo-

na i formen part del dia a dia dels barcelonins. Aquesta ciutat sempre ha tingut un caràcter marcadament cosmopolita i ha après a no sentir-se intimidada davant l'atenta mirada d'ulls provinents de terres llunyanes. Considerem prioritari que el Govern Municipal ajudi a tirar endavant l'economia d'aquesta ciutat i promoció el comerç en fires, on els veïns puguem gaudir dels productes i serveis que els comerços ofereixen. És important que aquells comerços emblemàtics que poden tenir dificultats per adaptar-se als nous temps que corren, puguin rebre ajudes i assessorament per poder transformar-se i aportar un gran valor a la nostra ciutat. El panorama actual i les males polítiques del Govern Municipal no ajuden a millorar ni potenciar l'activitat econòmica de la nostra ciutat. Sembla que el govern dels comuns està més preocupat i ocupat en mantenir el ritme del so dels comuns que en mantenir viu l'ADN i l'estabilitat de la Barcelona que tots coneixem.

Mercè Escofet, Cs

Des del grup muni-
cipal Ciutadans som
conscients que Bar-

celona i el districte de Sarrià-Sant Gervasi tenen una llarga tradició comercial pel que fa als mercats municipals i als comerços de proximitat. Som partidaris de què es promoguin iniciatives de suport al comerç pels beneficis, a diferents nivells, que genera als barris. A més dels guanys econòmics, també ajuda a la cohesió social i aporta benestar i qualitat de vida als veïns i veïnes. Recolzem les Mostres de Comerç dels barris, totes les accions i activitats que persegueixen la màxima visibilitat i dinamització d'aquests. El grup municipal Ciutadans defensa, potencia i dona suport al comerç de proximitat del nostre districte com a generador de llocs de treball i de riquesa. Per tant, és necessari la implicació de totes les administracions públiques i que es destinin tots els recursos pertinents per a que aquests establiments continuïn sent un dels nostres eixos vertebradors i element de convivència social.

Mostra de Comerç de Galvan. © Roser Diaz

Guillem Calsals, ERC

Sempre hem de-
fensat el comerç de proximitat. És

necessària una aposta inequívoca en aquest sentit, que cuidi els grans eixos del districte, els mercats, els establiments més emblemàtics o històrics i el petit comerç. Són aquests els que donen vida i sentit als barris, els que els doten d'una identitat pròpia i que permeten distingir-nos d'altres ciutats. Cal que escapem de les grans superfícies i cadenes internacionals per apostar decididament pel comerç de proximitat, de barri. És necessari, doncs, que des de les administracions es facin iniciatives que incentivin la compra en aquests. Una bona forma són les Mostres de Comerç, que porten les tendes al carrer i dinamitzen l'espai públic. El Tast de Nit, o similars, són idees que ajuden a atreure veïns i veïnes als mercats del districte, fent-los punt de trobada pel veïnat. Connectar comerços entre si, com fan els Eixos. D'idees n'hi ha moltes, el que és necessari és dur-les a la pràctica per seguir protegint els comerços que creen barris, que fan districte.

Joan Manel del Llano, BeC

La globalització i la digi-
talització plantegen rep-

tes importants, però també aporten oportunitats. El suport al comerç de proximitat passa per fomentar la cooperació i l'associacionisme. És imprescindible adaptar-se a les noves formes i exigències de la persona consumidora. Com ho fem des del Govern Municipal i del Districte? Amb el programa "Obert al Futur", oferint formació en gestió empresarial, noves tecnologies i estratègies de fidelització.

Amb el programa "Comerç a la xarxa", per fomentar l'ús d'eines digitals i tenir visibilitat a internet. Amb assessorament a l'Oficina d'Atenció a les Empreses (OAE) de Barcelona Activa.

Amb el programa "El comerç i les escoles", per mostrar a l'alumnat l'ampli teixit comercial de Barcelona i despertar vocacions professionals. I les activitats dels eixos comercials, com "Òpera al comerç", contribueixen a promocionar el comerç de proximitat. El comerç emblemàtic el protegim amb l'OAE i amb difusió d'aquests establiments, via la web "La ruta dels emblemàtics" o la creació d'un joc de geocerca.

Fotografia: Carne Rocamora

TÈCNICS DEL BARRI

Pilar Boguñà

► **Carne Rocamora (@CarneCRS)**

Entrevistem aquest cop a Pilar Boguñà, que està al capdavant de la Direcció de Serveis de Llicències i Espai Públic al districte des de l'any 2010. Arquitecta, ha treballat a l'Ajuntament de Barcelona des dels seus inicis professionals tractant temàtiques de llicències en diversos districtes i també al departament de patrimoni de la Casa Gran. Fa vuit anys, va aplicar a la plaça que quedava lliure a la direcció de Sarrià Sant Gervasi per tal de poder treballar tant la part de llicències com de patrimoni a un lloc més

reduït que tota la ciutat. Així doncs, és la tècnica que coordina les qüestions relacionades amb el patrimoni, les reformes dels carrers i equipaments, les activitats que es fan a la via pública i les llicències.

Quanta gent treballa sota la teva direcció?

En total unes 40 persones amb perfils tècnics diversos. Els caps de departament són amb els que més em coordino: un departament gestiona tot el tema d'obres i manteniment –les obres que es fan als carrers i als equipaments– i l'altre departament és el de llicències i inspecció, que és la dotació de llicències a les activitats que fan els privats, el control i la dotació de llicències per fer habitatges o bé remodelar-los o dotar-los de noves activitats, també es gestiona totes les activitats que es fan a la via pública...

Com és el teu dia a dia?

La principal feina és de coordinació entre els diversos agents. Com tinc dos departaments, cada setmana em reuneixo amb els dos per plantejar tots els dubtes de la setmana i establir criteris. També tinc reunions amb les altres direccions, amb serveis jurídics per establir línies de contacte entre serveis tècnics i els jurídics... A banda d'això també he de dedicar estona a la

signatura i revisió dels expedients, ja que tots passen per les meves mans.

Què valoreu, per exemple, a l'hora de donar una llicència per fer una activitat a la via pública?

Sempre que es demana un permís intentem valorar un seguit de qüestions, demanem informes per conèixer bé la zona i llavors valorem l'horari en què es vol fer l'activitat. La normativa d'horaris està fixada, però hi ha excepcions, com per exemple una festa de nit en un cap de setmana. És aquí quan entrem a valorar tot plegat. Hi ha vegades que no podem donar masses hores al vespre com voldrien els sol·licitants, però hem de vetllar per intentar provocar les mínimes molèsties als veïns.

Quin és el vostre paper en la remodelació d'un carrer?

L'Ajuntament té una empresa municipal (BIMSA) que redacta tots els projectes d'obra d'una entitat i dels carrers. Nosaltres encarreguem a l'empresa que ens faci l'obra, fem de propietat, de seguidors i observadors per tal d'assegurar que l'obra es fa d'acord amb el que el districte vol, que nosaltres ho sabem fruit de les converses que tenim amb els polítics.

I la decisió de les obres, prèviament l'heu pres conjuntament amb els polítics?

Nosaltres tenim una visió tècnica, així que quan plantegem qualsevol obra o acció, els donem la nostra mirada objectiva quina és la millor opció tècnicament parlant.

Des d'una mirada tècnica, què en penses de com ha de ser la reforma del Carrer Balmes?

Això no t'ho puc dir perquè el tema del carrer Balmes és molt compromès perquè va més enllà del carrer en sí i implica la mobilitat de tota la ciutat. La decisió sobre la direcció dels carrils de Balmes s'haurà de decidir un cop es tingui clara la disposició dels carrers dels voltants.

Em podries dir un exemple de gestió pel que fa al patrimoni?

Una adquisició que es va fer és la de Can Ferrer. Es va treballar a quatre bandes entre la propietat privada, patrimoni, planejament i el districte. Aquesta feina conjunta entre tothom va donar un fruit i és que es va aconseguir adquirir aquest jardí. ●

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

Primàries del PDeCAT

► Jesús Mestre

Tot i que les eleccions municipals no seran fins d'aquí a un any, els partits polítics comencen a moure's. Així, el PDeCAT ha convocat unes primàries —les primeres que fa el partit— per escollir el seu candidat. La seu del partit al districte, al barri del Farró, es va omplir de militants el 26 d'abril, per assistir al cara a cara entre els dos candidats que es presenten a aquestes primàries: Neus Munté (amb la campanya "Crec en tu, fem-ho junts!"), veïna de l'Eixample i amb molta experiència en acció de govern tant a l'UGT com a la Generalitat, on va ser consellera de la Presidència del govern d'Artur Mas; i Carles Agustí (amb la campanya "Obrim BCN"), veí de Galvany, membre de l'equip de govern de l'alcalde Xavier Trias, on va ser comissionat de Participació. Carme Rocamora, periodista i col·laboradora de *El Jardí*, va ser la moderadora.

El format escollit es va mostrar àgil i, a més, va respectar puntualment el *timing* acordat, i els dos candidats van poder presentar els seus programes i alhora respondre les preguntes de la moderadora, a partir de diversos blocs: propostes concretes sobre el districte Sarrià-Sant Gervasi, on la mobilitat va ser el tema estrella; la seguretat; el compromís de Barcelona

Fotografia cedida pel PDeCAT

amb el país; les seves propostes, etc. Finalment es van recollir les preguntes dels assistents a la reunió.

En els debats es va notar un major coneixement de Carles Agustí de les qüestions més concretes del dia a dia de la ciutat i dels barris de Sant Gervasi, però Neus Munté va saber donar una visió de més profunditat dels principals problemes de la ciutat i del país i, sobretot, va ser capaç de donar alternatives i eines per solucionar-los. Tot i les moltes diferències de matís que hi ha en els seus programes, cal dir que les coincidències són majoritàries. La més important: buscar el sistema per treure Ada Colau i els Comuns de l'Ajuntament de la ciutat, ja que a parer seu estan fent una obra

de govern deficient, que no permet afrontar els reptes de la ciutat i que va en contra de Catalunya.

Destaquem la visió de Carles Agustí sobre el que pot passar en la campanya electoral. Pensa que més que partits, s'hi acabaran

presentant tres grans blocs ideològics: el de Ciutadans i la resta de partits constitucionalistes; Ada Colau i Barcelona en Comú; i, finalment, els independentistes. Si això s'acaba acomplint, cosa no gens fàcil però que la normativa electoral hi porta en designar com a alcalde o alcaldessa al cap de llista de la candidatura més votada, vol dir que estem iniciant un complicat procés d'acostament dels programes de partits polítics, molt diferents entre ells. Sembla, doncs, que la campanya per les municipals de 2019 serà llarga i emotiva.

El dissabte 12 de maig es van celebrar les primàries que van designar a Neus Munté com a candidat del PDeCAT a les Eleccions municipals de 2019.

Dones de medalla

► El Jardí

El 18 d'abril, va tenir lloc la presentació de la 3a edició del llibre *Dones de Medalla*, a la seu del Districte de Sarrià - Sant Gervasi. Es tracta d'una edició que suma set nous relats, per arribar als 24 actuals.

El Districte ha atorgat des del 1996, el guardó Dona de Medalla, coincidint amb la commemoració del Dia Internacional de la Dona. El guardó s'atorga a proposta del Consell de Dones del Districte, a dones amb vinculació amb el Districte. Aquest any, però, el guardó ha quedat desert a causa d'un malentès, segons ens informen del Consell, ja que de candidates n'hi havia suficients.

El llibre incorpora els relats de vida de les darreres guardonades: Roser Ponsatí, Flora Miserachs, Mercè Caselles, Pilar Bayer, Mercè Leonhardt, Rosa Maria Oliu i Maria Rosa Llorens, que posen a la fotografia amb els autors dels textos biogràfics.●

Fotografia: Ajuntament de Barcelona

COLUMNA VERTEBRAL

INSTITUTO DE
TRAUMATOLOGÍA
BARCELONA

DOLOR CRÓNICO CERVICAL Y LUMBAR

Las lesiones de columna: lumbalgias, hernias de disco lumbar y cervical y la artrosis de toda la columna es padecida por el 80% mundial en algún momento de su vida.

La administración de EUA de la salud (FDA) tiene en los problemas de columna, el mayor gasto de la sanidad después del cáncer.

En España y Europa en general el problema laboral de bajas y incapacidades por lesiones de columna es un grave problema económica y social.

El paciente que sufre dolores y lesiones en columna no sólo padece dolor sino disminución continua de calidad de vida.

Desde hace diez años estos problemas son muy bien atendidos y mejorados en el aspecto funcional y de dolor por tratamientos mínimamente invasivos, que evitan la cirugía, sin necesidad de baja laboral o de fracaso quirúrgico.

Dr. KIRCHNER y EQUIPO

TRATAMIENTOS

- ✦ ARTROSIS
- ✦ COLUMNA CERVICAL Y LUMBAR
- ✦ HERNIAS DISCALES
- ✦ PROTUSIONES Y LESIONES DISCALES
- ✦ SÍNDROME DEL PIRAMIDAL
- ✦ CIÁTICA Y LUMBO CIÁTICA
- ✦ TRATAMIENTOS MINIMAMENTE INVASIVOS
- ✦ RIZZOLISIS
- ✦ FACTORES DE CRECIMIENTO (PRGF)
- ✦ OZONOTERAPIA Y COLÁGENO
- ✦ LATIGAZO CERVICAL Y CONTRACTURAS

CLINICA SAGRADA FAMILIA
C/ Torras i Pujalt, 1 - BARCELONA
administracion@gabinetmedicmaresme.com
PEDIR CITA: 93 790 63 47
www.agrupacionmedica.com

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Lluís Bragulat, una tradició xarcutera al Farró

L'art de saber fer unes bones botifarres

Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre

Lluís Bragulat (pare) va néixer l'any 1945 a Baltarga, abans un barri de Bellver de la Cerdanya. El seu germà Josep havia baixat a Barcelona on treballava en el sector carni. Tenia solament 17 anys quan va començar a treballar en una xarcuteria del carrer Comtal, però el servei militar va suposar una aturada en la seva vida professional.

Quan va tornar de la mili, l'abril de 1967, en Lluís va treballar en la xarcuteria de Maria i Pepita Blanchet Portell, on treballava el seu germà major, al barri de Gràcia. Aquesta feina l'apropava a Sant Gervasi i a la seva dona, Lina, que era filla de carnisers i treballava d'administrativa en el Gremi de Cansaladers i Xarcuters de Barcelona, en carrer Consell de Cent. Es van conèixer en una festa del gremi a Barcelona; va ser ella qui es va acostar a un jove que li transmetia seguretat, al mateix temps que deixava clar a un altre jove, que la pretenia, que no li agradava.

La instal·lació a Sant Gervasi va ser el novembre de 1971, quan va sorgir l'oportunitat d'un traspàs de negoci al carrer Pàdua, 100, on ara hi ha una modista. Havia sondejat la zona i un veí li va indicar que el local havia estat una bona xarcuteria amb l'anterior propietari. Era un negoci amb habitatge en la rebotiga, que li permetia plantejar-se un projecte de vida a futur, comentat amb la seva xicota, la Lina. L'any següent, el 15 de juliol de 1972, Lina va deixar l'Eixample i treball administratiu per incorporar-se amb el seu coneixement per consolidar una família.

Tot se succeïa de pressa i obligava a prendre decisions importants. El maig de 1973 va néixer el primer fill, en Marc. En 1975, la normativa d'usos va canviar i va prohibir els habitatges en locals amb activitats d'alimentació. Es trobaven davant una nova decisió vital: comprar un pis al carrer Puig-reig, sobre plànols, en un bloc de pisos en construcció, i seguir al Farró treballant i vivint. Va ser una oportunitat obligada per a un replantejament d'espais de treball i productius, més metres de botiga, assecador d'embotits, obrador i magatzem. El novembre de 1975 van comprar el pis a què es van desplaçar l'abril de 1976, on finalment han criat a tres fills i acullen als seus néts. El maig de 1976 van néixer els bessons Lluís i David

Lluís Bragulat fill: estudiar, treballar i viure al barri

Lluís Bragulat López va estudiar en col·legis del barri, EGB en l'escola Lys, BUP i COU en l'Acadèmia Febrer de plaça Molina. Es va formar en disseny i va treballar de delineant, fins a la crisi de la construcció, quan va saltar al sector del peix, el negoci familiar de la seva dona, Cristina Barrufet. Un dia de 2009, en un dinar familiar, el pare va informar els fills que havien decidit jubilar-se i tancar la xarcuteria, si cap d'ells agafava el testimoni. Lluís ho va consultar amb la seva dona Cristina i va prendre la decisió de fer un pacte amb el pare, un pacte entre "lluïsos". Des de fa set anys,

A dalt, en Lluís Bragulat a l'obrador de la xarcuteria del carrer Pàdua.

A sota, a l'esquerra, Can Lluís al carrer Pàdua, 100, el març de 1997. A la dreta, en Lluís amb amb dues de les tres dependents que treballen amb ell a la xarcuteria.

dedica pocs segons a traslladar-se, de la seva casa al seu lloc de treball, baixant tan sols les escales d'una planta, un luxe habitual als pobles, que en una ciutat cosmopolita com Barcelona, cosa que demostra que hi ha barris amb detalls de qualitat de vida.

La primera decisió important va ser canviar de local en lloc de reformar l'antic, però mantenint la ubicació al carrer Pàdua, al número 105. La seva visió del nou comerç proposa idees diferents per adaptar-se als nous hàbits de mercat, amb més oferta de cuinats i productes molt seleccionats. El carrer Pàdua és carrer que en poc recorregut disposen de tots els comerços que es pot necessitar diàriament.

Lluís té una gran capacitat per detectar la qualitat del producte, en part gràcies a un entorn que ha viscut des de la infància, envoltat de colors, sabors i olors. De petit jugava a venedor però no s'imaginava la seva situació actual, en la qual se sent còmode amb el tracte personal als clients. Manté productes tradicionals que fa personalment per diferenciar-se, sense alternativa al mercat. El pare, que es va

jubilar l'any 2015 i ara gaudeix fent d'avi de set néts, li ha transmès les seves receptes i secrets personals però el fill ha introduït verdures cuites o altres productes que no eren usuals a l'antic negoci. El secret dels seus productes (la sobrassada, les botifarres, la xistorra, etc.), és en la matèria i la forma de tractar-la, des de la qualitat, el picat el pastat o el macerat. Els peus de porc els segueix fent, perquè no ha trobat cap productor artesà millor, i els seus clients no estan disposats a perdre'ls.

Se sent agraït quan arriba un client i li recorda anècdotes dels seus pares, i sent que alguna cosa s'està fent bé quan segueixen venint a buscar els seus productes. Alguns d'ells han canviat de barri però s'escapen setmanalment o mensualment a visitar la xarcuteria de tota la vida, per recuperar sabors de temps passats sense menysprear les noves propostes.

En Lluís és una persona implicada amb el barri, el Farró, i col·labora organitzant activitats familiars amb altres pares en l'escola en la qual estudien els seus fills. •

Finances ètiques per fomentar l'economia social

FETS, Fiare i Coop57 expliquen els seus projectes

► Marta Trius

L'economia i les finances poder ser ètiques i responsables? Segurament tots ens hem fet aquesta pregunta alguna vegada, i no acabem de trobar la resposta perfecta. Per conèixer una mica més d'aprop tot el que fa referència a la economia social, el passat 7 de maig va tenir lloc al Centre Cívic Vil·la Urània un taller en el qual vam poder conèixer una mica més aquest model d'economia.

A Sarrià-Sant Gervasi comptem amb la cooperativa SSG Coopera, una iniciativa de la Casa Orlandai que pretén impulsar les xarxes d'economia solidària al districte. Bernat Julià, tècnic del projecte, ens va explicar quins són els eixos de treball d'aquesta cooperativa: "d'una banda promoure un consum més conscient que generi impacte social i mediambiental positiu; per un altre construir mercat social i finalment resoldre necessitats socials de forma col·lectiva". En definitiva fomentar iniciatives socioeconòmiques de tota mena, formals o informals, individuals o col·lectives, que prioritzen la satisfacció de les necessitats dels seus membres i/o d'altres persones per sobre del lucre.

Per conèixer alguna d'aquestes entitats de caràcter ètic financer vam escoltar a la Nina González, coordinadora de FETS, una entitat de segon nivell que agrupa organitzacions de finances ètiques i aporta una visió general del sector. La Nina va explicar que les finances ètiques són fruit dels moviments d'economia alternativa que cerquen una economia real i activitats que tinguin un impacte social i ambiental positiu. Van néixer als anys 60 arrel dels escàndols públics de corrupció als Estats Units i els conflictes polítics com la guerra del Vietnam, que van fer que molta gent es replantejés que volien fer amb els seus estalvis tenint en compte els seus propis valors; "la principal diferència entre la banca ètica i un banc convencional és que la primera no busca només una rendibilitat econòmica, sinó també social, excloent sempre qualsevol activitat que vagi contra els drets humans" va afirmar Nina. I va posar alguns exemples de banca ètica com Triodos Bank o Fiare Banca Ètica.

Finançar la transformació social

En aquest sentit el representant de Fiare Banca Ètica, Llorenç Serrano, va explicar

l'evolució de Fiare des del seu naixement a Bilbao al 2014 i va subratllar que va ser la primera sucursal de Banca Ètica a Espanya. La manera de funcionar d'aquesta banca ètica és clara: "financem exclusivament organitzacions i persones amb projectes que tenen una clara voluntat de transformació social" va dir. Així tots els projectes finançats es publiquen online i compten amb una avaluació econòmic-financera de viabilitat, així com d'una avaluació ètico-social i ambiental. Llorenç Serrano va voler alhora recordar que Fiare ofereix pràcticament tots els serveis de la banca convencional.

I en últim lloc va parlar Xavi Teis, respon-

sable de comunicació del Coop57, una cooperativa de serveis financers ètics i solidaris nascuda al 1995 que té per objectiu ser una eina financera al servei de la transformació social i econòmica. Xavi va deixar clar l'objectiu de Coop57: "captem estalvi per canalitzar-ho cap al finançament de projectes d'economia transformadora, projectes que aportin valor afegit a tot el conjunt de la societat."

La xerrada va deixar clar el creixent interès de molts col·lectius per fomentar aquest tipus d'iniciatives, per tal que el model de banca ètica es desenvolupi i fructifiqui en la nostra societat. ●

OIE! ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA

www.oidental.net

FINANCIAMOS TU TRATAMIENTO

con esta publicación te obsequiamos una higiene perlada. Pidela al:
Sant Gervasi de Cassoles 49 - 08022 Barcelona

CLÍNICA DENTAL URIBE ECHEVARRIA

CIRURGIA DE IMPLANTES, ORAL Y MAXILOFACIAL

CIRURGIA D'IMPLANTS, ORAL I MAXIL·LOFACIAL

Dental implants, oral & maxillofacial surgery

ORTODONCIA INVISIBLE Y FIJA. TOMOGRAFÍAS

ORTODONCIA INVISIBLE I FIXA. TOMOGRAFIES

Invisible & fixed orthodontics. Tomographies

PRÓTESIS FIJAS, CARILLAS, BIOMIMÉTICA

PRÒTESIS FIXES, CARILLES, BIOMIMÈTICA

Biomimetics, veneers & fixed prosthodontics

DISEÑO DIGITAL DE SONRISA. BICHECTOMÍA

DISSENY DIGITAL DE SOMRIURE. BICHECTOMÍA

Digital smile design. Bichectomy

ESTÉTICA BUCOFACIAL. VOLUMEN EN LABIOS

ESTÈTICA BUCOFACIAL. VOLUM DE LLAVIS

93 114 66 89

ESPECIAL CARRILS BICI

Les bicicletes a Sant Gervasi

El Jardí presenten diverses visions de la implantació que s'està fent dels carrils bici i de la polèmica política que està generant

El transport del futur a la ciutat

► Joan Manel del Llano

La contaminació i el soroll són un dels grans problemes de Barcelona. Per afrontar-lo, el foment de l'ús de la bicicleta, com a mitjà per fer una ciutat més neta i saludable, és un objectiu comú i àmpliament compartit. A Sarrià - Sant Gervasi aquest problema és més greu encara perquè el 33% dels desplaçaments es fa en vehicle de motor, davant del 25% de mitjana a la resta de la ciutat.

En els últims sis anys els desplaçaments en bicicleta són els que més han augmentat, un 30%, i és que Barcelona té un clima i una orografia ideals per anar en bicicleta: un 80% del municipi té un pendent inferior al 2%. Al nostre districte la dificultat dels desnivells és superior, però es pot solucionar escollint els carrers adequats amb pendents suaus i, en tot cas, amb la utilització de bicicletes elèctriques.

L'ús de la bicicleta és positiu per moltes raons. És un mitjà econòmic, eficient i àgil que genera poques despeses, evita embussos de trànsit i estalvia temps i recursos energètics. Així mateix, contribueix a reduir les emissions contaminants i el soroll, i millora la qualitat de vida de qui la fa servir així com la salut del veïnat, de manera que estalvia recursos en el sistema de salut pública. Pot semblar que anar en bicicleta per una ciutat contaminada és perillós, però segons alguns estudis, tot i que el ciclista inspira de mitjana dues o tres vegades més aire que un conductor assegut dins del cotxe, aquest inhala el doble de monòxid de carboni que el ciclista i un 50% més d'òxids de nitrogen, ja que en un espai tancat els contaminants no es dissipin.

L'ús de la bicicleta també significa avançar cap a la maduresa de la nos-

tra societat, cada cop més formada i conscienciada en els valors ecològics i de sostenibilitat que volem deixar a les generacions futures. A més, amb la creació de carrils bici s'adequa l'espai a la realitat social, en què més del 50% de l'espai públic està dedicat al vehicle motoritzat, que només representa el 25% dels desplaçaments.

La implantació de carrils bici a la ciutat ve de lluny i s'impulsa des del Pla de Mobilitat Urbana 2013-18, aprovat en l'últim ple del mandat anterior amb ampli suport polític. El seu desplegament segueix una metodologia comuna, que inclou per a cada nou carril bici un informe de mobilitat i en què la feina de revisió és permanent, atenent el treball sobre el terreny i les aportacions dels tècnics, del veïnat i del teixit comercial. Al districte, per a la implantació dels nous carrils bici, s'han fet reunions amb veïns/es de les Tres Torres, Galvany, el Turó Park i amb el Bicicleta Club de Catalunya (BACC). Fruit d'aquests treballs i trobades, els projectes inicials s'han modificat i reconsiderat substancialment, com en el cas dels carrils de Ganduxer i Madrazo.

En les reunions amb el veïnat també s'ha transmès la importància dels carrils bici com a elements clau per pacificar el trànsit i connectar la xarxa ciclable de la ciutat; en aquest sentit, els carrils de l'entorn del Turó Park formen part de l'eix horitzontal que enllaça la Diagonal amb el barri de Gràcia.

La creació d'una xarxa de carrils bici que faciliti i fomenti l'ús de la bicicleta i de la mobilitat no contaminant a la ciutat va en consonància amb les polítiques que s'estan desenvolupant a totes les grans ciutats europees, on la mobilitat amb cotxe comença a representar el passat, i la bicicleta i un millor transport públic signifiquen el futur de les ciutats sostenibles i eficients. •

Joan Manel del Llano és conseller de Barcelona en Comú SSG

La xarxa de carrils bici facilita i fomenta l'ús de la bicicleta i de la mobilitat no contaminant a la ciutat

Anunci d'una acampada en protesta per al carril bici del passeig de Pau Casals, pel 7 de maig, que finalment es va desconvocar.

L'oposició als carrils bici

► Carme Rocamora

El Grup Municipal Demòcrata està organitzant aquests últims mesos reunions obertes amb els veïns per recollir les seves demandes i poder tractar-les de cara a les properes eleccions. Una de les últimes sessions es va fer a l'abril a Vil·la Urània.

Apuntant maneres per a les properes eleccions, el regidor president Jordi Martí va explicar la intenció de la seva agrupació de ser una "alternativa real i no negativa" al govern actual. Martí va explicar que segons els seus el que s'ha de fer és prioritzar en la millora del transport públic i el bus de barri i a més, per tal de reduir la contaminació invertir en vehicles elèctrics. Va criticar al govern d'Ada Colau per haver imposat els carrils bici "de manera forçada, ràpida i ideològica".

Tot seguit es va donar pas als veïns per dir la seva. Lluís Arboix, president de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles, va demanar que es tinguin en compte les demandes dels veïns a l'hora de fer el projecte i va mostrar la seva simpatia per la proposta de millorar el transport públic, seguint la lògica que amb bicicleta només hi pot anar una persona mentre que amb transport públic hi pot anar una família sencera.

També va parlar el president de l'associació de veïns del Turó Park, Bartolomé Criado, que va apuntar que és molt perillós anar en bicicleta per Barcelona, fet que va comparar amb fumar, per l'aire contaminat que respiren els ciclistes. Així mateix, va explicar que el carril que s'ha fet a Ganduxer "és inútil" atès que està en un pujada molt exagerada i ningú no el fa servir. Així mateix, va repetir una de les teories que ja ha mencionat en altres espais,

consistent en què la gent que fa servir la bicicleta és "per necessitat" i que el que s'ha de fer és proporcionar "transport públic assequible". Criado va ser molt crític amb el govern i va declarar que Colau fa carrils bicicleta per obtenir subvencions de la Unió Europea.

Finalment va ser el torn de Julià Cabrerizo, membre del PDeCAT i doctor en enginyeria civil. Mitjançant un informe i dades de la ciutat va explicar que és molt complicat incentivar l'ús de la bicicleta a Barcelona degut a la seva orografia: més d'un 42% del terra barceloní és de pendent. També va criticar que el govern faci servir la bicicleta per atacar el model privat de cotxes, que segons Cabrerizo, molt poca gent en proporció fa servir a la ciutat.

Cs diu que ara hi ha més contaminació a causa dels carrils bici

La presidenta del grup municipal de Ciutadans a l'Ajuntament de Barcelona, Carina Mejías, va denunciar la implantació de carrils bici i els problemes de circulació que es troben els conductors. Per Mejías les polítiques de mobilitat del govern de Colau "no han fet més que incrementar els embussos i la contaminació".

La líder de Ciutadans a Barcelona va argumentar que el barri té un percentatge elevat de gent gran i una orografia complicada de manera que veuria més efectiu per als veïns "la implantació d'autobusos de barri que millorin la connectivitat de la zona".

Pel que fa a la circulació en moto Mejías va recordar que Barcelona és la ciutat europea amb més motos, 300.000, i veu necessari l'augment de places d'aparcament que actualment està xifrat en 60.000. Alhora, la formació taronja aposta per impulsar una campanya per sensibilitzar els motoristes en el compliment de les ordenances, respectar l'aparcament en zones establertes i fomentar l'ús de motos elèctriques menys contaminants. •

ACTIVITATS D'ESTIU PER A INFANTS, JOVES I ADULTS

No us ho perdeu!

► Campus Esportiu d'Estiu

Del 25 de juny al 3 d'agost i del 3 al 7 de setembre.
Pàdel, futbol i multiesportiu.
Inscripcions obertes.

► Stage Tècnic Pàdel

Del 25 de juny al 3 d'agost i del 3 al 7 de setembre.
Millora el teu pàdel de la mà dels nostres tècnics.
Inscripcions obertes.

► Intensiu per a Adults

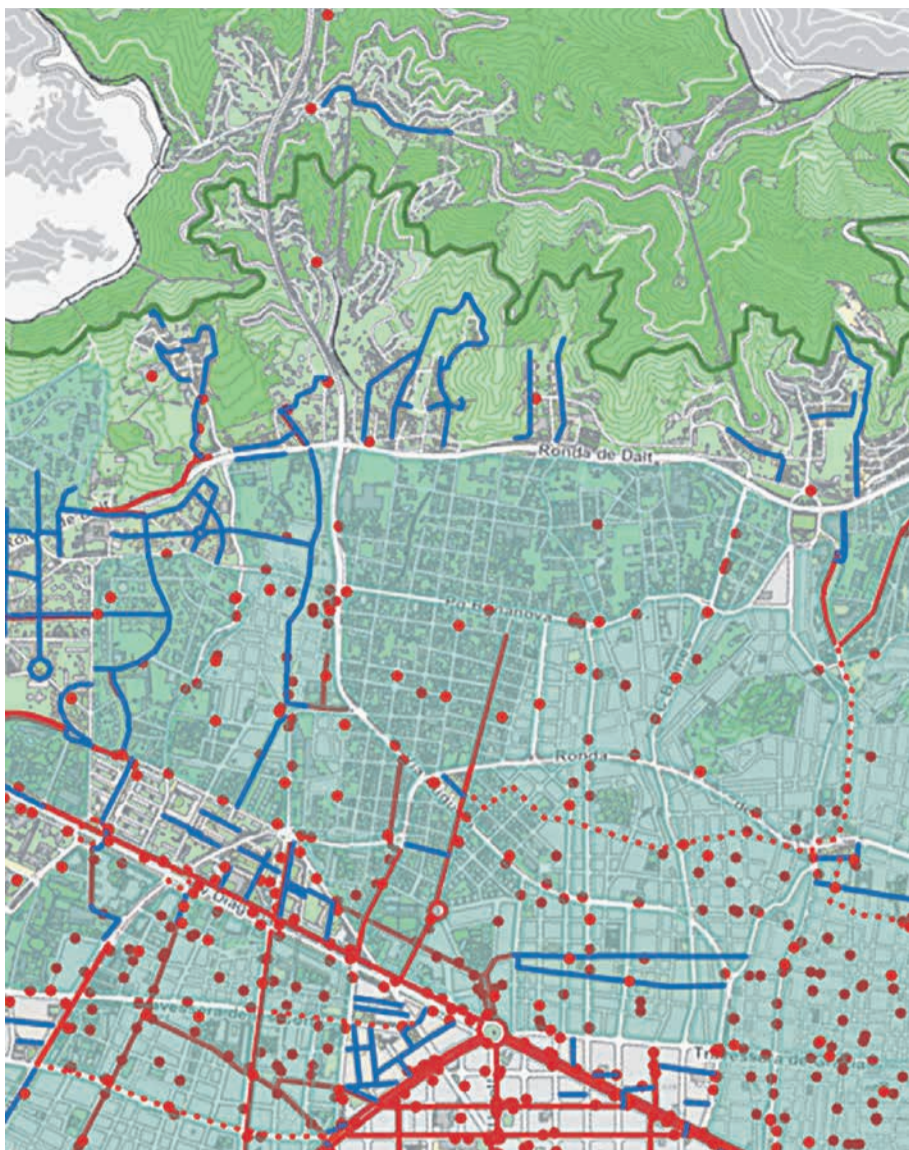
Del 2 de juliol al 2 d'agost.
Una setmana intensiva de pàdel + Americana inclosa.
Inscripcions a partir del 21 de maig.

UN CLUB A PROP TEU

C/ dels Vergós 57
08017 Barcelona
Tel: 93 115 21 18
Whatsapp: 652 60 28 33
www.artosportsclub.com

CET 10⁺
Artós
sports club

Per una mobilitat més sostenible, per una ciutat més saludable

Barcelona és una ciutat compromesa amb un model de mobilitat segura, sostenible, equitativa i eficient, que aposta per als modes de desplaçaments no contaminants mitjançant, entre altres, l'ús de

la bicicleta com a mitjà habitual de transport urbà. Per aquest motiu, s'amplia i millora la infraestructura ciclista a la ciutat, per garantir desplaçaments més segurs i minimitzar els conflictes amb els altres usuaris de la via pública, siguin vianants o altres vehicles del trànsit rodant.

Tota la informació per moure'ns en bicicleta per Barcelona a: barcelona.cat/bicicleta twitter.com/enbicixbcn

Mapa dels carrils bici del districte

Llegenda:

- carril bici
- ronda verda
- Zona 30
- vies ciclables
- - - carril bici en construcció
- parada de bicings

Font:
Ajuntament de Barcelona

LA GENT AL CARRER DIU...

Sobre els carrils bici i les bicicletes

► **Juanjo Compairé, Marta Trius**

Darrerament hi ha hagut molta polèmica al voltant del traçat dels carrils bici a la zona del Turó Parc. Fins i tot s'ha arribat a posar en qüestió la seva pròpia existència. D'altra banda, la proliferació de patinets, hoverboards i altres andròmines aptes per desplaçar-se per la ciutat han posat la qüestió: com han de coexistir amb els mitjans de transport tradicionals? Situats a l'entrada principal del Turó Parc, hem volgut demanar a diverses persones passavolants el seu parer.

- Quina opinió teniu sobre els nous carrils bici? Considereu que estan justificats?
- Què creieu que caldria fer amb la proliferació de nous sistemes de transport, com ara els patinets i altres?

Marc, estudiant. Va amb un hoverboard

— Jo no els faig servir. Però molts amics meus hi estan en contra perquè són massa estrets. I, a sobre, si és en una "zona 30", el carril bici és innecessari. Com, per exemple, aquest d'aquí al costat que han fet.

— No estic gaire a favor, però crec que l'única solució és ampliar el nombre de carrils bici. Perquè què es podria fer? Potser voreres més amples...

Ramon Castell, apoderat d'una empresa. Va a peu

— Jo fa bastants anys que estic vivint aquí. Aquests carrils bici no estan justificats de cap manera. Aquí tenim al costat la Diagonal, on tenim una via per a les bicis molt ampla. Aquí no. La veritat és que s'han carregat el trànsit. Els aparcaments: no podem aparcar: hem de donar tota la volta. És un maldecap absolut.

— Estic en sintonia amb el tema de les bicicletes. Sí que cal que hi hagi carrils bici, però en llocs amples, on no suposin una complicació per al trànsit. A la Diagonal? Perfecte, però no aquí. Ni tampoc al carrer Ganduxer, que és un desastre. Jo passo cada dia per Ganduxer per portar els nens al col·le i és un desastre.

Joaquim López, informàtic. Va a peu

— Depèn del carrer. Hi ha zones on n'hi ha pocs i en d'altres n'hi ha massa. Ara aquest barri està bé. Més carrils seria ja massa.

— Haurien d'estar obligats a fer servir els carrils bici. No anar per la vorera.

Maria Antònia Mendiri, llevadora. Va a peu

— Jo no vaig en bici, però les meves filles sí. Crec que s'ha de fomentar l'anar en bici. I cotxes, fora! Crec que aquesta política és bona, és correcta. Veig com les meves filles fan servir el "bicing" i molt bé. N'estan encantades!

— De vegades molesten, perquè van perquè van per on anem els vianants. Hi ha conductes incíviques i hi ha nois que respecten. Com que han fet aquests carrils bici tan fantàstics, potser aniria bé obligar-los a fer-los servir. No ho sé. No hi havia pensat mai, però.

Svetana, estudiant. Va a peu, passejant un gos

— Crec que estan bé. Hi estic d'acord.

— Que facin servir els carrils bici.

UN TOMB PER LA POBLA DE SEGUR

Tot a punt? Sortim!

PALLARS NOSTALGIC

+100 propostes a escollir

BITLLET + ACTIVITAT

FGC Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

CATALUNYA

TURIS TREN

ESCAPADES LÚDIQUES AMB FGC

EXPLORAR EL JARDÍ

Jardins torrent de Maduixer i plaça Alfons Comín

Maria Josep Tort

Visitem dos jardins situats a la part alta del barri de La Bonanova, al límit amb els districtes d'Horta - Guinardó i de Gràcia.

El parc del Torrent del Maduixer

Per sobre la ronda de Dalt, al costat del carrer Compte de Sert, se'ns descobreix aquest petit i bonic jardí esgraonat que es va inaugurar l'octubre de l'any 2013, sobre un edifici soterrat de dues plantes que centralitza els serveis municipals de manteniment i neteja viària del districte de Sarrià-Sant Gervasi. El complex, dissenyat amb criteris d'eficiència energètica i sostenibilitat, és construït sobre la llera de l'antic torrent del Maduixer, en una fondalada sota la carretera de les aigües per on davallava l'antiga riera de Sant Gervasi que naixia sota mateix del cim del Tibidabo.

El jardí, amb un desnivell de 9 m, s'estructura amb 5 terrasses accessibles mitjançant un conjunt de rampes i escales que dibuixen una geometria sinuosa. Els marges entre els accessos estan poblats de vegetació arbustiva amb dominància d'espècies de floració permanent que atrauen tota mena d'insectes pol·linitzadors. I destaquen també un conjunt d'arbres joves, la major part dels quals pertanyen a la flora mediterrània com els garrofers, les alzines, els freixes, els pins blancs i pinyoners o les cireretes d'arboç.

Les plantes enfiladisses com les heures, creixen ufanes en els indrets més obacs i entapissen totalment dues petites edificacions de serveis del parc.

El jardí del torrent del Maduixer, enamora pel seu modern i acollidor disseny, per la seva ubicació sobre un edifici soterrat, pel seu encantador nom i sobretot per la gran diversitat d'espècies que habiten en un espai tan reduït.

Sobre el jardí del Torrent del Maduixer, es pot veure un dels molts horts urbans que promou l'Ajuntament de Barcelona. Estan destinats als jubilats, però aquest ofereix també algunes parcel·les hortícoles a escoles d'educació especial. Els horts urbans aporten valors a les persones que hi participen i contribueixen també a dinamitzar l'educació ambiental a la ciutat.

Fotografies: M. Josep Tort

L'oriol

► Enric Capdevila

L'oriol (*Oriolus oriolus*) és un ocell passeriforme estival, d'origen tropical, que cria al parc de Collserola, preferentment a les solanes adevesades o en zones de fruiters, i present a la part alta de la ciutat. És un ocell de la mida d'una merla, d'uns 24 cm de llarg, que pesa uns 70 g.

El nom prové del llatí *aurum*, que vol dir daurat, en referència al color groc cridaner del mascle. Les ales són negres tacades de groc, i la cua és negra amb els marges grocs; el bec és rosat i l'iris de l'ull és vermellós. La femella i els joves tenen un disseny semblant però més apagat, d'un color verd groguenc al damunt i grisenc o blanquinós a sota. S'alimenta d'erugues, insectes, aranyes i fruits. Construeix el niu amb herba i trossos d'escorça penjat en una enforcadura d'una branca. De vols ràpids i curts, no acostuma a baixar al terra i es passa la vida dalt dels arbres. No és fàcil de veure, però ho compensa amb un cant molt característic, un xiulet fort i afluat que es reconeix de lluny.

Dita: L'oriol tanca les ovelles i obre els bous

A - Palmeres *Washingtonia* i xiprers al jardí inferior de la plaça Alfons Comín.

B - La font i la pèrgola.

C - Troanes alineades al límit de la pèrgola

D - Rampa d'accés amb magnòlies.

E - Rampes d'accés al jardí del torrent de Maduixer.

F - Hort urbà sobre el jardí del torrent de Maduixer.

Els jardins de la plaça d'Alfons Comín

La gran plaça d'Alfons Comín se situa al bell mig d'un nus viari sota el carrer de Collserola i sobre la ronda de Dalt. Es va projectar dins el planejament urbanístic de la Barcelona Olímpica del 92, quan es van iniciar les obres de construcció de les rondes. Pertany al barri de Vallcarca i limita al nord-oest amb el barri de Sant Gervasi.

La plaça conté el camp de futbol municipal del camp de l'Àliga i dibuixa dos semicercles enjardinats situats a les dues bandes del complex esportiu.

El desnivell de 22,6 m que hi ha entre els dos extrems de la plaça, va determinar el disseny esgraonat dels jardins per tal d'aconseguir terrasses planeres i funcionals.

El jardí de dalt, s'ordena en tres espais de tipologies diferents. Al marge superior del jardí, s'estén un bosquet sobre un tal·lus verd no transitable que conté un conjunt d'espècies majorment mediterrànies com els pins blancs, els baladres i llores, les troanes i xicrandes i alguna alzina. A sota, s'ubica el centre de control de trànsit i al costat hi trobem l'espai més destacable del jardí constituït per una immensa pèrgola de fusta sota la qual, s'albirava un espai arquitectònic força singular on els vianants poden gaudir

a l'estiu, de la fresca ombra que generen les múltiples glicines que si emparren. Quan la floració d'aquestes lianes esclata sobtadament a les darreries de l'hivern, l'espectacle cromàtic esdevé commovedor.

Les glicines (*Wisteria sinensis*), són plantes enfiladisses que creixen amb gran vigor i s'emparren a qualsevol estructura amb les llargues branques que es caragolen com trepants. Les flors floreixen abans que surtin les fulles, són liles, rosades o blanques i s'agrupen en ramells pènduls molt abundants.

Sota la pèrgola hi trobem una font i un conjunt de parterres amb palmeres i altres plantes ornamentals que magnifiquen la frescor. Un conjunt de troanes (*Ligustrum sp.*) molt frondoses s'arranglen al límit inferior de la pèrgola.

El jardí de baix és més obert i està solcat per dues rampes d'accés que es creuen en un punt i, dibuixen quatre espais triangulars. L'espai que limita amb el camp de futbol, és una terrassa força elevada que es va projectar per salvar el desnivell natural del terreny. Conté un conjunt de xiprers, tipuanes i un banc de formigó amb una curiosa geometria.

La resta d'espais, entapissats de verda gespa són amplis i sobris i contenen un grup d'altíssimes palmeres (*Washingtonia*), un conjunt de magnòlies (*Magnolia grandiflora*) i tanques vegetals de xiprers (*Cupressus sempervirens*) que configuren un espai mig laberíntic.

En el mur que sustenta la terrassa, s'hi destaca una inscripció en homenatge a l'Alfons Comín (1933-1980), un notable activista antifranquista, marxista i cristià, que va morir prematurament a 47 anys. •

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

La Casa Figueras

► Esteban Galindo

És ben cert que en molts articles anteriors hem afirmat que la torre Bellesguard ha tingut una forta personalitat durant tota la seva història i que per això ha mantingut el seu nom. S'ha de tenir present que normalment el cognom del propietari quedava adscrit a l'habitatge, trobant una corrua de topònims per una mateixa construcció.

Aquest aspecte no va passar amb la torre de Martí l'Humà, però sí amb la casa homònima que va erigir Antoni Gaudí. Des de la seva construcció, l'any 1900, fins l'any 1944, moment de la compra per part de la família Guilera, en diversos documents es fa esment de Bellesguard com la torre Figueras. Qui era aquesta família?

Els Figueras són un exemple de l'ascens social de la burgesia que es dona a finals del segle XVIII. De pagesos de la ciutat de Piera van convertir-se en industrials del sector de l'alimentació i comerciants tèxtils a Barcelona. Fou el 12 de juny de 1900, quan Maria Sagués i Molins, vídua de Jaume Figueras i Barull, comprà la finca de Bellesguard per 65 mil pessetes al bisbe d'Astorga, Joan Baptista Grau. Tots dos, En Jaume Figueras i el bisbe Grau eren amics d'Antoni Gaudí.

Del que explica un descendent

d'aquesta família, en Josep Maria Figueras i Bas, al seu llibre "La família Figueras. Els senyors de Bellesguard", destacaria diversos apunts. Un d'ells seria el moment de l'obra. Explica l'autor que els plànols originals es van modificar constantment i el preu inicial va variar fins a triplicar-se.

Un altre, fa referència als jardins. Explica que, degut a l'afició de la Maria Sagués per la mel melada i confitures, el masover, Pere Ballart i Ventura, va enjardinar el terreny amb arbres fruiters, a més d'altres com castanyers de les Índies, salzes, baladres, llorers, til·lers i palmeres.

A la mort de Maria Sagués, la torre Figueras es va dividir entre els seus tres fills. El terreny i la casa Bellesguard es va adjudicar a Joan Figueras i Sagués. Una altra dada destacable del descendent dels Figueras és la que indica que l'any 1929, Bellesguard passa com a penyora d'un deute a Francisco Soler Smith, qui havia prestat cent mil pessetes als Figueras sobre Bellesguard.

Una vegada adquirida per subhasta pel Sr. Soler, aquest se'n va portar els mobles de la casa, fets per Gaudí, a la seva torre de Can Pahissa a Vilanova i la Geltrú. Una mostra d'aquests mobles la podem veure en una imatge recollida en una placa de vidre estereoscòpica, conservada a la Biblioteca de Catalunya, feta per Josep Salvany i Blanch, allà pel 1910. Veiem dues cadires a l'entrada de la casa.

Entrada i escala de la residència Bellesguard, l'any 1921. Fotografia de Josep Salvany i Blanch. Placa de vidre estereoscòpica, Fons Salvany - Biblioteca de Catalunya.

• Els Figueras són un exemple de l'ascens social de la burgesia catalana •

oscòpica, conservada a la Biblioteca de Catalunya, feta per Josep Salvany i Blanch, allà pel 1910. Veiem dues cadires a l'entrada de la casa.

Sota la propietat de Soler, ens diu el descendent dels Figueras que Bellesguard va romandre tancada durant la Guerra Civil. Semblaria que a la Segona Guerra Mundial hauria estat utilitzada com a orfenat d'infants francesos, perquè hem trobat escrits en aquest idioma en algunes parets de la casa.

Possiblement, el fet haver-se servir com a casa d'acollida dels infants va evitar que Bellesguard fos saquejada.

Potser la torre no va romandre tancada durant la Guerra Civil. Creiem que les guixades a les parets les van poder fer membres de les Brigades Internacionals durant el conflicte a Espanya, ja que segons consta, a l'Arxiu de la Generalitat, Bellesguard va estar expropiada per acollir nens bascos i valencians. La Generalitat, a començament de l'any 1937, oferta una plaça d'administrador per al sanatori de Bellesguard, aspecte que indicaria que encara hi havia activitat, si més no administrativa. Reforcen aquesta idea els documents d'agost de 1939 de Manuel Azcárate, dirigent del PCE, on en una llista de subsidis per als membres del partit en l'exili, es cita a Miquel Sol Torres com a director de la casa d'acollida de Lleida i Sanatori de Bellesguard. El 30 de novembre de 1944, el Sr. Abdón Bordoy Pastor va vendre la casa Figueras al Sr. Lluís Guilera Molas per 450 mil pessetes. A partir de llavors, la torre construïda per Gaudí va recuperar el nom de Bellesguard fins a l'actualitat. El paper de la torre durant la Guerra Civil i postguerra sembla força interessant, però serà qüestió d'un altre article. •

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLINICA DEL PILAR)
 quirónsalud
 La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

ABANS I ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

El fangar de Mandri

► Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi

El carrer Mandri és una de les artèries més vitals de la part oest del barri de la Bonanova. La seva urbanització es va aprovar l'any 1926, a partir d'un acord amb la propietat de la finca de Can Mandri, un gran mas que hi havia sota el passeig de la Bonanova. La nova via es va projectar sobre la llera del torrent de Mandri, amb una amplada de 25 metres. La urbanització del vial encara va tardar uns anys i, de fet, el carrer no va tenir nom fins a l'any 1942. A la fotografia antiga de la part alta del carrer, entre el passeig de la Bonanova i el carrer Bigai, feta el gener de 1951, es veu força construïda la part est del carrer, però la urbanització del carrer encara és molt deficient: unes pluges semblen haver revifat l'antic torrent i han convertit la calçada sense

Fotografia d'autor desconegut (1951). Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

empedrar del carrer en un immens fangar que contrasta amb els polits edificis de recent construcció.

La fotografia actual mostra un carrer amb aires de bulevard: hi ha arbres, acàcies, de mida important i les àmplies voreres permeten encabir-hi terrasses de bars i restaurants. Els edificis de la fotografia de 1951 són els mateixos a l'actualitat, molt ben conservats, però també se n'han fet d'altres d'estil més modern. A la part oest del carrer, una gran tanca envolta el jardí del convent de les Missioneres Concepcionistes, afectat per les obres de la línia Nou del metre de Barcelona. Un gran pou a mig fer té des de fa anys aquest jardí empantanegat i aquesta part del carrer convertit en una obra perpètua.●

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

932 936 278
607 268 428

Al jardí amb... Carles Solà

'Llegir ens fa lliures'

Sandra Palau

Avui m'he vestit de melangia i he sortit a caminar tot acariciant la tristesa a cada pas... Sí, un mal dia. Doncs bé, passejant pel Turó Park, mentre feia un exercici introspectiu per ordenar les meves cabòries, he trobat el millor acompanyant per aquest esdeveniment espiritual...

Fotografia: Imma Domenech

I és que el Carles sempre sap quina és la paraula o el gest idoni per il·luminar l'atzucac més tràgic. M'escolta, m'aconsella, em guia... La conversa, inesgotable i entusiasta, és capaç d'harmonitzar tot el que ens envolta. M'endinso i m'afero al seu univers, on el to és tranquil però vehement, on les emocions floreixen i el ritme flueix...

Carles Solà s'engalana de noves inquietuds cada dia, de reptes constants, de VIDA. Contagiada per aquesta passió em perdo durant "30 minuts" entre les seves il·lusions i sento un estol de papallones a l'estómac... I me n'adono que això és just el que avui anhelava, omplir-me d'aquesta màgia. Tot seguit em ve a la ment un eufòric "Tot està per fer i tot és possible", i amb aquests aires de Martí i Pol segueixo atrapada pels racons de l'espai del Carles... Hi descobreixo tots els seus accents, els seus camins, plens de crítica social, és clar... On captivada per la diversitat cultural de "Tot un món" gaudeixo de records i somnis que dibuixen el seu somriure... Un somriure sincer, generós i ferm. Perdo la noció del temps, vull allargar aquesta sensació... I no, no vull sortir d'aquí...

Què t'indigna?

M'indigna la injustícia, la prepotència i el feixisme. No puc entendre que algú, un estat, un col·lectiu o una persona, vulgui imposar-se a un altre amb la raó de la força contra la força de la raó. Crec que l'única manera de conviure és des del respecte a totes les idees i maneres de pensar i viure. Contra les injustícies m'hi trobaran sempre al davant. (I parlant

d'injustícia no puc evitar regalar-li el llibre *Cira*, de Lourdes Corbera i editat per La vocal de lis, una història d'intriga que gira al voltant de l'aporofòbia).

El gran problema social és...

El desequilibri que hi ha entre una part del món que vivim molt per damunt de les necessitats bàsiques i una altra part, la majoria, que viu per sota del llindar de la pobresa i amb prou feines sobreviu. Aquesta és una de les grans injustícies del món que hauria de mobilitzar cada dia, fer-nos conscients del malbaratament dels recursos naturals, de l'aigua i dels aliments, de l'energia i del medi ambient. Si seguim creixent sense aturador, acabarem necessitant quatre planetes Terra per a cobrir les necessitats que ens hem creat.

En definitiva, si no posem fre a aquest abús, el pagarem tots plegats.

Recordes el moment en què vas saber que series periodista?

De ben petit, amb 13 anys, vaig veure que m'encaminaria cap a aquesta professió quan vam començar a fer una de les primeres revistes locals de Berga, sortint de la dictadura franquista. Vaig entendre la necessitat de tenir uns mitjans de comunicació plurals i rigorosos perquè les persones es fessin la seva pròpia opinió sobre les coses, a partir de la informació. Sense una informació de qualitat no hi pot haver una democràcia real.

Si poguessis entrevistar a un personatge literari quin seria?

Entrevistaria a Tirant lo Blanch perquè

seria viure una època de la història que m'hauria apassionat conèixer de prop. És el moment de fundació de moltes nacions europees i on tot semblava possible i on cada fet era una gesta i una aventura.

De tots els teus reportatges de 30 minuts, el que més t'ha emocionat és...

"Heroïna, l'agonia d'una droga", perquè va ser el primer que vaig fer, l'any 1991 i perquè em va permetre acostar-me a un món, el dels consumidors d'heroïna, i conèixer a molts d'ells. que van acabar morint afectats pel VIH i el Sida o per sobredosi. Abans i després d'aquest "30 minuts" vaig viatjar pel món en llocs de conflicte, però aquella "guerra" silenciosa que es lliurava als carrers de Barcelona, em va fer prendre consciència de la importància de donar a conèixer a través dels mitjans, les situacions que viuen les persones més vulnerables de la societat.

Un llibre que hagi canviat la teva manera de pensar...

N'hi ha un de molt especial, que vaig llegir quan era adolescent, *La por a la llibertat*, d'Eric Fromm. Bàsicament perquè em va fer aprendre a pensar i a valorar la llibertat que, com deia Josep M. Armengol, un mossèn de Berga, és "l'única utopia eternament desitjable".

Quin seria el títol de la teva biografia? Per l'honestetat i la llibertat

Si poguessis parlar amb el Carles de 30 anys enrere... Quin consell li donaries?

Que seguís els seus somnis sense defallir. La vida sense somnis no té cap sentit.

Quin seria el teu eslògan per a fomentar la lectura?

Llegir ens fa lliures.

Quin superpoder t'agradaria tenir?

Poder viatjar en el temps, en qualsevol època passada i cap al futur, però tornar sempre, eh?•

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

Mirall trencat, de Rodoreda

c. Santaló, 79
casausher.com

Salvador Valldaura compra una torre a la part alta de Sant Gervasi, en un carrer a mig fer, al costat d'un camp i voltada d'un gran jardí que a la banda de darrere i més enllà d'una esplanada, es converteix en un bosc.

L'antic propietari fa temps que l'ha abandonada, així és que s'afanya perquè les obres estiguin llestes mentre la seva dona i ell viuen entre París i una masia que té a Vilafranca.

Quan Teresa Goday veu el que serà casa seva està més que contenta, des de l'entrada la torre sembla un mirall.

Tota la novel·la *Mirall trencat* transcorre bàsicament en aquesta casa, que veu passar tres generacions d'una família de la burgesia catalana que viu en l'abundància i en una mena de bombolla, en una època i en una societat molt ben dibuixada per l'autora.

Amb tota mena de detalls, alguns d'importants i d'altres no gens, coneixem la casa i els mobles, les flors, les plantes i el jardí, les robes, els vestits i els abrics, les fonts, els ocells i les gàbies. Coneixem també la vida que s'hi fa, les visites i les tasses de te, les professions il·lustres i el servei, els jocs dels nens i els problemes dels grans, les alegries i les tristesses...

I és que Mercè Rodoreda ens presenta uns personatges que, més enllà de la seva classe social i del moment i el lloc que els toca viure, són persones normals. No hi ha dolents ni bons, o tots són una mica de cada segons el moment i les circumstàncies. Normalment els hi passen coses també normals i, de tant en tant, alguna d'extraordinària.

Ens ho escriu i descriu sense pressa, explicant el que vol explicar i fent-ho amb mesura (diu que la desmesura sempre li ha fet molta por), creant un ambient i una època, mantenint un estat de falsa calma que saps que et portarà al de l'explosió perquè fa estona que mastegues la tragèdia. I, si estàs atent, moltes te les anuncia envoltades de paraules i descripcions.

I així et parla de les grans coses: de la vida, de l'amor, de la passió, de la família, dels fills, dels lligams, de la infidelitat, de les relacions, de la pèrdua, de la mort, del pas del temps, de les coses que s'acaben i de les que canvien i passen a ser unes altres, del que ha sigut tant i pot acabar sent res en lloc de tot...

Juga amb tot, i et porta. I juga amb el lector, i t'embolcalla. I sempre guanya.

Llegim i rellegim la Rodoreda. I tornem a donar les gràcies a Club Editor.•

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia

(Balmes 179, Barcelona)

934 637 494

editorial@lavocaldelis.com

ARTS I LLETRES

SANG A SANT GERVASI

Sometent Roig (22)

► **Jordi Quer**

La reconstrucció dels fets es revelava diàfana. Els animalots segrestaven les víctimes, les entaforaven a la “nova txeca” i, quan la dinyaven, deixaven el “regal” en indrets on hi havia hagut les predecessores. Segurament, en aquell precís moment, hi havia futures víctimes engarjolades, patint el despietat suplici, a punt de sucumbir... Era peremptori localitzar on es trobava la “presa” a Sant Gervasi. Vaig escriure a Porxas dient-li que havíem de parlar amb urgència. La Lídia havia perdut l'interès en el llibre *Por qué hice las chekas de Barcelona*, que ves a saber si era directament el “manual d'ús” dels sonats que ens portaven de corcoll, i es posà a llegir la segona perla que havíem comprat a la Llibreria Antiquària Santpere, el *Dragolí* del poeta Joan Brossa, la portada del qual, segons ella, era el seu estimat Urulfu.

Tot esperant que Porxas digués alguna cosa, vaig mirar les notícies per Internet. La darrera mort havia produït, com era esperable, un rebombori al·lucinant. El pànic havia pres la ciutat i s'havia apoderat dels polítics de l'esquerra indígena. Com si el món s'hagués girat a l'inrevés, la policia, armada fins a les dents, s'havia afanyat a defensar les seus de la CUP, Podem, el sindicat CGT... i tota plataforma i assemblea anti-sistema i radical que bategués a la ciutat. L'oposició al Parlament i l'Ajuntament en pes acusaven el govern de la Generalitat i els Mossos d'Esquadra d'inoperància i, encengats d'oportunisme, demanaven eleccions. Centenars de mitjans internacionals ho retransmetien en directe, a peu de carrer. Les xarxes socials havien esdevingut un maremàgnum incompreensible. Les hipòtesis més agosarades assenyalaven Mariano Rajoy i el Govern del PP com els culpables de tot plegat i els recriminaven que volien tornar al franquisme. S'havien escaigut els primers aldarulls a Gràcia. Fins i tot uns païos havien organitzat l'anomenat Sometent Roig, que es dedicava a pentinar els carres a la recerca de sospitosos i ja havia linxat dos integrants de l'extrema dreta.

Vaig escrutar Lídia. Mentre llegia els poemes del *Dragolí* embolcallada d'una serenitat total, com si el món d'allà fora no tingués

existència, la ciutat estava a punt de fer un pet com una gla.

Per fi, Porxas contestà. El missatge, tanmateix, no responia el darrer que li havia enviat, sinó que em trametia el quadre de Karne Sánchez, en bona resolució i sense que es percebés d'on l'havia extret. La pressió desgastant que el comissari patia en aquells moments devia ser tremenda. L'home, de fet, aquesta matí, se'l veia taciturn, com protegint-se del tsunami que li venia a sobre. Vaig dir-li gràcies i, perquè fos conscient que posant la bòfia a les assemblees cupaires poc s'aconseguiria, vaig resumir-li el que havia descobert per Whatsapp.

L'aire que es respirava al despatx, reescalfat de la calor de tot el dia i corromput de tantes hores d'estar-hi tancats, era espès i xafogós. No havíem menjat res des de l'hora d'esmorzar. Vaig proposar-li a la Lídia d'anar a fer un mos i que ens toqués l'aire. La noia acceptà després de llegir-me el poema titulat “Poesia feta a propòsit d'haver intervingut en el turment de tirar al foc una ratapinyada”, pertanyent al *Dragolí* i que la tenia flipada.

Ens vestírem i, emportant-me *Por qué hice las chekas de Barcelona*, ens precipitàrem al carrer. Els últims rajos del capvespre expiraven i, en l'horitzó del carrer Muntaner, emergia la silueta ombrívola de l'antic casalot de Muñoz Ramonet. Uns operaris de l'ajuntament tancaven el parc que circumdava l'edifici, esdevingut públic recentment. Agafàrem el carrer Marià Cubí. Els bordells per a senyors de zona alta que s'hi concentren tot just encenien els llums de neó. A Aribau trescàrem amunt. En el restaurant Indochine, un clàssic del menjar vietnamita que es trobava a l'alçada de Madrazo, ens serviren uns suculents plats de fideus d'arròs amb carn i verdures. Ens els crupírem afamats fins que vaig ensenyar a la Lídia el quadre que havien trobat a la víctima.

— És de Wassili Kandinski — mormolà ombrívola —, l'iniciador de l'abstracció... — I el nom del quadre?

— *Improvisació diluvi*, el va pintar l'any 1913, quan es trobava a Munic, en mala hora per a la Història de l'Art. Amb quadres com aquest, en què la figuració ha gairebé desaparegut i tot són traces de colors que dia-

Il·lustració de Gràcia Farràs Ribas

Nova entrega d'una novel·la d'intriga que té l'escenari a Sant Gervasi

loguen tumultuosament entre elles, va obrir la porta del Terror...

— Com?

— El marasme on ens trobem ara és culpa seva... Ell va entestar-se a buscar a través de l'art abstracte una mística de la realitat, una gramàtica del cosmos i tots els que van venir després d'ell van seguir-lo — assegurà indignant-se a mesura que anava parlant —. Però, fent això, no només es va carregar l'artèsia que ha de ser tot artista i va convertir l'art en una broma (qualsevol pot regurgitar quatre colors en un quadre), sinó que va llançar l'art contra l'ésser humà... L'abstracció ha matat l'art! Mori la mística podrida de Kandinski!

— Calma't, si us plau.

— No em creus, oi?

La Lídia engrapà *Por qué hice las chekas* i hi localitzà un pàgina, que llegí com un llampec:

Se torturaban las facultades morales y físicas de la víctima en la celda de los Colores alucinantes, en la que figuras geométricas entretenían la atención del detenido, pues la vista no podía apartarse de aquellos dibujos diabólicos

— És més — prosseguí fullejant una plana posterior i augmentant el to de veu —, en paraules de Laurencic:

En la famosa reunión en la que se había discutido el proyecto, fui preguntado por Garcés, el cual se dirigió a mí como entendido en colores y efectos de luz, preguntándome qué efectos producía los colores siguientes: Rojo: animava, enardecía, calentaba los sentidos visionales, y, por consiguiente, el temperamento.

Azul: una luz fría, calmante, recomendable para nerviosos y de temperamento histórico Verde: era tristes lúgubre, “como un día de lluvia”, que predisponía a la melancolía y la tristeza.

Por lo que, recordando estos detalles, Garrigó propuso la colocación de vidrios verdes, llamados de “Catedral” en la ventana, para obtener así de día el efecto antes descrito. De todos estos efectos el que considero, personalmente como el refinamiento de la crueldad más perversa...

— Prou ja! — vaig dir arrabassant-li el llibre.

— He, he... Kandinski, el Gran Impulsor de la Teoria dels Colors, el fundador de l'Art Espiritual, el qui tots Adoren... — continuà, amb els ulls fora de si, desvariejant — Es passava el dia dient que els colors són el mitjà per excel·lència per exercir una influència directa sobre l'ànima humana... És l'artista, sentenciava pomposament, la mà que sap tocar les tecles cromàtiques que la remouen... Visca l'harmonia, visca la sinestèsia!... He, he, com veus, la primera aplicació de la seva revolució pictòrica van ser les teves estimades txèques... Els colors i les formes geomètriques com a eines de tortura, alienació i violència... L'Art contemporani és el Mal! — pregonà a ple pulmó després de pujar sobre la cadira, fent que la resta de comensals es gressin sorpresos... ¡Els inventors de la tortura a l'ull no va ser Laurencic, sinó Buñuel i Dalí a *Le Chien Andaluz*! Són els artistes els qui van crear el monstre! Hem de tornar a l'art d'abans de 1910!! Fundem el grup dels Pre-avant-guardistes!!!

(continuarà)

La paella de El Jardí!

5 €
la 1/2 ració!
+ beguda

El Jardí de Sant Gervasi col·labora amb la Mostra de Comerç del barri fent una paella de mar i muntanya

Com a col·laborador de la revista, ens complau convidar-te a un tastet!

Serà el dissabte 2 de juny, de 14 a 15 h, al carrer Muntaner

Il·lustració: Gerard Sardà

Les marines de Gisela Rovira

► Jesús Mestre Campi

Des de principis de juny i al llarg de l'estiu, Farga Beethoven i Farga Diagonal exposaran les marines i paisatges de Gisela Rovira, una pintura refrescant per a uns mesos càlids. Gisela va néixer a Vilafranca del Penedès i viu a Sitges, a prop del mar que tant li agrada. Sempre ha gaudit amb el dibuix i la pintura. Ha seguit una formació a l'Escola Massana de Barcelona i amb diversos pintors, però considera que la seva formació ha estat bàsicament autodidacta.

L'altra passió de Gisela era la cuina, a la que s'hi dedica professionalment; especialitzada sobretot en les postres. Pensa que pocs restaurants del país tenen la cura que cal per a aquesta part dels menjars, important per acabar bé un bon àpat i on es pot jugar molt amb la imaginació i els sentits.

Fa més de trenta anys que pinta, que hi dedica moltes hores a la setmana, però quan fa un any va rebre la proposta de Farga per exposar, s'hi ha dedicat amb més intensitat i dedicació. La pintura de Gisela Rovira busca les qualitats de la llum a partir de paisatges de marines o de vinyes dels Penedès. Li agrada molt la natura i una pintura seva sol començar durant una passejada o una excursió, quan capta un paisatge i una llum que l'atreu. En aquest moment ja veu el futur quadre. Aleshores fa fotografies d'aquell moment especial i aquestes li serveixen de guia per a després, en la calma de l'estudi, plantejar el quadre definitiu. Treballa primer amb pintura acrílica, que li agrada perquè és de bon tractar i s'asseca de pressa, i sempre només a partir de quatre colors bàsics, dels quals van sortint tots els altres. Al final hi posa una capa d'oli per donar a l'obra més profunditat. Confessa que li agrada perdre's quan pinta i perd la noció del temps: les hores passen ràpidament. La pintura de Gisela és de caràcter figuratiu, però sense arribar a definir del tot les formes, de manera que persisteix la frescor de la primera impressió visual.

El dimarts 5 de juny inaugurarà l'exposició a la Farga Beethoven i a partir del 9 de juliol a Farga Diagonal, on estarà fins a mitjans de setembre. ●

Port de Sitges. Pintura de Gisela Rovira

Sopar benèfic amb Karuna

El 5 de juny, després de la inauguració de l'exposició de Gisela Rovira, hi haurà a Farga Beethoven un sopar benèfic per recollir fons per Karuna, una ONG que es dedica a ajudar a dones del Nepal. L'ONG la fa fundar Edu Borés l'any 2004, quan feia una feina amb hospitals a la Índia. Volia crear un model d'organització que fos sostenible, amb el mínim d'infraestructures i administració possible i que en part fos capaç de finançar-se ell mateix. L'objectiu de Karuna (que en nepalí vol dir "la que té cura") és ajudar al nombre més gran possible de dones a incorporant-se al centre perquè se sentin útils. Per a això els ofereixen un treball digne a partir de criteris de comerç just (contracte, segur mèdics, horaris) en el qual poden produir artesanies per ser venudes a Europa.

Karuna Social Project
info@karunasocial.org
<http://www.karunasocial.org/>

Reines per un dia o l'art de seduir a la nit

► Marta Trius

Els vestits de núvia són sens dubte un dels exemples més reals de la moda de cada moment històric: tuls, gases, sedes, encaixos... qualsevol material és vàlid per lluir-ho el dia de les teves noces. Sota aquests conceptes s'ha ideat l'exposició *Reines per un dia* que es va inaugurar en la Fundació Rocamora el passat 20 d'abril de la mà de la col·lecció Antoni de Montpalau, i que pot visitar-se fins al pròxim 27 de maig.

Veient els vestits que aquí s'exposen és fàcil viatjar al passat i imaginar-se com devia sentir-se una núvia enfundada entre aquestes teles. El recorregut comença el 1929 i arriba fins als nostres dies, mostrant la bellesa de més d'un segle on, a banda dels vestits de núvia, no podien faltar els vestits de festa, que són gairebé igual d'importants que per adonar-nos del pas del temps i, en conseqüència, de l'evolució de la moda.

Modistes i dissenyadors que van des de Cristóbal Balenciaga a Christian Lacroix passant per Pedro Rodríguez, Pertegaz, Santa Eulàlia, Margarita Nou i Josep Font entre d'altres, mostren el seu costat més romàntic i glamurós. En total s'exposen 54 vestits dels quals 28 són de núvia; entre els de nit trobem el color negre (un clàssic que no passa de moda) així com mini vestits i shorts dels anys 70, i quan creiem que està tot inventat ens topem amb peces experimentals dels anys 80 que sens dubte devien provocar aleshores algun comentari entre els més conservadors. Tot això està perfectament conjugat amb la creativitat i tot tipus de teles i materials: ara seda, després napa i més endavant cotó i llana.

Alta costura i prêt a porter

Una de les curiositats d'aquesta exposició és la manera en què es barregen les peces d'alta costura, de modisteria i de prêt-à-porter, com si es tractés de barrejar (i valgui la redundància) moments vitals que combinen a la perfecció els uns amb els altres. Per seleccionar els vestits els comissaris de la mostra: l'historiador i crític de moda Josep Casamartina i Parassols i el conservador de la col·lecció Antoni de Montpalau Ismael Núñez Muñoz, juntament amb l'assessorament científic de la historiadora de teixits i indumentària Rosa M. Martín i Ros, han buscat la manera de mostrar un ampli ventall d'estils donant com a resultat formes i materials molt variats.

A més coincidint amb la inauguració de l'exposició *Reines per un dia*, es van seleccionar 15 vestits emblemàtics de dissenyadors internacionals de la col·lecció Antoni de Montpalau i es van presentar en el Village de la Barcelona Bridal Fashion Week en el Recinte Firal de Montjuïc entre el 23 i 29 d'abril, la qual cosa ha reforçat la ja important aposta de la col·lecció per la moda nupcial i de festa.

L'exposició s'ha fet amb les donacions rebudes a la col·lecció Antoni de Montpalau, és fruit d'un acord de col·laboració amb la Fundació Rocamora, del Putxet. ●

D'esquerra a dreta,
 dissenys de Santa
 Eulàlia, Pertegaz i
 Carmen Mir.

Fotografia: Josep Casamartina

FARGA
 BARCELONA
 1957

CARTA I MENÚS ESPECIALS
 TOTS ELS DIES
 CUINA 24.00 H

Farga Passeig Sant. Gervasi 58 · 932.115.704
 Farga Gran de Gràcia 262 · 932.189.670
 Farga Diagonal 391 · 934.160.112
 Farga Beethoven 11 · 932.402.044

CONTACTE COMERCIAL - 637.411.367 - 678.486.574
comercial@fargabarcelona.com - catering@fargabarcelona.com

SEGUIX-NOS A FACEBOOK/INSTAGRAM

GALVANY - TURÓ PARC

Sant Gervasi 1937 Hospital Plató

► Roser Diaz Martín

Uns núvols foscos tacaven el cel com
els pecats l'ànima.
Damunt del Turó de Monterols,
s'amagaven els arbres.
Xiulava la por, repenedida de no ser
valent,
mentre els cors bategaven al ritme
d'una pau impotent.
Com un castell de fermesa, enlairat,
silenciós,
l'hospital de la guerra enyorava aquells
temps millors.
On els malalts no eren només
que els homes ferits
i on curaven altres malalties
que esperits encongits.
Ara l'edifici té dues funcions,
acull els hostes bèl·lics, els aviadors,
i en el racó més fondo, a prop
del convent,
amaga capellans, monges i
reus innocents.
Capcot recorda el dia que era una casa
d'alegria.
Tremolant les seves pedres es desfan
de les tenebres.
Són anys de dolors, on no hi cap
més il·lusió.
Són anys d'incertesa, on cal
la fortalesa.
I quan passi aquest moment, com
passa tot en el temps,
l'Hospital tornarà a viure, sanant el cos
i la ment,
tornant la vida a la mort, i la salut
al pacient.

Fotografia: Roser Diaz

L'Hospital Plató (1)

Dels orígens fins als anys 90 del segle passat

► Roser Diaz Martín

A principis del segle XX Barcelona va rebre una forta immigració. La sanitat va canviar radicalment amb el concepte d'una medicina més rigorosa i de la creació de noves institucions, com l'Hospital Clínic. A poc a poc, els metges que treballaven als "hospitals de caritat", anaven desenvolupant paral·lelament una activitat privada. Els nous coneixements es debatien en les primeres associacions com la Societat Mèdica el Laboratori, en les reunions de Col·legi de Metges (creat el 1894), o en els Congressos de Medicina de Lliga Catalana (1913).

En aquest context, on els hospitals públics no garantien un bon servei, la millor medicina era la que es practicava a través de les institucions privades. El cirurgià i el metge general estaven totalment desconectats. Quan els anys 20 van irrompre a Barcelona gent amb mitjans econòmics que no s'adaptaven als hospitals de caritat i reclamaven una assistència privada i integral al pacient, un grup de metges prestigiosos van fundar el 2 d'abril del 1925 l'Institut Policlínic Plató.

La base va ser l'Associació de cinc metges Joan Puig Sureda i Sais (cirurgià), Francesc Gallart i Monés (gastroenteròleg), Jacint Raventós i Bordoy (pneumòleg), Joan Codina i Altés (cardiòleg) i Emili Roviralt i Astoul (cirurgia infantil i ortopèdic). Va ser el primer hospital creat a Catalunya amb el concepte de la medicina en equip. El capital inicial de la societat va ser d'un milió de pessetes, dividit en 2.000 accions de 500 pessetes.

L'edifici principal es va ubicar sobre una part de l'antic Mas Lladó (existent des de 1678). Els límits eren el carrer Copèrnic al nord-oest, el carrer Tavern al Sud, Marc Aureli al Nord i Plató al sud-est. En aquell temps la propietària era Beatriu Rocamora, a qui es va llogar el terreny i la casa. L'edifici inicial va ser l'adequació d'una casa construïda l'any 1904 (casa d'estiu de la senyora Rocamora) on l'arquitecte Ramon Raventós i Farrerons va dissenyar una remodelació semblant als hotels de l'època, amb una alçada inicial de tres plantes. El contracte d'arrendament donava opció de compra i per això l'any 1943, per poder-ho fer efectiu el doctor Sanchis Roque que estava al cap de la societat Plató SA,

Postal del Policlínic Plató, els anys vint

va crear una nova filial, Copèrnic SA i amb aquesta nova raó social es varen adquirir definitivament els terrenys (ambdues empreses han caminat paral·leles durant molts anys). Quan va començar l'Hospital Plató tenia inicialment 10 llits. El seu primer nom va ser Clínica Medico Quirúrgica de Sant Gervasi i la seva tarifa entre 15 i 75 pessetes diàries per pacient.

Seguint les tendències més innovadores, l'any 1928 ja comptava amb metges residents, quan aquesta figura no s'instaura de forma general fins als anys 70. Segons el costum de l'època es va buscar una comunitat religiosa qualificada perquè atengués als malalts. Amb la mediació de Mercè Bertrán i Musitu, les religioses terciàries de la Mare de Déu del Carme van cobrir aquest servei. També es vetllava per la salut moral dels pacients, per això hi havia permanentment un capellà que feia missa diària i administrava els sagraments. A partir de 1928 es van incorporar més metges especialistes i de les reunions del cos facultatiu sortiren nombroses publicacions punteres en el món de la medicina.

L'Hospital durant la Guerra Civil

El 22 de juliol de 1935, amb el doctor Àngel Sanchis de cap del Consell d'Administració, es va fer l'ampliació de l'edifici central i va néixer la figura del director. El 20 de juliol de 1936 l'Hospital Plató va ser requisat i va començar a funcionar com un Hospital de Guerra, destinat durant tot el conflicte quasi exclusivament a la cirurgia dels ferits en el camp de batalla. També es va formar

a un comitè d'igualtat fet per treballadors i subalterns. En el 1937 va allotjar a la tercera planta als aviadors de la "Gloriosa" (destacament aeri rus). També va servir com a refugi de condemnats a mort (monges, sacerdots...) sota l'aixopluc del doctor Vila d'Abadal. El 23 de gener de 1939, amb la fi de la guerra, l'Hospital es va restituir als propietaris. També es van incorporar les primeres infermeres titulades provinents de Santa Madrona que substituïen a les religioses.

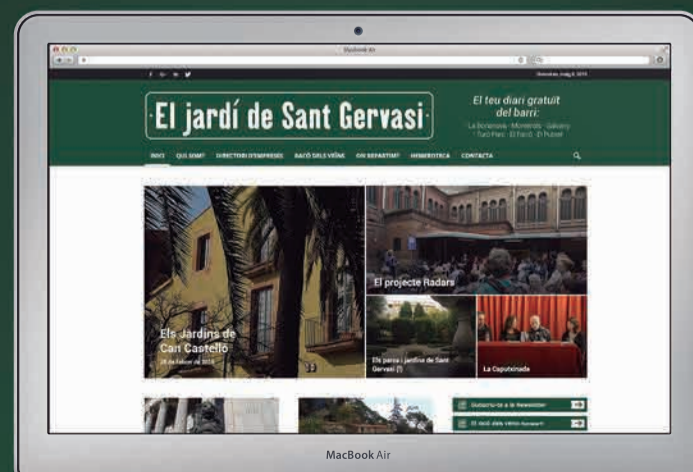
Els anys 40 la clínica continua creixent, fins que el 1950 una caixa d'estalvis proposa la compra dels terrenys i l'edifici al consell d'administració per desenvolupar un projecte immobiliari. Es va pensar en construir a una altra banda un nou hospital amb els diners de la venda, però la idea no va prosperar. Els anys 60 es van fer obres aixecant una planta més i un entresolat de 150 metres sobre l'antic convent. Es van ampliar els antics quiròfans i la zona administrativa. El cos facultatiu va créixer de forma ininterrompuda. També es van establir nous contractes laborals i va desaparèixer la presència religiosa.

L'any 1983 l'Hospital Plató va passar a ser una fundació sense ànim de lucre adaptant al nou model els estatuts. Un any més tard va començar la convivència entre la medicina pública i la privada, essent un dels primers hospitals on va funcionar al concert econòmic amb l'Administració. En la dècada dels anys 90 es van crear i adaptar la majoria dels serveis actuals, i acaba el segle com un hospital modern, unificant les tasques d'assistència sanitària, docència i investigació. ●

Segueix-nos al web!

www.eljardidesantgervasi.cat

Llegeix totes les notícies anteriors,
assabenta't de l'agenda cultural,
hemeroteca, xarxes socials...

Diàleg entre religions

Experiències de l'Any Panikkar

► Juanjo Compairé

"No sabem fins a quin punt és necessari. Però el primer invent dels humans és Déu". Així s'expressa **Ahmed Alkuwaiyi**, representant de l'Islam. Més d'una quarantena de persones comparteixen diverses experiències de diàleg interreligiós.

L'acte té lloc a la Biblioteca Joan Maragall el dijous 26 d'abril i forma part dels actes de l'any Panikkar, que s'ha passejat per diverses biblioteques de la ciutat i ara aterra a Sant Gervasi. Raimon Panikkar – tal com ens el presenta el coordinador de l'acte, en **Quim Cervera** – fou gran impulsor d'aquest diàleg, per les seves arrels hinduistes i cristianes. Roland R. Ropers defineix aquesta necessitat de diàleg: "hauria de començar per escoltar el cor i renunciar a jutjar els altres (...) No hi ha religions: en tot cas hi ha confessions. Més enllà d'aquestes, el que ens cal és més que mai és 'con-spirar' en el sentit etimològic, això és, respirar conjuntament".

Veus diverses, objectiu comú

I així veiem en rotllana, a més de l'Ahmed, en **Lluís Cirera**, de la fe bahá'í, l'evangelista **Nelson Araujo**, la catòlica **Dolors Oller** i la budista **Anna M. Constant**. Tots ells expliquen la seves experiències de diàleg: l'Anna M. i la Dolors, per exemple, al grup de Gràcia; Nelson a Vilanova i la Geltrú. Sentim a parlar de com s'ha treballat aquest diàleg, per exemple, fora de les nostres fronteres, a Caixmir (on conviuen musulmans, hinduistes i budistes) des de fa temps. El diàleg, afirma Anna M., –i en això coincideixen tots els participants– és la via més eficaç per evitar els conflictes i assegurar la pau.

En una societat laica, afirma la Dolors, les tradicions religioses poden aportar molt. Les diverses religions (o "confessions") no són més que diferents llenguatges que cal saber conjugar. En Nelson diu que les converses amb altres creients als col·legis de Vilanova són molt enriquidores. Per a ell, "Déu és més gran que la imatge que dona una sola confessió".

Fotografia: Juanjo Compairé

Ahmed és més taxatiu: "El segle XXI serà interreligiós o no serà". Diu que en la llengua àrab, la paraula "diàleg" implica que les dues parts són subjectes. Esmenta l'intent fallit del president Zapatero de tirar endavant el "Diàleg entre civilitzacions" i es decanta pels petits diàlegs quotidians.

En Lluís ens parla de la unitat essencial de totes les religions i del Parlament Mundial de les Religions que la seva fe impulsa. El que passa, afirma, és que les paraules provoquen malentesos que cal desfer.

Diàleg amb punts suspensius...

Les persones participants expressen, pel seu compte, molts dubtes: Què passa amb les noves generacions? Per què es desenten en general del fet religiós? No serà que volen defugir els prejudicis que implica apuntar-se a tal o qual grup o església? Què poden aportar en aquest diàleg els ateu i els agnòstics que – això no obstant – comparteixen principis ètics amb els creients?

En Raimon Panikkar afirmava que els humans estem compostos per cos, ment i esperit. Dit d'altra manera, pels sentits, l'intel·lecte i la dimensió espiritual. D'aquesta darrera dimensió humana, doncs, és de la que estem parlant. Hi ha en moltes persones un afany de transcendència que sovint les diverses creences es mostren incapaces de satisfer. De vegades aquest camí de busca es fa individualment; d'altres, acompanyat. Per transitar-lo cal deixar de banda l'arrogància i els prejudicis. Com deia en Quim Cervera: "descobrim la pròpia creença en la creença de l'altre".

D'esquerra a dreta, Anna. M. Constant, Ahmed Alkuwaiyi, Quim Cervera, Nelson Araujo, Dolors Oller i Lluís Cirera.

dos moments de la representació de Fuenteovejuna.

Fotografies: Marta Trius

Qui va matar al comendador? "Fuenteovejuna Senyor"

► Marta Trius

Qui va matar al comendador? Aquesta i moltes altres preguntes van ser el fil conductor de la representació de Fuenteovejuna que va tenir lloc als Jardins de la Fundació Muñoz Ramonet el passat 21 d'abril. El grup teatral Obskené va posar en escena la versió més contemporània del clàssic de Lope de Vega, i ho va fer d'una manera enginyosa i divertida entre els arbres i altres elements naturals de l'històric jardí del carrer Muntaner.

Per oferir aquesta trepidant versió de Fuenteovejuna els actors no solament duïen vestits de vius colors, sinó que a més anaven i venien entre el públic, fent-nos partícips de l'espectacle i creant així un ambient molt més íntim. Banquets, escales, rètols escorredors que es llegien del revés i del dret, jugant constantment amb el caos que s'estableix quan s'ajunta el parlat, el

cantat i el text original de l'obra d'un dels dramaturgs per excel·lència del Siglo de Oro. Narracions clàssiques intercalades en un context tan actual com és el de les xarxes socials, quan es propaga la mort del comendador i tots opinen utilitzant les noves tecnologies: enginyoses frases i jocs de paraules que van treure més d'un somriure als espectadors. I si parlem de noves tecnologies, no podem deixar de banda Google Earth, l'eina de la qual se serveix Obskené per presentar-nos unes nocces des del punt de vista més actual, contextualitzada des de la visió més recòndita del planeta terra per arribar al més mínim detall.

En tot aquest entramat clàssic/contemporani la música va jugar també un important paper, sorprenent el públic assegut entre els arbres amb cançons com Palomitas de Maíz en la seva versió més pop i rítmica, La Vida és una Tómbola i d'altres melodies modernes i clàssiques, que donaven encara més ritme i màgia a una obra ja de per si prou moguda.

Va ser com si tot es conjugués per passar una tarda agradable i divertida en un pulmó verd que des de 2014 forma part del patrimoni de la ciutat de Barcelona, i que conserva l'encant de més d'un segle d'existència.

Al final tot se sap, el comendador mort el 23 d'abril i enterrat en secret perquè ningú pugui culpar al poble de Fuenteovejuna. Segurament algú haurà estat el culpable de semblant atrocitat, no obstant això tots al poble callen, es fa el silenci i tots es miren buscant complicitat. I en aquest ambient d'incertesa i recel se senten els aplaudiments del públic als actors pel treball ben fet, estudiant i desenvolupat fins a l'últim detall.

CURSO DE CHINO VERANO 2018

8-13 AÑOS

Clases, talleres y juegos en un ambiente de inmersión lingüística al 100%

Horario: 9.00 - 13.30 (Lunes - Viernes)

Profesores nativos y titulados

 Calle Valencia, 359, 5º2º, 08009 Barcelona 93 514 33 79

 idiomasorientales@clicasia.com

LA MIRADA JOVE

Sindicalisme i jovent

► Assemblea de Joves de Cassoles

El passat 1 de maig es va celebrar el dia de la classe treballadora, en què el món del treball es va mobilitzar per reclamar un seguit de millores en les condicions laborals per a totes les treballadores. Aquest any, malauradament i com ja va essent habitual, les diverses manifestacions i mobilitzacions que es van celebrar a l'Estat espanyol van aplegar només 500.000 persones; una xifra realment baixa si es té present l'escenari de precarietat i explotació que domina el mercat laboral actualment. Una altra dada preocupant que volem ressaltar és el baix nivell de sindicació entre les treballadores a l'estat; només un 18,9% estan afiliades a un sindicat. Si mirem les mateixes dades per a les treballadores joves - menors de 24 anys - la dada és sagnant: només un 7,1% està sindicada.

L'Assemblea de Joves de Cassoles volem recordar els beneficis que comporta l'afiliació a un sindicat: dóna accés a una xarxa de suport professionalitzada que pot dotar de resposta a tot tipus de situacions adverses per a les treballadores i també genera una força que permet guanyar espais i dinàmiques a l'empresariat i a la patronal en el lloc de feina. A un nivell més general i holístic, un alt percentatge de sindicació, també és extremadament positiu: hi ha nombrosos estudis que demostren que a major sindicació trobem majors salaris, menor índex d'atur, menor desigualtat salarial, pensions més elevades i més beneficis socials.

La necessitat de sindicació

La sindicació també és una necessitat en tant que es combat al capital en aquell lloc on es fa més present la tensió entre explotades i explotadores; el treball domina les nostres vides; ens subjuga, de manera gairebé religiosa, en la totalitat de la nostra existència, obligant-nos a fer dependre totes les nostres activitats, de manera directa o indirecta, a girar al voltant de la nostra feina. Ens domina marcant-nos horaris, determinant en gran part el nostre estatus en la societat i convertint-se en l'única manera d'aconseguir els ingressos necessaris per fer una cosa tan 'trivial' com viure. Davant d'aquest escenari, i recordant que juntes som més fortes, la sindicació és una necessitat.

No voldríem acabar sense animar al jovent treballador del nostre barri que busqui l'opció de sindicació que més li agradi o que s'acosti a les assemblees de l'AJC per teixir una alternativa des del barri i per al barri, tal com ja han fet les companyes de La Precària en el barri veí de Gràcia. ●

"Hem de respectar totes les idees malgrat que siguin completament oposades"

Entrevista a Jan Gonzalez, Cs

► Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Em fa un forat entre sessió i sessió d'estudi. Hi ha exàmens en els següents dies i està preparant-los al 100%. El Jan González té 20 anys i està estudiant tercer de Dret a ESADE. No sap del cert a quin àmbit es vol dedicar un cop acabada la carrera però hi ha una cosa que té molt clara: li encanta l'àmbit europeu i reconeix que seria genial fer les pràctiques a alguna de les institucions europees. Ara ja fa 4 anys, quan només en tenia 16, que la situació nacional el va empènyer a obrir la web de Ciutadans: "a la meua escola (Betània Patmos) sempre hi havia la conversa entre els alumnes de si érem o no independentistes. Jo em sento espanyol i vaig veure que havia de fer alguna cosa per defensar aquesta identitat, així que vaig entrar a Ciutadans".

Vas entrar a militar a Cs perquè et senties amb la responsabilitat de fer alguna cosa per evitar l'independentisme?

Crec que si estigués vivint en una altra Comunitat Autònoma, probablement ara no estaria a cap partit.

Et ve de casa l'elecció de Cs com a partit per afiliar-te?

No, a casa els pares han votat de tot: Convergència, el PSC, el PP... tot dependent de l'època. Mai he tingut a casa a ningú que m'hagi dit què pensar. Vaig ser jo mateix que llegint i parlant amb amics m'he acabat formant en unes idees i Ciutadans és el partit que més les representa. No combrego amb totes les idees perquè això és impossible però és el partit que més representa el que penso.

I què hi fas?

Muntem carpes informatives amb els veïns, des de l'agrupació de joves a Catalunya fem diverses activitats com ara per exemple aquest cap de setmana, que organitzem un partit de futbol benèfic per a una associació contra el càncer...

Aquí al districte hi ha gent jove afiliada?

La gent que està afiliada a la política sol ser gent més gran.

Fotografia: Carme Rocamora

Déu n'hi do la que hi ha! Però perquè creus que això és així?

Els meus amics, per exemple, no s'impliquen perquè no es volen ficar en embolics ni problemes i estan més còmodes així. Hi ha descontentament amb la política, tot són corruptes, coses dolentes... i realment darrere d'això hi ha polítics, potser amb menys responsabilitats, que fan la feina ben feta. Només sentim el dolent i no el bo que hi ha rere la política.

Intentes convèncer els teus amics perquè s'afiliïn a Cs?

Sí però hi ha amics més fàcils de convèncer que altres. Amb alguns ens piquem perquè tenim idees totalment incompatibles però dintre d'això ens respectem i seguim sent amics, no canvia res. Jo crec que hem de respectar totes les idees malgrat que siguin completament oposades.

Tens amics que pensen completament diferent de tu. Independentistes?

Sí

I des de l'1 d'octubre tu creus que has trencat relacions o perdut amics, com s'ha dit en altres espais?

Jo crec que una mica sí. Jo sóc una perso-

na que no m'amago i publico el que penso a les xarxes, i sí que tinc algun amic de l'escola que m'ha deixat de seguir i això em molesta una mica.

Però amics propers, propers?

No, els propers no. No parlem massa de política i ja està, no entrem en el debat i si veuen el que penjo a les xarxes no passa res, tots hem d'aguantar coses que no ens agraden en aquests espais.

Què t'aporta militar a Cs?

La política sobretot et treu temps, però és perquè saps que estàs defensant les teves idees i llavors ho fas perquè vols. Estar afiliat a Cs m'aporta poder-me sentir millor amb mi mateix, canalitzar les meves idees, parlar amb gent que pensa igual que jo. També m'agrada poder veure les coses que per exemple es fan en els plens municipals, és interessant sentir els problemes de la gent i veure com s'arreglen amb les decisions i la predisposició dels polítics. Amb aquestes petites coses et vas adonant que la política serveix per canviar les coses.

Llavors confies en la política a escala local?

Sí, tenim moltes competències i crec que si s'utilitzessin bé es podrien fer moltes coses pel barri i la gent estaria més contenta perquè a vegades pensem que tot es fa des de l'àmbit estatal o autonòmic perquè ho sentim molt a les notícies però també hi ha molt a fer a escala local.

Què en penses de la concentració de l'altre dia on un grup anava a treure llaços grocs i l'altra a posar-ne?

Jo no comparteixo cap de les dues idees: ni uns han d'embrutar els espais públics ni els altres han d'anar a treure res. S'hauria de fer d'una forma més civilitzada, a través de les vies polítiques, requerint a l'administració que tregui els llaços. Ara bé, evidentment els que posen llaços no fan bé perquè s'han de respectar els carrers, que són de tots i no hem d'embrutar la ciutat amb idees polítiques. ●

Es llança la campanya #TrobemNos

Des de la CUP Sarrià-Sant Gervasi, apostem per generar espais de trobada per fer front a les necessitats del veïnat de forma col·lectiva. Reproduïm el comunicat:

A Sarrià-Sant Gervasi som moltes les persones i col·lectius que fa temps que treballam per recuperar els carrers, espais i equipaments per a l'ús del veïnat. Volem barris de i per a la gent. Des de l'experiència dels CDRs fins a la trajectòria llarga d'entitats i projectes transformadors i comunitaris al districte, hem trobat a faltar històricament espais de trobada, de contacte. Per això ara volem obrir espais

comuns per posar sobre la taula alguns temes que ens preocupen:

- Volem que els carrers siguin de la gent, i no dels vehicles.
- Volem una mobilitat sostenible, que aposti per fer que els nostres carrers deixin de ser autopistes.
- Volem uns serveis públics propers i accessibles al veïnat.
- I sobretot, volem prendre la paraula, volem participar de tots els espais en què ens impliquem, volem que els nostres barris siguin llocs on poder vehicular el teixit social i cultural de la gent que en formem part.

Per tot això apostem per debatre i decidir col·lectivament com volem gestionar els nostres espais comunitaris, carrers i places, equipaments públics... Volem trobar-nos per col·lectivitzar les nostres necessitats com a veïnes d'uns barris que cada dia estan més lluny de ser uns barris de la gent que hi viu. Volem generar espais que ens permetin governar-nos.

Apostem doncs per recollir aquelles demandes que el que veïnat fa anys que exigeix, generant nous espais i equipaments públics gestionats per les mateixes veïnes i més places i carrers peatonalitzats i pacificats per a l'ús del

veïnat. A més caldrà treballar per generar mecanismes d'accés i del seu ús que siguin accessibles i facilitadors per a la generació de nous paradigmes de participació social.

Començarem amb dues xerrades, com a tret de sortida a aquesta campanya i a mesura que anem avançant anirem desenvolupant més actes i accions. Una de les xerrades serà el proper 24 de maig a Vil·la Urània. En aquest sentit, ens agradaria que aquesta campanya sigui una manera també d'anar una mica més enllà de la mateixa CUP alhora de generar sinergies entre lluites i reivindicacions. ●

La contrapartida de @elenabulet

Tenir o no tenir rutina... Aquesta és la qüestió!

Si us plau, necessito ordre a la vida!**Zero continuïtat, vull canvis constants!**

Bip, biip, biip!! Sona el despertador. M'aixeco i em dutxo. Esmorzo tres galetes i un cafè amb llet. Em dona energia per començar bé el dia. Em preparo l'entrepà i agafó el tàper per dinar que vaig cuinar ahir a la nit. Vaig a treballar a l'oficina en bici. Una mica d'exercici sempre va bé. Fitxo per entrar, m'assec davant de l'ordinador i vinga a processar dades en Excels i PowerPoints. En acabar, fem un parell de cervesetes amb els amics/gues i cap a casa. Un dia a la setmana faig un amistós de futbol. Algun vespre quedo amb la Cristina per sopar i, de vegades, dormim junts/es. Adoro la meua rutina. És plena i simple, m'ajuda a organitzar-me la vida. Necessito tenir uns punts d'ancoratge constants. La família, els amics/gues, la feina i l'esport. Si me'ls canvien massa, em desoriento. Em sento buit/da, perdut/da. A més, gràcies a aquestes seguretats, puc afrontar fàcilment noves situacions. Tinc una certa estabilitat que em permet ser flexible quan ho vull. També cal dir que rutina no vol dir ser avorrit. Pots tenir una rutina boja i molt completa que es repeteixi cada setmana. Sigui com sigui, busca la manera de ser feliç!

Bip, biip, biip!! Sona el despertador. Bé, de vegades no sona. Per exemple, quan la nit anterior m'he oblidat de posar l'alarma... Però tant és, està bé dormir el nombre d'hores que el cos demana. M'aixeco i esmorzo (el que tinc a la nevera) o em dutxo, depèn del dia en un ordre diferent. M'agrada improvisar, viure com em sento en cada moment. La meua feina em permet decidir l'horari i puc treballar des d'on vulgui. Per tant, cada dia és un món. Surto a fer una volta, treballo en una cafeteria, improviso dinars amb amics/gues, viatjo, vaig a esdeveniments culturals, manifestacions... Cada dia una activitat diferent. No podria tenir una rutina fixa, em sentiria ofegat/da. Fent el mateix cada setmana perdria l'espontaneïtat i l'interès per les meves activitats. Necessito canvis d'aires constants, que em presentin nous reptes. Poder viure experiències úniques que em donin vitalitat. Compartir temps amb diferents persones de les quals pugui aprendre, contrastar altres cultures. No tenir punts de seguretat és el més emocionant de cada dia. Cal aprofitar-ho i buscar la manera de ser feliç!

EL FARISTOL

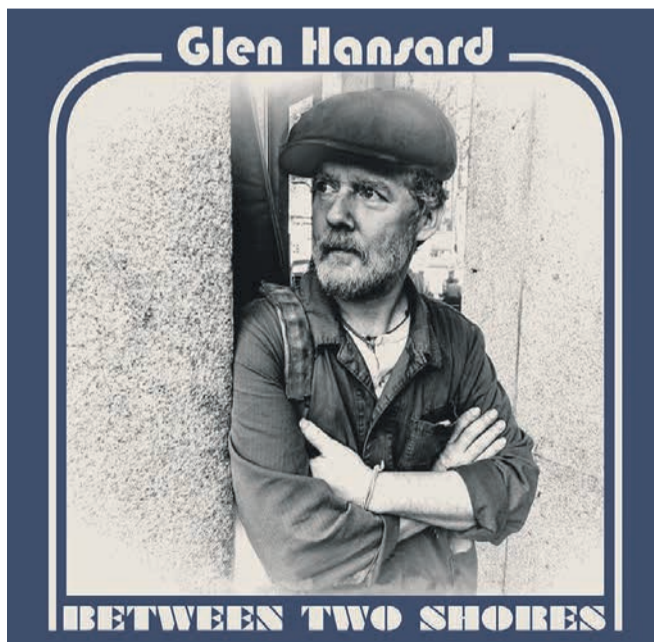
Glen Hansard – Between Two Shores

► **Eduard Sant i Chalois**
(@Eduard_Sant)

Pràcticament sense fer soroll, el passat 19 de gener, just quan l'any 2018 només havia fet que començar, el cantant irlandès Glen Hansard va decidir publicar **Between Two Shores**, el seu tercer disc en solitari i el primer autoeditat.

Als seus 48 anys, Glen Hansard ja se'l pot considerar tot un veterà en el món musical. Als 13 anys va decidir deixar els estudis per convertir-se en un adolescent *busker* (músic del carrer) pel centre de Dublín. Anys més tard, va repetir aquest rol en l'excel·lent i multi premiada pel·lícula *Once* dirigida per John Carney que entre altres va ser premiada amb l'Oscar a la Millor Cançó Original per "Falling Slowly".

Al seu currículum musical hi consten també set discos amb la banda de folk rock irlandesa The Frames així com el projecte *The Swell Season* junt amb Marketa Irglova (parella artística i sentimental aleshores). Per últim, a tall de curiositat, Glen Hansard va interpretar el paper d'Outspan Foster (el guitarrista de la banda) a la pel·lícula de culte de *The Commitments*, dirigida per Alan Parker l'any 1991.

Aprofitant l'estada de tres setmanes en els estudis francesos Black Box de Hansard i el seu col·laborador Dave Odlum, els dos van decidir recuperar un seguit de composicions enregistrades domèsticament o en sessions amb músics en diferents estudis de gravacions, fins aleshores inèdites.

Un cop remasteritzats aquests temes, el resultat són deu composicions que arrenquen amb un fulgurant, elèctric i prometedor **Roll On Slow** on per primer cop en la seva carrera en solitari, les seccions de vent en formen part. Al llarg dels

seus 42 minuts de duració, Hansard vol transportar a l'oient a un viatge musical on s'ajunten el seu particular pop folk minimalista ("Movin' On", "Wreckless Heart" i "Time Will Be The Healer") passant per un clar homenatge als seus referents musicals, principalment Van Morrison ("Why Woman"), Cohen, Dylan ("Lucky Man") imitant els seus típics fraseigs). En forma de cites a les lletres, Pete Seeger i Springsteen són presents en els temes "Wheels On Fire" i "Roll On Slow".

Menció especial es mereix "Your Heart's Not In It" (segurament el millor tema del disc) amb un final emotiu i ple de sentiment cantat a duo entre Hansard i Irglova mentre la resta de músics els acompanyen en un segon terme.

En definitiva, amb *Between Two Shores*, Glen Hansard novament ens demostra que estem davant un artista en plena maduresa compositiva que tot i l'èxit aconseguit aquesta darrera dècada bàsicament a partir de *Once*, segueix mantenint els seus principals trets característics: la seva independència artística. Potser per aquest motiu, Hansard no només va mantenint els seus seguidors sinó que la seva credibilitat en el món musical va creixent.●

Covards Festival

► **El Jardí**

El divendres 13 d'abril de 2018, es va celebrar la primera edició del Covards Festival a Barcelona. Aquest festival de curts independents creat pel nostre col·laborador Juan José Álvarez G, va comptar amb el suport de *El Jardí*. En aquest festival també es va estrenar el primer episodi d'una sèrie web en català *L'enigma d'Ícar* i el primer episodi de la sèrie de tv *El club de los cobardes*, que aviat s'estrenarà en primevideo a Amazon tv. El festival va rebre treballs de molts països del món. Es van escollir vuit finalistes d'entre els quals van sorgir dos premis principals: un que es va portar el curtmetratge *Miedo*, de l'argentí Juan Pablo Menchón i un altre del públic assistent a millor curtmetratge per votació popular que va ser per a *Tomasito*, que parla d'un empleat a punt de ser acomiadat del seu treball. Coneguem una mica més d'aquest curt, en la següent entrevista al guionista de *Tomasito*:

Com va néixer la idea de parlar d'un acomiadament laboral?

Inicialment tot va començar per parlar de com algú podria venjar-se d'un mal cap. El tema de l'acomiadament va venir després. Suposo que per donar-li més força i consistència a la història. En la meua vida he conegut gent com "Alberto" i volia plasmar-ho en una història. El personatge de *Tomasito* és més fictici, surt més del desig oníric d'una venjança perfecta. És com un *alter ego* de l'heroi que tots voldríem ser.

Qui conforma l'equip i en quina mesura van tenir dificultats de rodatge?

La veritat és que tot va ser molt més fàcil del que semblava. Jo com a guionista i actor vaig començar a buscar a l'equip entre amics de professió als quals admiro. Primer va ser proposar el projecte als directors, Sergio Arróspide i Ignacio F. Rodó. Els va encantar la idea i vam començar un procés de revisió de guió molt productiu. No vam parar fins a estar tots tres contents amb el guió final. També vaig contactar amb Xevi Jiménez per al personatge d'Alberto. També li va entusiasmar la idea i es va implicar des del primer minut com a actor i productor executiu al costat meu. Una vegada vam tenir el guió definitiu, l'Ignacio i jo ens vam encarregar de formar a tot l'equip, amb gent que ja coneixíem i que també es van bolcar amb el projecte amb molta il·lusió. Aquesta il·lusió i bon rotlló va ser clau el dia de rodatge.

Què et va semblar ser part del Covards Festival i com vas viure el premi?

Va ser genial. Només el fet de ser finalistes ja ens feia molta il·lusió. Quan vam començar el projecte només ens plantejàvem explicar una bona història. Els festivals han vingut després i n'estem molt agraïts. Guanyar el premi del públic en el Covards Festival ens ha fet molta il·lusió perquè ens demostra que hem connectat amb la gent, que és el que volíem.

Alguna anècdota per a explicar del curtmetratge?

N'hi ha moltíssimes. La localització és real. És una oficina d'una empresa de la qual Xevi Jiménez és copropietari, cosa que no deixa de ser irònica... Vam rodar 40 plànols en 12 hores. Era un curt per rodar en 2 dies però ho vam fer tot en 1 dia. Va ser una bogeria i va haver-hi moments complicats però tothom va treballar al 100% i amb moltes ganes! Ens vam gastar 150 € en càtering que vam muntar entre la meua exnúvia i jo. Ja que ningú cobrava un duro volíem que la gent mengés bé, i així va ser. És increïble com d'agraïda és la gent quan els cuides una mica l'estómac.

Per què la gent ha de veure *Tomasito*?

Perquè creiem que és un curt senzill. Fet amb molt pocs mitjans però narrativament molt potent. Crec que això ho fa molt interessant. D'altra banda, la seva temàtica, els seus girs i els seus cops d'humor connecten molt amb la gent. La gent es diverteix i se sorprèn veient el curt. Tothom ha de veure-ho!●

Taller de Kapla al Mercat Galvany

Amb alumnes de l'escola Nausica

► Roser Díaz

El dissabte 5 de maig, per un dia, els nens de l'escola Nausica s'han convertit en mags. Mitjançant unes peces rectangulars de fusta de pi, totes elles de la mateixa mida i sense encaix, han donat forma a girafes, elefants o han construït edificis fantàstics.

Això és el Kapla. Un joc pedagògic que, a més de desenvolupar la imaginació, fa treballar el concepte de l'es-

pai, de les matemàtiques, del treball en equip, o fins hi tot del desencís, ja que quan una construcció cau, s'ha d'aprendre a resignar-se i començar de nou. Arran d'un concurs de matemàtiques, els nois i noies d'aquesta escola es van posar en contacte amb aquesta activitat, i l'han presentat al Mercat Galvany, omplint-lo d'alegria i de magnífiques figures fetes de peces de fusta. •

•
Nens i nenes gaudeixen de les matemàtiques, jugant amb elements que formen part de la seva vida quotidiana
•

Taller de Kapla, al Mercat de Galvany.

Matemàtiques divertides

Jocs matemàtics al Col·legi Canigó

► El Jardí

El passat divendres 4 de maig, més de 140 nens i nenes de 5 anys van participar a la 3a edició de la *Maths Champions*, concurs de matemàtiques en què els escolars del cicle d'Infantil es diverteixen i gaudeixen de les matemàtiques a través del joc. La jornada matemàtica, la primera d'aquestes característiques a Catalunya, es va celebrar al centre escolar trilingüe Canigó i ha comptat amb la participació de diversos col·legis de Catalunya.

Els escolars participants van gaudir de diversos jocs matemàtics adaptats a la seva edat i, després d'un dinar a l'escola, va tenir lloc el lliurament de premis amb la participació, entre d'altres, de Leopoldo Abadía - economista i escriptor - que es va fer molt conegut amb la publicació de *La crisi ninja i altres misteris de l'economia actual*, en el qual explicava els detalls de la crisi de les hipoteques subprime des d'un llenguatge col·loquial i planer. Tots els participants han estat considerats guanyadors i han rebut un diploma i diversos obsequis.

Aquesta iniciativa recull les recomanacions de l'informe PISA-OCDE sobre l'ensenyament de les matemàtiques a

l'escola, familiaritzant als nens d'una manera lúdica i divertida amb els conceptes matemàtics des d'Infantil. En aquest sentit, PISA (InFocus, nº 56) indica sobre el desenvolupament de les competències matemàtiques que "existeix una forta correlació entre el grau de confiança que tenen els alumnes en la seva capacitat per a solucionar problemes específics de matemàtiques" en cursos posteriors "i el fet d'haver estat exposats o no a altres similars a classe". •

Fotografia: Escola Canigó

Fotografia: Roser Díaz

CIEE

VOLS SER FAMÍLIA D'ACOLLIDA D'ESTUDIANTS NORD-AMERICANS?

BUSQUEM FAMÍLIES PER AQUEST ESTIU que vulguin acollir a casa seva els nostres estudiants d'entre 15 i 17 anys el mes de juliol.

Els estudiants participen en un programa acadèmic i d'activitats diari amb CIEE, però viure amb una família els ajuda a millorar el seu nivell de llengua castellana i a conèixer la nostra cultura.

A més a més, rebreu una remuneració econòmica i vosaltres i els vostres fills podreu practicar l'anglès amb ells!

QUINS REQUISITS HI HA PER SER FAMÍLIA D'ACOLLIDA AMB CIEE?

Domicili situat a **Barcelona ciutat**

35 minuts en transport públic de Plaça Catalunya, màxim

Disposar d'1 o de 2 **habitacions individuals**.

QUANT DE TEMPS ESTARIA L'ESTUDIANT A CASA MEVA I AMB LA FAMÍLIA?

DEL 8 DE JULIOL AL 4 D'AGOST

QUÈ HAURIA DE FER PER APUNTA-ME O SOL·LICITAR MÉS INFORMACIÓ?

Truca'ns

932688785

Envia'ns un correu **BARCELONAHOMESTAYS** @CIEE.ORG

GENT GRAN

ACTIVITATS

MAIG - JUNY

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

El 2 de maig es va celebrar l'Assemblea de la Llar, on es va decidir la renovació de càrrecs, l'aprovació del pressupost, el resum de les tasques de l'any, i dels projectes pel 2018-2019.

DIMECRES 16 DE MAIG, A LES 17:30 H

Cinefòrum amb la pel·lícula **Alice**. Director Woody Allen – Actors: Mia Farrow i Joe Mantegna. Presentació a càrrec d'en Joan Casanovas.

DIMECRES 30 DE MAIG, A LES 18 H

El grup de sarsuela del Casalet, representarà "Bohemios", música de Amadeu Vives.

DIJOUS 17 DE MAIG, A LES 17:30 H

Trobada de Corals a la Parròquia de Sta. Cecília, Passeig de Sant Gervasi, 66

ACTIVITATS HABITUALS: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc.

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

DIMARTS 22 DE MAIG, A LA TARDA

Anem a l'Escola Nausica. Pastissos i ball country amb els infants

ACTIVITATS HABITUALS: Idiomes, loga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Casal de Can Castelló

c. Castelló, 1-7

El 10 de maig es va celebrar l'Assemblea anual del Casal, amb un gran nombre d'assistents i amb molt interès i participació de part de tothom en el torn de precís i preguntes.

DEL 11 AL 14 DE JUNY

Setmana Gran de Can Castelló. Activitats diverses

Centre Cívic Vil·la Florida

c. Muntaner, 544

El Col·lectiu de la Gent Gran de Vil·la Florida és un grup de persones majors de 60 anys que dinamitzen i participen conjuntament d'activitats de lleure del centre cívic.

DIMECRES 13 DE JUNY, A LES 17:30 H

Ball de Festa Major de Gent Gran. Gaudirem de les cançons típiques de revetlla i compartirem una tarda plena de disbauxa i xerimola. Amb el Col·lectiu de Gent Gran de Vil·la Florida.

Auditori Joan XXIII, ICCIC

Via Augusta 205, Tel. 93 201 37 01 -matí
associaciocic@gmail.com

Aula d'Extensió Universitària del CIC per la gent gran, programa gener-febrer 2018.

Preu de la conferència pels no matriculats: 5 €
Aforament limitat

DILLUNS 28 DE MAIG, A LES 17 H

Cine Fòrum: **Dancing Beethoven**, d'Arantxa Aguirre. Amb el professor David Ferrer. I.C. del CIC.

DILLUNS 4 DE JUNY, A LES 17 H

Wagner i el Festival de Bayreuth, amb Marc Heilbron, professor titular de Musicologia de l'Esmuc.

Activitats del Projecte Radars

Es convoca un concurs d'Instagram, #instaGranSTG

► El Jardí

De l'1 al 31 de maig, el projecte Radars Sant Gervasi organitza un concurs d'Instagram, #instaGranSTG, adreçat a tots els joves de 12 a 29 anys que visquin o estudiïn als barris de Sant Gervasi, perquè presentin fotografies dedicades a les persones grans veïnes.

La inscripció és gratuïta i pública. Per formalitzar-la es demana que els participants etiquetin les imatges que presentin amb el hashtag #instaGranSTG.

Tots els participants hauran d'enviar per correu electrònic a L'Espai Jove Casa Sagnier, espaijove@casasagnier.net, l'original de la fotografia amb una resolució mínima de 2M, durant el període d'inscripció, de l'1 al 31 de maig (ambdós inclosos).

El jurat estarà format per 2 persones relacionades amb l'àmbit de la gerontologia i 2 persones relacionades amb

l'àmbit audiovisual. La decisió del jurat serà irrevocable.

El veredictes es farà públic en el marc de la Festa Major de Sant Gervasi. Hi haurà tres premis i el lliurament tindrà lloc als Jardins Sagnier, divendres, 15 de juny de 2018, en el marc de la Festa Major de Sant Gervasi.

Una mostra de les fotografies presentades al concurs formaran part d'una exposició itinerant en els diferents espais de Joves i Persones Grans dels barris de Sant Gervasi.

Caminada i Festa Radars 2018

El dissabte 2 de juny es farà la Caminada de Radars. Començarà a les 10:30 h a la plaça Kennedy per arribar a la plaça Molina, després de fer una volta per Galvany. A les 12:30 h es farà la Festa Radars amb música, activitats i pica-pica.●

Pensant en el futur: el robot cuidador

► Edurne Iturmendi

L'increment de la població anciana, unit al ràpid desenvolupament de les noves tecnologies, augura un prometedor futur per a la robòtica al servei de les persones grans amb la finalitat de facilitar-los la "vida independent" o d'atendre-les en situació de dependència.

La robòtica serà una molt bona eina d'ajuda, no només per a les persones amb necessitats educatives especials, sinó també per a les persones cuidadores. Avui dia, no disposem d'un robot únic preparat per donar assistència en totes les operacions quotidianes, però sí que existeixen prototips capaços d'efectuar un limitat nombre de funcions bàsiques com ara apartar i apropar objectes, ajudar a beure o menjar, atendre en la higiene personal, etc.

La tendència és que en un futur no gaire llunyà, evolucionem a models cada vegada més complets. A diferència dels robots industrials que operen en contextos estructurats i invariables, la robòtica de serveis, així com els anomenats robots personals, requereixen dissenys més complexos perquè han d'operar en contextos canviants, en interacció amb les persones, per tant, capaços d'actuar amb certa autonomia.

Tot i que la robòtica no està tan desenvolupada com la teleassistència i la domòtica, ja es comença a especular, a pensar i a treballar en les aplicacions futures dels robots cuidadors. En l'àmbit de les demències es parla de quatre àrees d'aplicació:

Seguretat. El robot cuidador serà capaç de tenir localitzat i sota vigilància a la persona que atenen dins i fora de la casa, bé des d'una posició estàtica o seguint-la, i impedir que faci

activitats o s'acosti a zones considerades perilloses.

Assistència personal. Ajudarà en la realització de les activitats diàries. Algunes coses que molt probablement podrà fer seran: tasques de manteniment de la llar, ajudar en la localització d'objectes, recordar l'agenda, fer assistència física, facilitar la mobilitat i la d'ajudar a superar altres limitacions físiques, així com en cas d'urgència (caiguda, malaltia), actuar i avisar a la persona de referència i/o serveis pertinents.

Entreteniment i oci. Podrà entretenir a la persona amb continguts multimèdia que li agradin, explicar notícies, mantenir una conversa senzilla, jugar a jocs de taula a partir d'un repertori previ, etc.

Estimulació. Ajudarà en la realització d'exercicis físics i mentals, per a això haurà de tenir incorporat una bateria de recursos.

Els robots assistencials i personals per molt ben dotats que estiguin i per

molta autonomia i intel·ligència artificial que tinguin, mai podran suplantar la presència humana. D'entrada, existeixen limitacions perquè els robots actuïn amb plena autonomia. Però encara que gaudeixin d'aquest do, la millor solució consistirà a trobar l'equilibri entre l'autonomia del robot i la intervenció contínua del client. Tal com s'ha observat en aplicacions quirúrgiques, militars i d'emergència, els robots poden aconseguir efectes extraordinaris si s'utilitzen per ampliar o augmentar les capacitats humanes, i així també hauria de ser, en l'àmbit dels serveis i en el de la robòtica personal.

Edurne Iturmendi és educadora social.●

Fundació Uszheimer

Passatge Forasté, 11-13

Tel.: 93 418 65 65

www.fundaciouuszheimer.org

Josep Maria Bosch i Torrens (1919-2002)

Sacerdot, educador i home del país, fundador de l'escola Decroly

► Bartomeu Palau

Prevere, historiador i pedagog. Aquestes són les tres paraules en les que, habitualment, hom començaria una biografia de Josep Maria Bosch. Tot i reconeixent la veracitat d'aquests mots, jo començaria la seva biografia dient que era un home sorprenent, original, contradictori i, sobretot, mestre cent per cent. Mossèn Bosch va ser, en paraules de Ramon Folch i Camarasa, un "home de contrastes, de seny i de rauxa, d'inspiracions genials, de dèries, de tossuderies fins i tot, d'excèsos, d'admiracions apassionades, dotat d'una intel·ligència excepcional i d'un autèntic amor per als infants".

Mossèn Bosch (com el coneixia tothom) té en la història de la pedagogia catalana un mèrit especial: és potser l'únic mestre que no ha estat mai partidari de l'eclecticisme en la seva pràctica docent i gràcies a això, hem gaudit a Catalunya del mètode Decroly aplicat en la seva major puresa. Només dos mètodes ens han arribat tal com els havia pensat el seu creador: el mètode Montessori i el mètode Decroly. El primer, ens va arribar de la mà de la mateixa Maria Montessori, i el segon, de la mà d'en Josep Maria Bosch.

La gran majoria dels nostres mestres són eclèctics: copien i esportuen de diferents mètodes fins a crear el seu propi estil personal (d'aquí ve la coneguda frase castellana de "cada maestrillo su librillo"), però en el cas de Mn. Bosch, la seva fidelitat al mètode Decroly va ser total fins el punt que la seva escola va ser reconeguda i autoritzada amb tots els pronunciaments favorables, per la mateixa "École Decroly" de Brussel·les. No obstant, val a dir que tot i ser fidel al Mètode, l'Escola Decroly de Barce-

lona va adquirir un estil propi; i així és com ho descriu Valèrie Decordes, col·laboradora del Dr. Ovide Decroly, en el seu llibret "L'Escola Decroly de Barcelona" (1961): "Amb tot i el seu entusiasme pel Decroly, la labor de l'Escola Decroly de Barcelona no és, evidentment, la de plagiar servilment un sistema, que per ser plagiat no podria ser Decroly. L'Escola de Barcelona busca, investiga; de cada assaig, de cada experiència, adquireix - única actitud científica - nous coneixements, noves afirmacions".

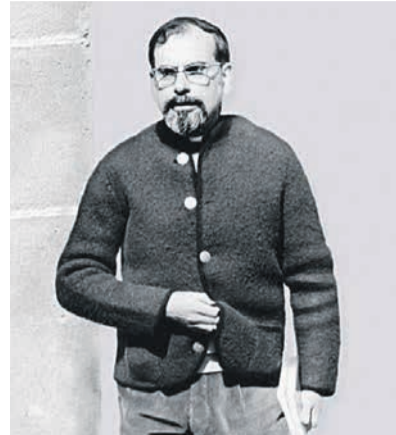
Josep Maria Bosch també va ser mestre de mestres i va ser un punt de referència per a tots els qui van/vam passar per l'Escola Decroly de Barcelona.

Era un enamorat del mètode actiu i la seva tesi doctoral va ser precisament un estudi sobre la pedagogia activa europea. L'any 1955, per preparar-la i documentar-se adequadament, va fer estades a França, Suïssa i Anglaterra.

Abans d'entrar al Seminari de Barcelona, puix es tractava d'una vocació tardana, havia estat cofundador de l'internat de La Molina, a La Cerdanya, seguint el model de "École des Roches" de la Normandia. L'any 1950 va ser ordenat sacerdot de Barcelona, amb la qual cosa el podem incloure en el grup de grans sacerdots catalans de la segona meitat del segle XX, dedicats a l'educació. Em refereixo a Mn. Antoni Batlle, el Pare Ros, els jesuïtes Pare Vergés i Pare Miquel Batllori, etc. Mossèn Bosch va ser l'impulsor de l'ensenyament actiu dins de l'escola cristiana de Catalunya.

Un anys més tard va visitar l'"École Decroly" de Brussel·les, on es va enamorar de la bondat del mètode

Pa negre és una de les novel·les de més èxit d'Emili Teixidor.

•
L'Escola de Barcelona busca, investiga; de cada assaig, de cada experiència, adquireix nous coneixements, noves afirmacions.
•

emprat, especialment pel que fa referència a la capacitat d'observació, experimentació, comprovació, reflexió i conclusions a què arribaven els alumnes. Fortament impressionat pel tipus d'ensenyança que allà s'impartia, va decidir traslladar a Catalunya aquell mètode i va fundar, l'any 1958, l'Escola Decroly de Barcelona, que dirigí fins al curs 1999-2000.

L'escola Decroly de Sant Gervasi

En Josep Maria Bosch tenia clar que l'escola activa s'havia de preocupar, principalment, de desenvolupar les capacitats dels seus alumnes així com la formació del caràcter i la disciplina interior en un ambient alegre i acollidor.

L'Escola calia que semblés una casa perquè de fet, mestres i alumnes formaven també una família. La seva metodologia preferida eren els centres d'interès, tècnica pedagògica que permet agrupar i connectar tot de coneixements de diferents matèries i assignatures, apresos amb l'estudi de l'entorn. La psicologia globalista Decroly permet partir dels temes proposats per els mateixos nens, amb la

condició que el mestre sàpiga quines tècniques, quines nocions i quines referències és convenient introduir en cada moment.

De fet, els treballs de síntesi que demanà posteriorment la LODE a l'escola de secundària del nostre país no són altra cosa que centres d'interès per a alumnes grans!

"El trasllat de l'escola al camp", tal com ell anomenava les estades, les excursions i les observacions en plena naturalesa, formen part ineludible de qualsevol centre d'interès sobre les ciències. Per això l'any 1970, va restaurar la masia mil·lenària de Sant Pere de Vilalta, a Castellallat, com a complement imprescindible de l'escola barcelonina.

"L'ermità de Vilalta: biografia espiritual de Mn. Josep M. Bosch i Torrens", llibre de Xavier Bañó, antic alumne de l'Escola Decroly de Barcelona, és una biografia espiritual de mossèn Bosch, escrita en versos plens de gratitud i respecte del biògraf cap al biografat, però també dictats per la fidelitat als fets que van construir la vida del personatge i als claroscurs que van conformar la personalitat polièdrica i sovint polèmica de l'home.

Mossèn Bosch, a més d'un pedagog excepcional, (els seus antics alumnes parlen, per exemple, del feliç que se'l veia quan preparava una observació) va ser també un home d'una gran cultura, immers en la poesia (va publicar tres reculls de poemes) i en la música clàssica, especialment de W. Amadeus Mozart. El 1966 va fundar l'"Associació d'Amics de Mozart" vinculada al Mozarteum de Salzburg de la qual en fou president.

Mn. Josep M. Bosch va viure, sempre, intensament. •

El català, llengua comuna

► Carme Rocamora (@CarmeCRS)

"Per mi el català és una petita pàtria que m'ha regalat el món". Aquesta va ser una de les declaracions més aplaudides, pronunciada per Gerardo Pisarello, la nit en què la Plataforma per la Llengua va presentar la seva campanya "El català, llengua comuna".

Va ser el passat dimarts 24 d'abril a la Sala Luz de Gas i va comptar ambponents de primera: l'actriu Dolo Beltran, la religiosa Sor Lucía Caram i els polítics Gerardo Pisarello i Albano Dante Fachín, que aquest últim, després de fer broma sobre la seva pronunciació de les essés sordes i sonores va dir: "La paraula que jo relaciono amb el català és 'sort', la sort que vaig tenir d'adquirir una nova llengua quan vaig arribar aquí. És alegria, perquè tenir dues llengües, és una sort i no un problema"

L'actriu Lúdia Coll va portar a terme la dinamització de l'acte i va explicar que la campanya de l'ONG del català busca la difusió i la sensibilització a partir de la projecció de càpsules gravades on apareixen personalitats del món divers i les seves experiències amb el català.

Són 14 testimonis de la política, la cultura, dels mitjans de comunicació i de la societat civil en general que van des de l'expresident de la Generalitat José Montilla, l'actriu Dolo Beltrán, l'arquitecta Benedetta Tagliabue o bé la religiosa Sor Lucía Caram. La diversitat mostra

l'objectiu: vinguis d'on vinguis, el català llengua comuna.

Aquesta campanya clourà amb un concert gratuït el pròxim 19 de maig a Ciutat Meridiana, amb actuacions de grups com Mishima, Joan Garriga o la Iaia. Els organitzadors expliquen que realitzar l'acte a aquest lloc respon al fet que és un barri "on viuen moltes famílies de classe treballadora amb situacions i orígens diversos i complexos, on hi ha un dèficit important de programació cultural, i on encara cal treballar de valent perquè la llengua catalana sigui la llengua comuna i de cohesió del barri".

La intenció final d'aquesta campanya és doncs reivindicar l'ús del català com a element de cohesió social a la societat catalana "davant el retrocés en l'ús de la llengua i els atacs rebuts els darrers 15 anys", explica la Plataforma. L'ONG vol reforçar així el rol del català com a llengua pròpia de Catalunya i comuna de tots els catalans, "vinguin d'on vinguin, pensin com pensin i visquin com visquin". •

SALUT I NUTRICIÓ / PASSATEMPS

Les melasses de cereals ecològiques, les més saludables

► **Marta Castells**

Com diu el mateix nom, provenen dels cereals i són semblants a la mel. Són l'edulcorant natural ideal per endolcir, però cal consumir-les amb moderació perquè són molt concentrades i bastant yin.

S'obtenen a partir d'un procés enzimàtic del gra cuit i contenen els minerals procedents del mateix gra. Però cal que en la seva fermentació s'hagin utilitzat ferments i procediments na-

turals (no químics). Una fermentació natural n'afavoreix la digestió i duplica els valors nutricionals. Estan compostes bàsicament de maltosa.

Com la majoria de dolços naturals, les melasses de cereals tonifiquen la melsa, lubriquen, no produeixen baixades brusques de glucosa en la sang i edulcoren moderadament.

La **melassa de blat** és la més dolça i la que faig servir més per elaborar els plats dolços. Amb poca quantitat n'hi ha prou.

La **melassa d'ordi** relaxa el fetge i és l'única que es pot consumir directament. És la que té més nutrients.

La **melassa d'arròs** és indicada per edulcorar infusions o tes.

Tingueu en compte que les melasses no han de coure, perquè, si no, perden els enzims. Apagueu el foc i afegiu-les després.

L'IG varia segons el cereal del qual prové (entre 55 i 65).

Atenció: el xarop de blat de moro no és una melassa. És pura fructosa. És utilitzat en molts productes (begudes, refrescos, forneria...) perquè és més barat que el sucre, però pot desequilibrar el fetge i el pàncreas.

El nou llibre de Marta Castells, publicat per l'editorial Viena, sobre postres veganes.

PROBLEMA MATEMÀTIC

En Gervasi i la Cecília s'estan fent un cobrellit de patchwork amb peces de roba quadrades de diferents estampats i colors, però de la mateixa mida. En total cusen 10 quadrats d'amplada per 15 de llargada. Per fer-lo més original, han decidit d'aplicar un botó en cadascun dels punts on s'ajunten quatre peces. Remenant per casa, han trobat 68 botons folrats de roba que troben que hi queden molt bé, però no en tenen prou. Quants botons més que hi facin joc hauran d'anar a comprar, com a mínim, a la merceria?

(La solució us la donarem al proper número d'El Jardí)

SOLUCIÓ DEL JOC MATEMÀTIC DEL MES D'ABRIL

L'Agnès podria haver escrit 15 nombres diferents

SUDOKU

2	9		4	8	6	3
3			2			5
			6	3		
	6			5		
7			1		8	4
	1			2		
		7	2			
7	4		9			1
6	3		1	5	7	8

Solució sudoku:

8	7	6	5	4	3	2	1	9
1	2	3	4	5	6	7	8	9
9	5	4	2	3	1	6	7	8
7	3	2	4	9	5	1	8	6
4	8	9	6	1	2	3	5	7
6	1	5	7	8	3	9	2	4
2	6	8	3	7	9	5	4	1
5	4	7	1	2	6	8	9	3
3	9	1	8	5	4	7	6	2

Mercé Rodoreda i Joan Brossa, dos poetes del barri

► **Roser Díaz**

Dins del marc de la Setmana de la Poesia de Barcelona, el divendres 11 de maig a la Casa Sagnier, es va fer una lectura de poemes de Mercè Rodoreda i Joan Brossa. Ambdós poetes nascuts a Sant Gervasi. Ella al carrer de Sant Antoni (avui Manuel Angelón), ell al carrer de Wagner (avui Ronda General Mitre).

A l'esquerra, Blanca Llum Vidal recitant textos de Mercè Rodoreda. A la dreta, l'arbre de la poesia.

La lectura dels versos va ser a càrrec de la poetessa Blanca Llum Vidal donant veu a Mercè Rodoreda, llegint "la vaca trista", fragments del pròleg

de *Mirall Trençat* o un tastet de *La mort i la primavera*.

El poeta Carles Rabassa, amb una veu potent i estudiada, va parlar en nom de Joan Brossa, a través de poemes com "La bota" o "Tic tac". Per un moment l'intimisme de Rodoreda i la corpulència dels poemes de Brossa van omplir els jardins. Quan es va acabar el recital, vàrem estar convidats a escriure un petit poema i penjar-lo a "l'arbre de la poesia"; a canvi vam rebre com obsequi una planta. Va ser una vetllada intimista i plena de sensibilitat.

Fotografies: Roser Díaz

ESTHER BOSCH

ESCOLA DE DANSA

DE 3 A 10 AÑOS

CURSOS DE VERANO FULL TIME & PART TIME

TE LO PONEMOS MUY FÁCIL

DANZA, DEPORTE, INGLÉS Y CREATIVIDAD

¡ESTE VERANO NO TE LÍES!

INSCRIPCIONES SEMANALES DEL 25 DE JUNIO AL 27 DE JULIO

PLAZAS LIMITADAS | INSCRIPCIONES ABIERTAS HASTA AGOTAR PLAZAS

● PART TIME

de 9:00 a 14:00h.

Danza, manualidades (Just for you kids), padel + de 6 años o multisport de 3-5años (Artos sport).

● FULL TIME

de 9:00 a 17:00h.

Danza, canto y baile, padel + de 6 años o multisport de 3-5años (Artos sport), comida en la escuela, inglés (Kids&Us).

RONDA GENERAL MITRE 16 | 08017 BARCELONA | 932 522 749

ebbdanza@estherboschdanza.com | SÍGUENOS EN

Guia de comerços, empreses i serveis de Sant Gervasi

BUFETS JURÍDICS	FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ	PERRUQUERIA	MATALASSERIA A. MERCADER FUNDADA L'ANY 1886 Alfons XII, 81 (Plaça Molina) 93 200 29 70 www.matalasseriamecader.com mercader@matalasseriamecader.com	RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ	SALUT
ALICIA OZORES BARBANY ADVOCADA PENALISTA www.alicioozores.com Tel. 654 466 977 c. Muntaner 391, 1º 3ª 08021 Barcelona	COEVE • Diseño gráfico y editorial • • Comunicación visual • • Gráfica aplicada al espacio • Regàs, 24, Local 5 - 08006 Barcelona 600458860 - mc.hernando@coeve.es www.coeve.es	AXICIA Hair Perruquers c/ Arimon 12 08022 BCN 680727330 www.axiciahair.com	PUBLICITAT: mariona.aluma @eljardisg.com	LA FONDA DE SANT GERVASI BAR-RESTAURANT Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h. Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat	CENTRO MEDICO ESTEVE • MEDICINA GRAL • HOMEOPATIA • MED. NATURAL • PSICOLOGIA • OSTEOPATIA • YOGA C/ Mandri, 54-1º2ª. Tel 932 113 234 www.centromedicodelm.com
Bufete Vall-Lamora www.valllamora.com c. La Torre, 28, local 1 08006 Barcelona Tel. 93.435.32.77	VIDEOLAB AUDIOVISUAL VIDEO · CINEMA · AUDIO · MULTIMEDIA 8 mm · VHS · Betamax · Diapositives 93 200 54 00 Santaló 133 08021 BCN info@videolab.es www.videolab.es	REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR	CERRAJERIA MODOLELL www.cerrajeriamodolell.com Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4	MEATING RESTAURANT CUINA DE MERCAT AMB TOCS D'AUTOR RESERVA PER A GRUPS DIUMENGES OBERT (MIGDIA) Amigó, 68 - 08021 Barcelona T. 93 2008586 - reserva@meatingrestgrup.cat	CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA www.csf.com.es c/ Torras i Pujalt, 1 08022 Barcelona Tel: (+34) 93 212 23 00 URGENCIAS 24h
ESPORTS	MODA	FUSTERIA JOSE GIBERGANS REPARACIONS A DOMICILI MOBLES A MIDA REPARACIONS DE PERSIANES SERVIM A COMUNITATS C/ Santaló, 146 08021 BARCELONA TEL. 656 97 43 44 93 201 46 50	JARCLOS GARDEN CENTER c/Collserola, 22-24 93 418 32 06 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96 www.JARCLOS.com	PUBLICITAT: mariona.aluma @eljardisg.com	FARMÀCIA CABANAS muntaner 476 · Bcn www.facebook.com/FarmaciaCabanas 93 201 03 89
can caralleu més que fitness! C/Esports, 2-8 08017 Barcelona www.cancaralleu.cat	scÖts CORSETERIA · MODA ÍNTIMA · BANY Especialistes en corseteria ROSA FAIA BEAUTYFULL C/ d'Arimon, 6 Tel. 93 667 83 90 www.corseteriascots.com	Ferreteria Mandri Carrer Mandri, 28-30 08022 Barcelona Telf. 934 176 763 Whatsapp 620 823 111 info@ferreteriamandri.com www.ferreteriamandri.com	BUIDAT DE CASES DIT I FORA 647 655 284 ditifora@gmail.com	naturàua Suplements naturals Assessorament gratuït naturopatia i nutrició Avda. Rep. Argentina 188 93 418 99 57 www.naturaua.com	INSTITUT AUDITIU salesa El meu centre auditiu de confiança Ronda General Mitre, 134 Tel. 935 507 920 www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de Sant Gervasi

Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Jordi Bulbena i la màgia de l'escenografia

‘Les noves fornades d'actors catalans tenen molt bon nivell’

► **Maria Antònia Font Fernández**

Pel que sé, vostè va néixer en una torre aquí mateix, al carrer de Roca i Batlle. Al número 10 (avui 20), sí. Era una torre de la meua àvia, que durant un temps va tenir llogada als poetes Carles Riba i Clementina Arderiu. L'àvia i la Clementina eren amigues... Per cert, la Clementina va escriure un poema dedicat al carrer de Roca i Batlle, i aquest poema es conserva. Sempre que en tinc ocasió dic que s'hauria de gravar en una placa.

En canvi, a l'avinguda República Argentina 163, davant del viaducte de Vallcarca, sí que hi ha una placa amb uns versos de Del joc i del foc, de Riba: «Seré un cor dins la fosca; porpra de nou amb l'alba». Però des d'aquí fem una crida perquè es posi una placa al carrer de Roca i Batlle. Això sí que estaria bé (riu), perquè a més és molt maco. Doncs bé, a l'avinguda República Argentina hi van viure després; no sé quant de temps, però m'imagino que abans de la Guerra Civil. Jo ja no els vaig conèixer, però recordo que l'amistat entre les dues famílies venia de lluny i que els Arderiu tenien una joieria davant la Llotja.

I actualment vostè torna a viure al mateix carrer de Roca i Batlle...

Exacte. Vaig marxar uns anys i ara visc al mateix número 10, però en una casa de pisos. Abans hi havia hagut quatre torres: la besàvia havia comprat la primera (que a més sabem per fotografies que va ser la primera torre del carrer) per passar l'estiu, però durant la Guerra Civil pujaven del pis del carrer de la Portaferrixa per refugiar-se dels bombardejos i ja s'hi van quedar. Per això jo vaig néixer al Putxet. I aleshores, la besàvia va fer construir tres torres més per llogar, una filera típica del Putxet d'aquella època.

Encara sobreviuen algunes torres...

Les que limiten amb el Turó del Putxet es conserven perquè allà no s'hi pot edificar, mentre que les que eren a la banda del carrer Balmes, com ara la nostra, no es van conservar. Avui en dia dormo uns quinze metres a sobre de l'habitació on vaig néixer.

Fotografia: Juanjo Compañé

‘Em sento còmode amb el teatre que genera emocions profundes en els espectadors’

Aquest mes hem entrevistat Jordi Bulbena, escenògraf i veí del Putxet. Podríem dir que les parets on va créixer són poètiques i que les parets on treballa són artístiques. Bulbena treballa amb passió i viu amb calma: la suma de contraris fa el complement perfecte. Des de l'Espai Putxet, vam parlar de les dues facetes.

És curiós, viure en el mateix lloc on s'ha nascut però en un altre edifici. Al carrer hi ha d'haver vist tants canvis...

Als 18 anys vaig marxar i l'any 2000 vaig tornar. El Putxet era com un poble però amb els avantatges de la ciutat: si un veí estava malalt el veïnat se'n cuidava. Els nens anàvem tots a l'escola del carrer Bertran que es deia Centro de Enseñanza Alba. Era una escola mixta, cosa que en aquella època era insòlita

(i de fet il·legal). I a més jugàvem pels descosits: ens amagàvem pel carrer, saltàvem els jardins... Al Turó, que era salvatge, hi havia una pedrera i una casa en ruïnes; els pares no ens hi deixaven anar, però nosaltres ens escapàvem. Els nens d'abans podíem jugar pels descosits. Tot això no cal dir que s'ha perdut. L'únic que ens queda al carrer és que a l'estiu encara podem dormir amb les finestres obertes amb l'únic ambient de la fauna.

Anem a parlar ara de la seva faceta artística. Vostè és escenògraf, però també s'ha dedicat al teatre.

El 1972 vaig ser un dels fundadors del grup de teatre Comediants, i vaig estar-m'hi durant 18 anys. Allà tots fèiem de tot: muntar i desmuntar, carregar i descarregar, dissenyar els cartells, planificar el vestuari, actuar... Jo era el responsable de la imatge del grup. Vam voltar per tot el món i va arribar un moment que ja estava saturat de viatjar: tot i que compartíem una casa a Canet entre quinze persones, pràcticament no hi érem mai. I bé, uns amics em van proposar d'anar a Menorca i vaig demanar un any d'excedència. Sí que és veritat que puntualment col·laborava com a escenògraf amb La Cubana, amb els Joglars...

A Menorca m'hi vaig estar 8 anys, fins que em van trucar els germans Castell, que són escenògrafs, i em van insistir fins a reenganxar-me el cuquet. Des d'aleshores no he deixat de treballar com a independent.

Els artistes soleu manifestar predilecció pel teatre...

Les sèries et donen diners, la veritat sigui dita, i les sèries d'època m'agraden molt perquè impliquen una recerca d'informació prèvia. Ara bé, a mi les sèries de cada dia no em donen tants al·licients. Amb el pressupost que els anglesos i els americans tenen per fer un capítol, nosaltres hem de fer una sèrie de mig any.

Quin és el projecte que ha fet del qual està més content dels últims temps?

Un musical que vam estrenar al novembre al Teatre Gaudí, que havíem d'acabar per Reis i vam prorrogar fins al març; si no vam

continuar va ser perquè no ens vam posar d'acord amb el teatre. I he de dir també que ara s'ha restrenat en versió "gran espectacle" al Teatre Victòria i que ha estat apoteòsic. *El despertar de la primavera* és un dels projectes més macos i emocionats que he fet mai.

Parli'ns d'El despertar de la primavera.

És un musical que té una ànima especial i que t'arriba a l'estómac. Tracta sobre el despertar de l'adolescència, amb tot el que comporta, en una societat absolutament repressiva. L'obra està basada en un text de Frank Wedekind, que és un autor alemany del segle XIX (el text és del 1892), però és d'una actualitat esparverant. Parla de la intransigència dels pares, del suïcidi juvenil, de l'assetjament escolar, de les pressions de l'Església i de la societat... Els actors tenen de 18 a 25 anys, gent jove, i m'ha encantat treballar amb ells, perquè són entusiastes i professionals a parts iguals. Al càsting s'hi va presentar molta més gent de la que ens hauríem imaginat (400 currículums, dels quals en vam poder veure 90), però és que les noves fornades d'actors catalans tenen molt bon nivell. Tristament, però, les institucions no donen a aquestes propostes el suport que caldria com a fet de cultura. I cada dia omplíem, per cert amb molta gent jove que en sortia meravellada, havent aplaudit a plaer. Internet escampa la cultura com la pólvora. En podria parlar estona i estona...

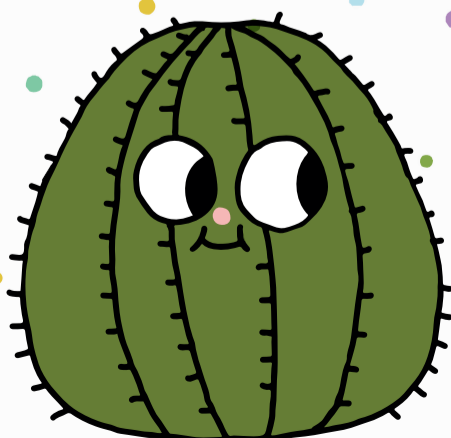
Ara també prepara una obra per al Teatre Maldà...

Exactament. Un altre musical. A més, a principis d'agost estrenarem un altre musical al Gaudí: preparem una adaptació de *Les noces de Figaro* de Mozart amb cant d'òpera però amb un grup de jazz en lloc d'orquestra, i sobre el futbol. A l'obra que estrenem demà (*9 de maig*) al Maldà hi ha un actor, una actriu, un pianista i una violinista; el Maldà és un teatre petitó... Em sento còmode amb el teatre que genera emocions profundes en els espectadors: són molt agraïts.

I fins aquí l'entrevista de maig. Si voleu conèixer la feina de Jordi Bulbena, teniu un seguit d'ocasions esplèndides.

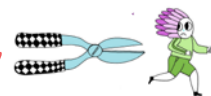

PEDRALBES CENTRE SHOPPING

La primavera és tu!

Hi serem fins el 31 de juliol

by Mentzell